

TBMM

(S. Sayısı: 499)

Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı ile İstanbul Milletvekili Bayram Meral ve 20 Milletvekilinin; 5539 Sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm ile Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/788, 2/226)

Not: Tasarı ve Teklif Başkanlıkça, esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, tali olarak Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna; Tasarı ayrıca tali olarak Tarım, Orman ve Köyşileri Komisyonuna havale edilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

18/12/2009

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-1647/5000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ulaştırma Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 8/7/2009 tarihinde kararlaştırılan “Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Tasarıyla, ülkemizde artan nüfus ile ekonomik ve sosyal gelişmenin gerekleri doğrultusunda, sürekli artarak devam eden karayolu ihtiyacının ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde karşılanması, toplumsal yaşantıda hayati önemi haiz karayolu ulaşımının çağdaş standartlar çerçevesinde, diğer ulaşım sistemleri ile uyumlu bir şekilde düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun yürürlüğe girdiği 1950 yılından bugüne kadar geçen süre içinde, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kamu yönetimi ve işletmeciliği anlayışının değişime uğradığı gözlemlenmektedir. Daha önceleri devletçilik anlayışı çerçevesinde kamu kurumları tarafından klasik usullerle doğrudan yürütülen pek çok kamu

hizmeti, günümüzde liberalleşme ve özelleştirme uygulamaları çerçevesinde özel sektörün işletmesine bırakılmıştır. Karayollarının yapım, bakım ve onarımı ile ilgili hizmetlerin gördürülmesinde, Karayolları Genel Müdürlüğü dışındaki özel kişi ve kuruluşlardan yararlanılmakla birlikte, bu konuda karayolları ile ilgili mevzuatın ülkemizin ulaşılmış bulunduğu liberalleşme düzeyinden geri kaldığı açıktır.

Niteliği itibarıyla, büyük finansman gerektiren karayollarının yapım, bakım ve onarımı işleri ile günümüz ihtiyaç ve şartlarına uygun kalitede yolların yapımında ve işletilmesinde özel sektörün sermaye ve dinamik işletmecilik anlayışını devreye sokacak ya da daha etkin kılacak yeni kanuni düzenlemelere ihtiyaç bulunmaktadır. Bu çerçevede Tasarıda öncelikle, Karayolları Genel Müdürlüğünün görev alanına dahil bulunan otoyolların işletme hakkının devrine imkan sağlayacak hukuki alt yapının oluşturulması amacı ile düzenlemeler yapılmıştır.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında "Merkezi yönetim bütçesi bu Kanuna ekli (I), (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinin bütçelerinden oluşur." hükmüne yer verilmiş; adı geçen Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri arasında Karayolları Genel Müdürlüğüne de yer verilmiştir. Ancak bu düzenleme, uygulamada Karayolları Genel Müdürlüğüne yürütülen faaliyetlerin yerine getirilmesinde sıkıntılara yol açmıştır. Bu nedenle Tasarıda, Karayolları Genel Müdürlüğü özel bütçeli bir kuruluş şeklinde yeniden düzenlenerek Devlet tüzel kişiliği dışında ayrı bir tüzel kişiliğe sahip kılınmış, bu çerçevede 5018 sayılı Kanunun sistematığına uygun olarak anılan Kanuna ekli (I) sayılı cetvelden çıkartılarak (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli diğer idareler bölümüne eklenmiştir. Bu suretle Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve faaliyetlerini yerine getirirken gerekli olan kararların ve işlemlerin alınma ve icra edilebilme süreçlerinin kısaltılarak, görev ve sorumluluklarının daha kısa sürede ve daha dinamik bir şekilde yerine getirebilmesi amaçlanmıştır.

Tasarıyla, halihazırda hukukumuzda bazı kamu idarelerince uygulanmakta olan arazi trampası usulü, karayollarının yapım maliyetleri arasında oldukça önemli bir yer tutan kamulaştırma maliyetlerinin asgariye indirilmesi amacıyla kamulaştırmanın bir alternatifi olarak uygulanmak üzere düzenlenmiş bulunmaktadır. Bu suretle Genel Müdürlüğün ihtiyaç duyacağı taşınmazları, ilgililerin muvafakati üzerine kamulaştırılması gereken yerlere karşılık gelmek üzere, Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan alanlarda yapacağı veya yaptıracığı arazi düzenlemesi sonucu elde edeceği taşınmazlarla trampa yapmak suretiyle de temin etmesine imkân tanınmıştır.

5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bugüne kadar, görev ve sorumluluk anlayışındaki değişmeye paralel olarak, teşkilat yapılanmasında da değişiklik yapılması ihtiyacı doğmuş olup Tasarıyla bu doğrultuda düzenleme yapılmıştır. Mevcut durumda, Genel Müdürlüğün kuruluşu ile görev ve faaliyetleri, esas itibarıyla 5539 sayılı Kanun ile düzenlenmişken, 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanununda da Genel Müdürlüğün görevleri arasında yer alan erişme kontrollü karayollarına ilişkin düzenlemeler yer almaktadır. Niteliği itibarıyla aynı konuları düzenleyen bu iki kanun, mevzuat dağınıklığının giderilmesi amacıyla tek bir metin olarak yeniden düzenlenmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Amaç ve kapsam maddesidir.

Madde 2- Tanımlar maddesidir.

Madde 3- Madde ile Genel Müdürlüğün kuruluşuna ilişkin esaslar düzenlenmekte olup, Bayındırlık ve İskân Bakanlığına bağlı, katma bütçeli ve tüzel kişiliği haiz olarak kurulmuş olan Karayolları Genel Müdürlüğü, görev ve faaliyetlerini yerine getirirken, gerekli olan kararların ve işlemlerin alınma ve icra edilebilme süreçlerinin kısaltılarak, görev ve sorumluluklarının daha kısa sürede ve daha dinamik bir şekilde yerine getirebilmesi amacıyla, Ulaştırma Bakanlığına bağlı, özel bütçeli ve kamu tüzel kişiliği bulunan bir kuruluş haline dönüştürülmektedir.

Madde 4- Madde ile Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluğunda bulunan işler genel olarak belirtilmek suretiyle görev alanının kapsam ve sınırları belirlenmiştir. Bu kapsamda görevlerin, hizmet odaklı ve çağdaş bir kamu yönetimi anlayışı çerçevesinde Genel Müdürlük amaç ve politikalarına, stratejik planına, hizmet ve kalite standartlarına uygun olarak yürütülmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 5- Madde ile Genel Müdürlüğe verilen yetkilerin, Genel Müdür tarafından kısmen veya tamamen devredilebileceği açıklanmıştır.

Madde 6- Madde ile Genel Müdürlük merkez ve taşra teşkilatı düzenlenmiş, Genel Müdürlüğün hizmet gerekleri dikkate alınarak taşra birimlerinin yerlerinin ve sınırlarının tespiti ile gerekli hallerde yerlerinin değiştirilebilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 7- Madde ile Genel Müdürlük personelinin statüsü, Genel Müdür ve Genel Müdürlük personelinin atamalarının nasıl yapılacağı, Genel Müdürlüğün kadrolarının tespiti, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlara dair usûl ve esaslar belirlenmiştir.

Madde 8- Madde ile Genel Müdürlüğün özel bütçeli bir kuruluş haline getirilmesine paralel olarak özelleştirme gelirleri de dâhil olmak üzere yeni gelir kalemleri ihdas edilmiş, ancak genel bütçeden yapılacak hazine yardımları muhafaza edilmiştir.

Madde 9- Madde ile kamusal görev ve faaliyetler icra eden ve kamu tüzel kişiliğine sahip bir kuruluş olarak düzenlenmiş olan Genel Müdürlüğün bütün para ve mallarının Devlet malı hükmünde olduğu, haczedilemeyeceği, bunlar aleyhine işlenen suçların Devlet malları aleyhine işlenmiş sayılacağı, Genel Müdürlüğün gelirlerinin vergiden müstesna olduğu bu Kanun kapsamındaki görevleri dolayısıyla yapacağı işlemler yönünden her türlü vergi, harç ve paydan, düzenlenecek kâğıtlar yönünden damga vergisinden, sahip olduğu bina, arsa ve araziden dolayı bina ve arazi vergisinden, görevlerin ifası için gerekli olup ithal edilecek, binek araçları hariç motorlu vasıtalarla, motorlu, motorsuz makine, cihaz, araç-gereç ile bunların yedek parçaları ve lastiklerinin her türlü vergi, resim ve harçtan muaf olduğu düzenlenmiştir.

Madde 10- Madde ile Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluk alanında bulunan yollar; otoyollar, Devlet yolları ve il yolları olmak üzere üç sınıfa ayrılarak, her bir sınıfa ait yol ağlarının tespiti, uygulanması ve bu yol ağlarına ilişkin düzeltme, değişiklik, ekleme ve çıkartmaların ne şekilde yapılacağı düzenlenmiştir.

Madde 11- Madde ile otoyollardan yararlanmanın genel olarak ücretli olacağı düzenlenmiş, söz konusu ücretlendirmeye ilişkin genel ilke ve kurallar belirlenmiş, otoyol ücretlerinin tespitine ilişkin olarak, Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından işletilen otoyol ücretleri Kanuna ekli (2) sayılı

çetvelde katma değer vergisi dâhil olarak belirlenmiştir. Ayrıca, zaruri hallerde ücretsiz olması uygun görülen kesimler ile ücretsiz geçiş yapmasına müsaade edilecek kişilerin, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Ulaştırma Bakanı tarafından belirleneceği; 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen otoyollarda ise ücret tespitinin sözleşmelerde belirlenen hükümlere göre yapılacağı ve sözleşme süresince ücretli otoyol vasıflarının korunacağı düzenlenmiştir.

Madde 12- Madde ile karayollarının erişme kontrollü karayoluna dönüştürülmesi, kaldırılması ve uygulanması ile ilgili usûl ve esaslar düzenlenmiştir. Erişme kontrollü yol uygulamasına geçişin, Resmi Gazetede ilan edilmek suretiyle uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Madde 13- Madde ile mevcut karayollarında erişme kontrolü tesis edilmesi veya yeni yapılan erişme kontrollü karayolu dolayısıyla, bitişik arazi sahiplerinin karayoluna giriş ve çıkışlarının iptal edilmesi ve toplayıcı yol vasıtasıyla veya herhangi bir şekilde söz konusu karayoluna ulaşmalarının sağlanamaması halinde, giriş çıkış hakkının iptalinden dolayı taşınmazda oluşabilecek değer kaybı karşılığının hak sahiplerine tazminat olarak ödeneceği, hak sahiplerinin Genel Müdürlükten başkaca tazminat talep haklarının bulunmadığı düzenlenmiştir.

Madde 14- Madde ile erişme kontrollü karayollarına bağlantıların nasıl yapılacağı ve bitişik arazi sahiplerinin ulaşmalarının nasıl sağlanacağı, sınırlamalar, erişme kontrollü karayollarının şehir geçişindeki yol güzergâhının belirlenmesi usûlü ile şehir giriş çıkış bağlantıları ve ilişkilerinin düzenlenmesi amaçlanmaktadır. Maddede ayrıca, erişme kontrollü karayollarının şehir dışında kalan kısımlarında yerleşimin, Ulaştırma Bakanlığının koordinasyonunda İçişleri, Ulaştırma, Bayındırlık ve İskân bakanlıklarınca ortaklaşa çıkarılacak yönetmelik hükümleri çerçevesinde mahalli idareler tarafından hazırlanacak imar planları ile sağlanacağı ve bu düzenlemeye aykırılığı tespit edilen yapıların ortadan kaldırılması usûlü düzenlenmiştir.

Madde 15- Madde ile erişme kontrollü karayolu için ayrılmış veya kamulaştırılmış saha içinde yolculukla ilgili tesis kurulması veya faaliyette bulunulması Genel Müdürlüğün iznine tabi kılınarak, Genel Müdürlüğün izni ile yapılacak tesisler ve eklentilerinin 3194 sayılı İmar Kanunu ve anılan Kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerde belirtilen yapı ruhsatıyesine ve yapı kullanma iznine tâbi olmayacağı, diğer karayollarının kenarında yapılacak tesislerin ise yola uzaklığı, yola giriş ve çıkış bağlantılarının yine Genel Müdürlüğün uygun görüşü ile yapılabileceği hüküm altına alınmıştır. Maddede ayrıca, ulaşım güvenliğinin sağlanabilmesi açısından erişme kontrollü karayollarının sınırları içinde ve sınırlarında, Genel Müdürlükten izin alınmaksızın herhangi bir toprak hareketi, inşaat ve tesisat yapılmasının yasak olduğu, bu yasağa aykırı hareketlerin kolluk kuvvetleri nezaretinde Genel Müdürlükçe veya Genel Müdürlüğün bildiri üzerine mahalli mülki amirliklerce ortadan kaldırılacağı düzenlenmiştir.

Madde 16- Madde ile karayolu güzergâhının belirlenmesinde ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte çalışılarak gerekli düzenlemelerin yapılması, karayolu ulaşımı ihtiyacının karşılanmasında uygulamada yaşanan aksaklıkların önüne geçilmesi amacıyla Genel Müdürlük ve Bakanlığa yetkiler verilmiştir. Bu çerçevede, Genel Müdürlük görev alanında olan yol güzergâhının ve bunların değişikliklerinin Genel Müdürlükçe hazırlanıp, belediye ve mücavir alan sınırları içindeki yerlerde imar planlarına işlenmesinin ilgili kurum ve kuruluşlardan talep edileceği, ilgili kurum ve kuruluşların yol güzergâhına ilişkin söz konusu planlara varsa itirazlarını en geç otuz gün içinde bildirecekleri, yol güzergâh planlarına yapılacak itirazların Genel Müdürlükçe değerlendirilerek, itiraz tarihinden

itibaren en geç yirmi gün içinde sonuçlandırılacağı, bu süre sonunda itiraz edilmemişse güzergâh planlarının ilgili kurum veya kuruluşlar açısından imar planına esas olmak üzere kesinleşeceği, söz konusu kurum veya kuruluşların, belirtilen güzergâha ilişkin olarak yapacakları imar planı çalışmalarında, yol için ayrılacak alanların tespitinde, kesinleşen yol güzergâh planlarını esas almak zorunda oldukları ve mevcut imar planlarını da kesinleşen yol güzergâh planlarına uygun olarak en fazla altmış gün içinde revize edecekleri, imar mevzuatının gerektirdiği diğer işlemlerin bu çerçevede yürütüleceği ve yol güzergâhında değişiklik gerektiren itirazların Genel Müdürlükçe karara bağlanacağı hüküm altına alınmıştır.

Ayrıca, yol güzergâhının geçmesi dolayısıyla belediyeler veya valiliklerce yapılacak imar planı uygulamaları ve plan değişikliklerinde, karayollarının 3914 sayılı Kanununun 18 inci maddesi hükümleri dâhilinde oluşturulacak düzenleme ortaklık payları hesabına dâhil edilmesi ve bu suretle kamulaştırma giderlerinin asgariye indirilmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 17- Madde ile Genel Müdürlüğün görev alanına giren yollara ilişkin yapım ve bakım programını hazırlama süresi ve uygulama usulü düzenlenmiş, Genel Müdürlük görev alanına giren yolların bakımının ihale edilerek yaptırılmasında katılımın ve sürekliliğin sağlanması amacıyla gelecek yıllara sâri yüklenmelere girilebilmesine imkân sağlanmıştır.

Madde 18- Madde ile karayolu yapımında ihtisas kuruluşu olan Genel Müdürlüğe, kamu kurum ve kuruluşları ile dernekler ve diğer gerçek ve tüzel kişilerin, görev alanıyla ilgili hizmet taleplerini, yapılacak anlaşmalar dâhilinde, karşılıkları bu kuruluşlarca veya dış yardımlardan karşılanmak şartıyla yerine getirme yetkisi tanınmaktadır.

Madde 19- Madde ile Genel Müdürlüğün görevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı her türlü binalı ve binasız taşınmaz malları kamulaştırma yetkisi bulunduğu, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında, ihtiyaç duyulacak kamulaştırmaların, hizmetin asıl sahibi olan Genel Müdürlük tarafından yapılacağı, bedelinin sözleşme hükümleri doğrultusunda işletici veya işleticiler tarafından ödenebileceği, kamulaştırılan taşınmazlar ile üzerinde yapılacak yapı ve tesislerin Devlet malı hükmünde olduğu ve erişme kontrollü karayolları için yapılan kamulaştırmalarda 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 23 üncü maddesinin uygulanmayacağı hususları düzenlenmiştir. Genel Müdürlüğün ihtiyacı olup da Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin ve bunların üzerinde bulunan her türlü eklenti ve yapıların Genel Müdürlüğün talebi üzerine Maliye Bakanlığınca bedelsiz olarak Genel Müdürlüğe tahsis veya devir ve temlik olunacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 20- Madde ile Genel Müdürlüğün ihtiyaç duyacağı taşınmazları, ilgililerin muvafakati üzerine kamulaştırılması gereken yerlerine karşılık gelmek üzere, Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan ve kendisine devir ve temlik olunan alanlarda yapacağı veya yaptıracığı arazi düzenlemesi sonucu elde edeceği taşınmazlarla, karşılıklı bedelleri tespit edilmek kaydıyla trampa yapmak suretiyle temin etmesine imkân tanınmaktadır. Bu suretle kamulaştırma giderlerinin asgariye indirilmesi yanında, geçimini toprağa dayalı olarak sürdüren kişiler açısından sosyal olarak daha uygun sonuçlara ulaşılması hedeflenmiştir. Ayrıca, 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uyarınca arazi toplulaştırılması suretiyle ihtiyaç duyulan taşınmazların teminine yönelik düzenleme getirilmiştir. Uygulamaya ilişkin olarak, arazinin konumu, tarıma elverişli olup olmaması, yörenin ekonomik ve sosyal yapısı dikkate alınarak eşit uygulamanın esas olacağı ilkelerinin yanında, maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasların

Ulaştırma Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının birlikte çıkaracağı yönetmelikle belirleneceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 21- Madde ile Genel Müdürlüğün görev alanı içerisinde bulunan karayollarının sınırları dâhilinde her türlü su, kanalizasyon ve doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat yerleştirilmesi veya bu amaçlarla herhangi bir şekilde yola müdahale edilmesi Genel Müdürlüğün müsaadesine tâbi tutularak, karayollarında ulaşım hizmetinin kontrolsüz olarak kesintiye uğramasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Yine aynı amaçla, ihtiyaç halinde ilgili kurum veya kuruluşlara her türlü masrafı kendilerine ait olmak üzere Genel Müdürlükçe belirtilen sürede bu değişikliği gerçekleştirmek zorunluluğu getirilmekte, talebe rağmen verilen sürede gerekli değişikliğin yapılmaması halinde yer değiştirme işlemlerinin, giderleri ilgili kurum ve kuruluştan tahsil edilmek üzere bizzat Genel Müdürlükçe yapılabilmesi yetkisi düzenlenmektedir.

Maddede ayrıca, karayolları ile ilgili projelerin gerçekleştirilmesinde fiili ve hukuki engellerin kaldırılarak ihtiyaçların en seri şekilde karşılanması amaçlanmaktadır. Bu çerçevede, karayolu güzergâhının belirlenmesi aşamasında onaylanmış karayolu projeleri çerçevesinde yol sınır çizgisi içinde kalacak olan, kamu kurum veya kuruluşları ile özel kişiler tarafından tesis edilmiş veya işletilen su, kanalizasyon ve doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve ilgili tesislerin Genel Müdürlüğün talebi üzerine ilgisince karayolu yapımını engellemeyecek bir şekilde yerlerinin değiştirilmesi öngörülmekte, gerekli hâllerde giderlerin nasıl karşılanacağına, Genel Müdürlük ile ilgili kişi, kurum ve kuruluş arasında yapılacak mutabakatla belirleneceği düzenlenmektedir. Hizmetin görülmesi açısından zorunluluk bulunması ve Genel Müdürlükçe belirtilen sürede yer değiştirme işlemlerinin yapılmaması halinde, söz konusu boru hatları veya tesisatın üzerinde yürütüldüğü hizmetlerin aksatılmamasına da özen gösterilerek, yer değiştirmenin bizzat Genel Müdürlükçe yapılmasına imkân tanınmaktadır.

Madde 22- Madde ile otoyollar, köprüler ve bu yollarda bulunan işletme ve bakım tesisleri ile hizmet tesislerinin ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıkların işletme hakkının devri suretiyle özelleştirilmesinin 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca gerçekleştirileceği, bu çerçevede yapılacak sözleşmelerin imtiyaz sözleşmesi olarak düzenleneceği belirtilmekte ve sözleşmelerde yer alacak hususlara ilişkin hükümler düzenlenmektedir. Maddede ayrıca, 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirme programına alınmamış olan erişme kontrollü karayollarında bulunan hizmet tesislerinin işletme haklarının, 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde Genel Müdürlükçe devredilebileceği düzenlenmiştir.

Madde 23- Madde ile erişme kontrollü karayolu, otoyollar, köprüler ve bu yollarda bulunan işletme ve bakım tesisleri ile hizmet tesislerinin ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıkların özelleştirilmesinden elde edilecek gelirlerin, sorumluluğundaki yolların yapım ve bakım hizmetlerinde kullanılmak üzere Genel Müdürlüğün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki hesabına aktararak bütçesine gelir kaydedilmesi hüküm altına alınmakta ve böylece karayollarının yapımında ihtiyaç duyulan mali kaynağın bir kısmının bu şekilde karşılanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, özelleştirme sonrasında işletici tarafından ödenmesi gereken payları süresinde ödemeyen ya da noksan ödeyen işleticilerden, söz konusu tutarların tahsil usulü ve idarî para cezası düzenlenmektedir.

Madde 24- Madde ile Genel Müdürlük işletiminde olan erişme kontrollü karayolları ile 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen otoyollardan geçiş ücretini ödemedен geçiş yapan araç sahiplerine idari para cezası uygulaması yanında, anılan Kanun veya ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilecek otoyollardan geçiş ücretini ödemedен geçiş yapan araç sahiplerinden işleticiler tarafından da ceza tahsil edilmesi ve tahsil edilen cezaların % 50'sinin işleticiler tarafından Hazine payı olarak ödenmesi hüküm altına alınmıştır.

Geçiş ücretlerini ödemedен geçiş yaptığı tespit edilen araçlar ile araç sahipleri hakkında, idari para cezası ile ceza tutarının tahsiline yönelik istenen her türlü bilgi ve belgenin, Genel Müdürlük ve/veya işletici şirketin talebi üzerine ilgili makamlar tarafından geciktirilmeksizin verilmek zorunda olduğu, ayrıca trafik seyri özel bir düzenlemeye tabi olan erişme kontrollü karayollarında ulaşım güvenliğinin sağlanması amacıyla kısıtlanan ve yasaklanan işleri ve hareketleri yapan, yaptırımlar ile koruma alanı içine giren hayvanların sahiplerine idarî para cezası uygulanması hususları düzenlenmektedir.

Madde 25- Madde ile Genel Müdürlük Hukuk Müşavirliğinin görev ve yetkileri düzenlenmiştir. Maddede ayrıca, tüm ülke düzeyinde asli görev ve sorumluluklarını yerine getirirken, çoğu zaman ihtiyaç ve şartlara göre kişisel kararlar vermek veya görev ifa etmek durumunda bulunan Genel Müdürlük çalışanlarının inisiyatif alma ve sorumluluk yüklenme duygusunun zaafa uğratılmaması amacıyla, muhatap olacakları ceza davalarında Genel Müdürün uygun göreceği hallerde, avukatlık ücretinin kurum tarafından karşılanması sağlanmaktadır.

Madde 26- Madde ile Genel Müdürlük ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek veya tüzel kişiler arasında çıkan ve henüz yargı mercilerine, hakeme veya icraya intikal etmemiş olan ve ivedilikle çözülmesinde yarar görülen uyuşmazlıklarla, maddî ve hukukî sebeplerle kovuşturulmasında veya yüksek dereceli merci ve mahkemelerde incelenmesini istemekte fayda umulmayan dava ve icra takiplerinden vazgeçilmesinde, anlaşma veya sözleşmelerin değiştirilmesinde veya bozulmasında miktar itibarıyla Genel Müdüre, Bakanlar Kuruluna sulh yoluyla çözüm yetkisi verilmektedir.

Madde 27- Madde ile özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren zarurî hallerle önemli projeler ve geçici işlerde şartları Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenmek üzere sözleşmeli yerli ve yabancı personel çalıştırılabilmesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 28- Madde ile teknik bilgi ve ihtisas gerektiren karayolu yapım, bakım ve onarım işlerinde çalışacak nitelikli personelin yetiştirilmesine yönelik olarak Genel Müdürlük çalışanları yanında, yerli ve yabancı kamu sektörü ve özel sektör çalışanlarının da katılabileceği eğitim programlarının düzenlenerek bu şekilde oluşturulacak katma değerden yararlanılması amaçlanmıştır.

Madde 29- Madde ile deprem, sel, çığ, su baskını ve benzeri tabii afetlerin oluşması halinde, hasar görmüş yol, köprü, tünel ve sanat yapılarının bir an önce onarılması ve trafik güvenliği ve trafiğe geçiş verebilmesi amacıyla, onarım işinde kullanılacak taş, kum ve ariyet malzemelerinin temininde olay mahallinde veya yakınındaki kamunun tasarrufunda bulunan malzeme ocaklarından, malzeme kullanmaya Genel Müdürlük yetkili kılınmıştır.

Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan yolların yapım, bakım, onarım ve asfalt çalışmaları için kullanılacak alanlar ile bu faaliyetler için gerekli tesislerin kurulacağı alanlar ve gerekli malzemenin temin edildiği özel mülkiyet dışında kalan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ile tapuda tescil harici bırakılan 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamında ham

madde üretim izni alınarak kullanılabilen alanlar için, Genel Müdürlükten bu alanların orman, hazine arazisi, mera, yaylak, kışlak, taşlık, harman yerleri ve sair sıfatları nedeniyle harç bedeli, izin bedeli, ruhsat bedeli, teminat bedeli, tahsis bedeli, ağaçlandırma bedeli, ot bedeli ve benzeri herhangi bir bedel talep edilemeyeceği yönünde düzenleme getirilerek, oluşacak bürokratik işlemlerin kaldırılması ve kamu yatırımlarının zamanında ve ekonomik bir şekilde bitirilmesi amaçlanmıştır.

Madde 30- Madde ile Genel Müdürlüğe bu Kanunla verilen görev, yetki ve sorumlulukları çerçevesinde uygulamaya yönelik maddi düzenlemeler ve düzenleyici idarî işlemler yapma yetkisi verilmektedir.

Madde 31- Madde ile yapılan düzenlemelere paralel olarak 5539 sayılı Kanun ile 1593 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır. Yapılan düzenlemeler doğrultusunda, Genel Müdürlük 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan "Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri" arasından çıkartılarak, aynı Kanunun eki (II) sayılı cetvelin (B) bendinde yer alan "Özel Bütçeli Diğer İdareler" arasına ilave edilmiştir. Maddeyle ayrıca, yapılan düzenlemelere paralel olarak diğer kanunlarda yapılması gereken değişikliklere yer verilmiştir.

Geçici Madde 1- Madde ile, Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı ile ilgili olarak kurumsal ihtiyaçlar ve hizmet gerekleri çerçevesinde personel, mal varlığı ve diğer geçiş hükümlerine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 32- Yürürlük maddesidir.

Madde 33- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5539 Sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ektedir.

Gereği için arz olunur.

16.4.2008

<i>Bayram Meral</i>	<i>Halil Ünlütepe</i>	<i>Tekin Bingöl</i>
İstanbul	Afyonkarahisar	Ankara
<i>İsa Gök</i>	<i>Selçuk Ayhan</i>	<i>Tacidar Seyhan</i>
Mersin	İzmir	Adana
<i>Ali Rıza Öztürk</i>	<i>Bülent Baratalı</i>	<i>Kemal Demirel</i>
Mersin	İzmir	Bursa
<i>Mehmet Ali Özpolat</i>	<i>Ahmet Ersin</i>	<i>R. Kerim Özkan</i>
İstanbul	İzmir	Burdur
<i>M. Ali Susam</i>	<i>Mevlüt Coşkun</i>	<i>Ali İhsan Köktürk</i>
İzmir	Isparta	Zonguldak
<i>Sacid Yıldız</i>	<i>Abdulaziz Yazar</i>	<i>Turgut Dibek</i>
İstanbul	Hatay	Kırklareli
<i>Vahap Seçer</i>	<i>Enis Tütüncü</i>	<i>Ali Rıza Ertemür</i>
Mersin	Tekirdağ	Denizli

GENEL GEREKÇE

Karayolları Genel Müdürlüğü ile benzer işleri yapan bazı kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele yaklaşık 200 YTL ile 800 YTL arasında ek ödeme yapılmaktadır. Bu durum aynı şartlar altında çalışan personel arasında eşitsizlik yaratmaktadır.

Benzer işleri yapan kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele tanınmış olan ek ödeme imkanları Karayolları Genel Müdürlüğü'nde çalışan personelin başka kurumlara geçmesine yol açmaktadır. Bu geçişler nedeniyle özellikle taşra teşkilatında hizmetler durma noktasına gelmiştir.

Eşit işe eşit ücret ilkesi gereği Karayolları Genel Müdürlüğü'nün merkez ve taşra teşkilatında çalışan personele de ek ödeme verilmesi gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Karayolları Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında görev yapan personele en yüksek Devlet memuru aylığının %200'ünü geçmemek üzere belirlenecek esas ve usuller çerçevesinde ek ödeme yapılması önerilmektedir.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ BAYRAM MERAL VE 20 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

5539 SAYILI KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ KURULUŞ VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 11.2.1950 tarih ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'a aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 7- Karayolları Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında istihdam edilenlere en yüksek devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) %200'ünü geçmemek üzere ek ödeme yapılır. Ek Ödemenin miktarı ile ödeme esas ve usulleri, personelin görev yaptığı birim, unvanı, iş hacmi, personelin çalışma süresi ve aylık derecesi gibi kriterler dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenir. Ek ödeme, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun aylıklara ilişkin hükümleri uygulanır ve bu ödemeden damga vergisi hariç herhangi bir kesinti yapılamaz."

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve

Turizm Komisyonu Raporu

06/01/2010

Esas No.: 1/788

Karar No.: 22

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuza 20.12.2009 tarihinde tali olarak havale edilen "Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 5.1.2010 tarihli 17'nci Birleşiminde; Hükümeti temsilen Ulaştırma Bakanı Binali YILDIRIM, beraberindeki Bakanlık yetkilileri, Plan ve Bütçe Komisyonu üyesi ve Tasarı ile ilgili Alt Komisyon Başkanı Afyonkarahisar Milletvekili Halil AYDOĞAN, Çevre ve Orman, Tarım ve Köyişleri, Maliye, İçişleri, Adalet, Bayındırlık ve İskan Bakanlıkları ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığı temsilcilerinin katılımı ile incelenip görüşülmüştür.

Tasarı ile ilgili olarak Komisyon üyelerince yapılan değerlendirmeler aşağıda özetlenmiştir:

• Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri arasına karayollarında çevre ve peyzaj düzenleme yetkisinin konulması lazımdır.

• Tasarı ile Genel Müdürlüğe kolay gelir sağlamanın amaçlandığının ön plana çıktığı anlaşılmaktadır.

• Genel Müdürlüğün yapacağı kamulaştırmalar amacına uygun olmalı ve kamu yararı taşımalıdır.

Bu konudaki hükümlerde hukuka aykırılık bulunmaktadır.

• Ekli cetvel vasıtasıyla geçiş ücretleri artırılmıştır.

• Uygulamada baraj inşaatları nedeniyle DSİ tarafından yapılması gerekli yollar dahil tüm yolları Karayolları Genel Müdürlüğü yapmalıdır. Çünkü bu konuda uzman bir kurumdur.

• Genel Müdürlüğün Ulaştırma Bakanlığına bağlı olması hükmünün "ilgili bakanlık" olarak değiştirilmesi uygulamayı pratik hale getirir.

• Yeni yapılan ve yapılacak yollarda yap-işlet-devret gibi modeller ve özelleştirmeler uygulanabilir. Ancak eski yollarda ise mevcut durum istihdam amaçlı devam ettirilmelidir.

• Genel Müdürlüğe geniş yetkiler verilmesi sonucu orman arazileri zarar görecektir. Tasarıda ormanlık alanların kötü kullanımına yönelik hükümler bulunmaktadır.

Görüşmelerde, Sayın Bakan tarafından gerek Komisyon üyelerince dile getirilen eleştiri ve sorulara cevap niteliğinde, gerekse Tasarı ve gerekçesini tamamlayıcı nitelikte yapılan açıklamalar aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

• Tasarı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün teşkilat yapısı güncellemelerini ihtiva etmektedir. Genel Müdürlüğün teşkilat yasası üzerinde birkaç kez değişiklik yapılmış, ancak günümüze geldiğimizde yeni bir teşkilat yasasına ihtiyaç duyulmuştur.

• 2007 yılı Eylülünde Genel Müdürlüğün Ulaştırma Bakanlığına bağlanması ile ulaştırma alanında bütünlüğün sağlanması gerçekleşmiştir. Böylece uzun ve orta vadeli ulaştırma planlarının yapılması daha mümkün hale gelmiştir. Tasarının temel amacı ulaşım türleri arasında bütünlüğü sağlarken, uzun vadede bunlar arasında dengenin gerçekleştirilmesine yönelik altyapının oluşturulmasıdır.

• Son yıllarda genel bütçe kaynakları ile yolların yapımı sağlanamadığından, kamu ve özel sektör ortaklığını sağlayan modellerin kullanılmasını sağlayan hükümler de bu düzenlemede yer aldı. Böylece 64.000 kilometrelik yol ağına sahip karayollarımızın ihtiyaçlarını görecektir şekilde düzenleme yapılması ve dağıtık mevzuatın bir araya getirilmesi öngörülmektedir.

- Amacımız Kamulaştırmaların maliyetlerinin azaltılması, maliyetlerin yol yapımına olmasıdır.
- Tasarıyla yasal altyapısı olmayan uygulamalar yasal zemine kavuşturulmaktadır.
- Belirli kadrolar daha güncel hale getirilmekte; yeni kadro ihdası öngörülmemektedir.
- Kurumlardan görüş alınarak Tasarı hazırlanmış ve kurumlar arası bir anlaşmazlık olmaksızın Meclise getirilmiştir.

• Geçiş ücretlerinde bir arttırma söz konusu değildir. Daha önce ikincil mevzuat düzenlemesi ile yapılan ücretlendirme Tasarıya konulmuştur.

• Bu düzenleme gelirleri arttırmaya yönelik bir düzenlemedir. Yeni uygulama ile diğer kurumların yaptıkları yol yapımlarını da Ulaştırma Bakanlığı yapacaktır.

• Yabancı uzman çalıştırılması konusu çok gerekli bir düzenleme değildir. Bu daha önceki düzenlemeden alınmış bir hükümdür. Müşavirlik hizmeti ile bu tür ihtiyaçlar zaten karşılanabilmektedir.

• Tasarı hazırlanırken diğer kurumların yetkilerine müdahale edilmesinden kaçınılmıştır. Ancak işlerin sonuçlanabilmesine yönelik olarak engellemelerin kaldırılması amacıyla re'sen uygulama yapılabilmesi bakımından hükümler getirilmiştir.

• Orman alanlarında yol yapımı için, zaten uygulamada yer tahsis ediliyordu; Tasarı ile bu uygulama yasal zemine oturtulmaktadır.

Müteakiben Tasarıyla ilgili görülerek Komisyona davet edilen kamu kurum temsilcileri aşağıdaki görüş ve önerileri belirtmişler, Sayın Bakan tarafından bu önerilerin değerlendirilmesinin Tasarının yasalaşma sürecinin ileriki aşamalarında olabileceği ifade edilmiştir.

Buna göre;

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı temsilcisince;

29'uncu maddenin ikinci fıkrasının, Mera Kanununun hükümlerine aykırılığı nedeniyle mezkur ikinci fıkrada geçen "mera, yaylak, kışlak, taşlık, harman yerleri" ile "ot bedeli" ifadelerinin metinden çıkartılması gerektiği,

Çevre ve Orman Bakanlığı temsilcilerince;

Arazi düzenlemenin düzenliliği açısından, arazi trampa düzenlemesi yapan 20'nci maddenin birinci fıkrasında yer alan "karşılık gelmek üzere" ibaresinden sonra gelmek üzere "varsa çevre düzeni planı ve imar planlarındaki arazi kullanım kararları da göz önünde bulundurularak" ibaresinin eklenmesinin yerinde olacağı,

Tasarının 31'inci maddesinin ikinci fıkrası ile düzenlenen ek 11'inci madde ile ilgili olarak; işletme haklı devirden sonra devre konu olanlar üzerinde Orman Kanununun 17'nci maddesinde sayılan faaliyetlerle ilgili yapılacak her türlü tesisler ve binalar hakkında ayrıca bir bedel alınmayacağı hükmü getirilmekte olduğu, bu düzenlemenin Orman Kanununun 17'nci maddesine aykırı bulunduğu, sayılan faaliyetlerin kamu yararı ve zaruret bulunması halinde ve bedeli karşılığında alınması gerektiği, bu düzenlemenin iptale neden olabileceği endişesi ile bedelli olarak Orman idaresinden izin alınarak yapılması yönünde değiştirilmesi gerektiği,

İçişleri Bakanlığı temsilcisince;

24'üncü maddenin beşinci fıkrasında bulunan mahalli mülki amir tarafından trafik cezalarının verileceği hükmünün uygulamada sorun doğurabileceği, kimlere yetki verilmesi gerekiyorsa trafik polisi, Jandarma gibi tek tek sayılmasında fayda olacağı, otoyollardaki koruma alanlarına giren hayvanların sahiplerinin cezalandırılması hususuna Karayolları Trafik Kanununda yer verildiğinden herhangi bir tezat oluşmaması bakımından konunun gözden geçirilmesi gerektiği,

31'inci maddenin üçüncü fıkrasında, işletme hakkı verilen işletici şirketin Karayolları Trafik Güvenliği Kurulunda üye olmasının uygun olmayacağı, özel hukuk niteliğinde olan şirketler yerine bakanlıkların ve diğer kamu kurumlarının temsilcilerinin üye olmasının daha doğru olacağı,

Adalet Bakanlığı temsilcisince;

6'ncı madde de teşkilat yapısı ile ilgili olarak ilgili birimlerin sadece isimlerini belirtmenin Anayasa'ya aykırı olabileceği, bu nedenle birimlerin görevlerine de yer verilmesi gerektiği, kanun yapım tekniği açısından da Hukuk Müşavirliğinin görevlerine yer verildiği gibi diğer birimlerin de görevlerinin sayılması gerektiği,

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı temsilcisince;

10'uncu maddenin dördüncü fıkrası olarak; "Genel Müdürlük, yol ağından çıkarılan yollardan, belediye ve büyükşehir belediye sorumluluk alanında bulunanlarla, ilgili belediye veya büyükşehir belediyesi başkanlıklarına, belediye veya büyükşehir belediyesi sorumluluk alanı dışında olanlar ise ilgili il özel idaresine, gerekli yazılı bildirim yapıldıktan sonra başka bir işleme gerek olmaksızın tüm hak ve vecibeleriyle devir ve temlik edilmiş sayılır." hükmünün ilave edilmesinin uygulamada yarar sağlayacağı,

belirtilmiştir.

Tasarı, üzerindeki görüşmeleri müteakiben Komisyonumuzca da uygun görülmüştür.

Raporumuz; Esas Komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Nusret Bayraktar</i>	<i>İdris Güllüce</i>	<i>Azize Sibel Gönül</i>
İstanbul	İstanbul	Kocaeli
Üye	Üye	Üye
<i>Tayfur Süner</i>	<i>Metin Arıfağaoğlu</i>	<i>Ahmet İnal</i>
Antalya	Artvin	Batman
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhimiz ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>İsmet Büyükataman</i>	<i>Müjdat Kuşku</i>	<i>Osman Aslan</i>
Bursa	Çanakkale	Diyarbakır
Üye	Üye	Üye
<i>Yaşar Ağvüz</i>	<i>Durmuş Ali Torlak</i>	<i>Mehmet Sekmen</i>
Gaziantep	İstanbul	İstanbul
(Muhalefet şerhi ektedir)		

Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Kenan Tanrıkulu</i>	<i>Mahmut Esat Güven</i>	<i>Yaşar Karayel</i>
İzmir	Kars	Kayseri
Üye	Üye	Üye
<i>Turan Kıratlı</i>	<i>Mikail Arslan</i>	<i>Fevzi Topuz</i>
Kırıkkale	Kırşehir	Muğla
		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Erdal Feralan</i>	<i>Recep Yıldırım</i>	<i>İkram Dinçer</i>
Nevşehir	Sakarya	Van

KARŞI OY

Tali Komisyon olarak komisyonumuzun gündemine gelen “Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısına”.

1. Tasarının 16'ncı maddesi, yol güzergâhı ve değişikliklerine ilişkin imar Planlarının yapımında, imar Planı yapım ilkelerini ve Belediye meclislerinin var alan yetkilerini yok saymakta, imar Planı yapma yetkisini kuruma vermektedir.

Planlama alanında giderek artan kurumsal ve yerel kaos ortada iken, bu yetki ile imar Planı yapımlarında var olan çok başlılığa bir kurum daha ilave edilmektedir.

4'üncü fıkra ile yine Belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerler içinde Genel Müdürlük yetkilendirilmekte,

5'inci fıkra ile Genel Müdürlükçe belirlenen yol güzergahının yapılacak imar Planı uygulamalarında 3194 sayılı İmar Yasasının 18'inci maddesi hükümleri dahilinde alınacak düzenleme ortaklık payına dahil edilmesi var olan İmar Planı uygulamalarını zorlaştıran bir hükümdür.

18'inci madde uyarınca alınacak düzenleme ortaklık payının % 40'ı geçemez hükmü Sosyal donatı alanlarını karşılamaz iken, ortaklık payı oranı % 50-55'lere çıkarılmadan,

İmar Planı uygulamalarına yol güzergahının dahil edilmesi 3194 sayılı yasanın 18'inci maddesi değiştirilmeden mümkün değildir.

2. Teşkilat Kanunu olarak getirilen tasarının asıl amacı;

Otoyol Özelleştirilmelerini durduran Danıştay kararına karşı yasal düzenleme ile Karayolları Genel Müdürlüğü uhdesindeki var olan ve işletilen Otoyolların özelleştirilmesinin önünü açmaktır.

CHP Grubu olarak, Büyük gelir getiren Otoyollar altın yumurtlayan tavuk niteliğinde olup özelleştirmeleri ile hem gelir kaybı hem de diğer özelleştirilen kurumlarda (Örneğin TEKEL'de, SEKA'da) yaşandığı gibi çalışanların işlerinden olmasına neden olacaktır.

Bu nedenlerle var olan ve Karayolları Genel Müdürlüğü'nce işletilmekte olan Otoyolların özelleştirilmesinin önünü açan 22'nci maddeye karşıyız.

Bunun yerine Bakanlığınızın yapım programında olan Otoyolların YAP-İŞLET-DEVRET modeli ile yapılması daha uygun olacaktır.

3. Tasarının 18'inci maddesinde Kamu Kurum ve Kuruluşlarının hizmet taleplerinin karşılanmasına, DERNEKLER'inde kapsam içine alınması anlaşılır değildir.

AKP iktidarı döneminde bazı Derneklere tanınan ayrıcalıklar Vatandaşların Ekonomik olarak dolandırılmasına neden olmuş iken,

Kamuoyunda Deniz Feneri e.v davası gizemliğini ve dokunulmazlığını korurken,

18'inci madde de yer alan Dernekler ifadesinin yer alması kuşularımız ve içeriğinin açık olmaması nedeniyle,

4. Yine yasa değişikliğinde kadro iptallerinin karşılığında, ihdas edilen kadroların sayısal artışı idareye mevcut kadroları boşaltma ve AKP iktidarının daha önceki yasal düzenleme ve uygulamalarında sıkça rastlandığı gibi siyasi kadrolaşma yetkisi vereceği için,

5. Ülkemizde işsizlik toplumun birinci gündem maddesi olup, Mühendisler ve diğer Teknik elemanlar için de işsizlik önemli bir sorun iken,

Ayrıca Ülkemizde Donanımlı, Birikimli, Nitelikli Teknik Elemanların varlığı tartışılmaz iken, iş alanlarının daraldığı, işten çıkarılmaların arttığı bir ortamda, Tasarının 27'nci maddesi ile Yabancı Personel çalıştırılmasının önünün açılmasının Ülke gerçeğine aykırı olması nedeniyle tasarıya karşıyız.

Bilgilerinize, Saygılarımızla.

Metin Arıfağaoğlu

Artvin

Fevzi Topuz

Muğla

Tayfur Süner

Antalya

Yaşar Ağvüz

Gaziantep

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No.: 1/788

14/4/2010

Karar No.: 17

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ulaştırma Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 18/12/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 19/12/2009 tarihinde tali komisyon olarak Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu ve Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/788 esas numaralı “Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 22/12/2009 tarihinde, hükümeti temsilen Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul GÜNAY ile Ulaştırma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Karayolları Genel Müdürlüğü ve Devlet Personel Başkanlığı temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirmiş olduğu 22 nci birleşiminde İçtüzüğün 26 ncı maddesi uyarınca verilen önerge doğrultusunda Komisyonun gündemine alınmasına karar verilmiştir.

Bilindiği gibi, artan nüfus ile değişen ekonomik ve sosyal şartlar göz önünde bulundurulduğunda toplumsal yaşantıda hayati öneme haiz karayolu ulaşımı ihtiyacı giderek artmaktadır. Bu ihtiyacın ekonomik ve sosyal gelişmelere uygun olarak karşılanması için karayolları ağının kalkınma planları, ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde geliştirilmesi planlı yapılanma açısından önemlidir. Ayrıca, niteliği itibariyle büyük finansman gerektiren ve günümüz ihtiyaç ve şartlarına uygun kalitede karayollarının yapım, bakım, onarım ve işletilmesinin, devletçilik anlayışı doğrultusunda kamu kurumları tarafından klasik usullerle doğrudan yürütülmesi yerine, liberalleşme ve özelleştirme uygulamaları çerçevesinde özel sektörün sermaye ve dinamik işletmecilik anlayışına göre yerine getirilmesi önem arz etmektedir.

Ülkemizde karayolu ulaşımından sorumlu bulunan Karayolları Genel Müdürlüğünün kuruluş ve görevlerini düzenleyen 5539 sayılı Kanun, yürürlüğe girdiği 1950 yılından bugüne kadar geçen süre içinde değişen kamu yönetimi ve işletmecilik anlayışı çerçevesinde güncelliğini yitirmiştir. Bu nedenle 5539 sayılı Kanun; ne sürekli artarak devam eden karayolu ihtiyacını karşılayabilmekte ne de karayollarının yapım, bakım ve onarım ile ilgili hizmetlerin gördürülmesinde, Karayolları Genel Müdürlüğü dışındaki özel kişi ve kuruluşlardan yararlanmaya imkân sağlamaktadır. Özellikle Genel Müdürlüğün büyük finansman gerektiren sorumluluk alanlarındaki karayollarının işletme hakkının devrine imkân sağlayacak hukuki alt yapının oluşturulması gerekmektedir.

Ayrıca, Karayolları Genel Müdürlüğünün 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri arasına alınması ve devlet tüzel kişiliği dışında ayrı bir tüzel kişilik şeklinde düzenlenmemiş olması Genel Müdürlük faaliyetlerinin yürütülmesinde sıkıntılara neden olmaktadır. Bu sıkıntıların aşılması ve kurumun daha dinamik bir yapıya kavuşturulması, Karayolları Genel Müdürlüğünün devlet tüzel kişiliği dışında ayrı bir tüzel kişiliğe sahip özel bütçeli bir kuruluş olarak düzenlenmesine bağlı olmaktadır. Diğer yandan, Genel Müdürlüğün görevleri arasında yer alan erişme kontrollü karayollarına ilişkin düzenlemelerin, 5539 sayılı Kanun yerine 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanununda yer alması mevzuat

dağınıklığına neden olmaktadır. Anılan gerekçeler göstermektedir ki 5539 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bugüne kadar geçen sürede görev ve sorumluluk anlayışındaki değişmeye paralel olarak Genel Müdürlüğün yeniden yapılanması ve mevzuattaki dağınıklığın giderilmesi amacıyla yeni bir yasal düzenleme yapılması ihtiyacı hâsıl olmuştur.

Kanun Tasarısı ve gerekçesi incelendiğinde;

- Bayındırlık ve İskân Bakanlığına bağlı genel bütçe kapsamında olan Karayolları Genel Müdürlüğünün Ulaştırma Bakanlığına bağlı, kamu tüzel kişiliğe haiz ve özel bütçeli bir kuruluş haline dönüştürülmesinin,

- Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve sorumluluklarının yeniden tanımlanması ile görev alanının kapsam ve sınırlarının genişletilmesinin,

- Merkez ve taşra teşkilatının yeniden düzenlenmesi ve teşkilat bünyesine yeni birimlerin eklenmesi ile taşra birimlerinin alt birimlerine dair yer ve sınırların tespit edilmesine ilişkin yetkilendirmenin yapılmasının,

- Personel atanmasına ve kadroların kullanımına ilişkin usul ve esasların belirlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün gelir kalemleri ile para ve mallarının statüsünün belirlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün Tasarı kapsamında yapacağı iş ve işlemler dolayısıyla uygulanacak vergi istisnası ve muafiyetlerinin kapsamının belirlenmesinin,

- Mevcut karayollarında erişme kontrollü tesis edilmesi ve yeni yapılan erişme kontrollü karayolu dolayısıyla arazi sahiplerinde oluşabilecek değer kaybının karşılanması amacıyla tazminat ödenmesinin,

- Erişme kontrollü karayollarına bağlantı yapılmasına ve söz konusu karayolları üzerinde şehir geçişleri ile yerleşim yerlerine bağlantının sağlanılmasına ilişkin usullerin belirlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün her yılsonunda görev alanına giren yollara ilişkin üç yıllık yapım ve bakım programını hazırlayarak Bakan onayına sunmasının ve söz konusu program dolayısıyla ihtiyaç duyacağı ödenek miktarını, üç yıla kadar gelecek yıllara sâri olacak şekilde, Bakan onayı ile yayabilmesinin,

- Genel Müdürlükçe ihtiyaç duyulacak taşınmazların kamulaştırma, tahsis, arazi düzenlemesi veya trampa yapılması suretiyle elde edilebilmesinin,

- Erişme kontrollü karayolları, otoyollar, köprüler ve bu yollarda bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıkların özelleştirilmesinin ve özelleştirme gelirlerinin kullanımına ilişkin çerçevenin belirlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün işletiminde bulunan erişme kontrollü karayolları veya köprüler için geçiş ücretlerini belirlenmesine ilişkin esas ve usullerin tanımlanması, geçiş ücretlerinin ödenmemesi halinde uygulanacak cezai yapının kurgulanmasının,

- Genel Müdürlük hukuk müşavirlerinin görev ve yetkilerinin belirlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün görev alanına giren işlerin yürütülmesi ile ilgili olarak ortaya çıkabilecek ve ivedilikle çözülmesinde yarar görülen Genel Müdürlük ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek veya tüzel kişiler arasında çıkan ve henüz yargı mercilerine, hakeme veya icraya intikal etmemiş olan uyuşmazlıklarda sulh yoluyla çözüm yetkisine, belirlenen limitler dahilinde Genel Müdür, Bakan ve Bakanlar Kurulunun sahip olmasına ilişkin hususların düzenlenmesinin,

- 5539 sayılı Kanun ile 1593 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılmasının ve mevzuatta bu Kanunlara yapılan atıfların Tasarının ilgili maddelerine yapılmış sayılacağına hükme bağlanmasının,

- 6831 sayılı Orman Kanununa yeni bir ek madde eklenmesinin ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanununda değişiklik yapılmasının,

- Tasarı ile kadro unvanlarında değişiklik yapılmayanların herhangi bir işleme gerek kalmaksızın aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılmasının,

- Tasarı ile kadro unvanları kaldırılan veya değiştirilen daire başkanlarından bu Kanunla oluşturulan daire başkanı kadrolarına otuz gün içinde atanamayanların, kadro şartı aranmaksızın genel müdürlük bünyesinde müşavir olarak atanmış sayılacağına, ayrıca, mevcut bulunan müşavir kadrolarının herhangi bir nedenle boşalması halinde, kadroların iptal edilmesinin ve iptal edilen kadrolarda görevli bulunanların yeniden görevlendirilmelerine ve özlük haklarına ilişkin usulün belirlenmesinin,

- Genel Müdürlük bünyesinde hazine avukatı olarak görevlendirilenlerin Tasarının kanunlaşmasından sonra yapılacak görevlendirme ve özlük haklarına ilişkin usulün düzenlenmesinin,

- Genel Müdürlüğün mülkiyetinde iken 5018 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazineye devredilen taşınmazlardan satışı yapılmamış veya başka kurum ve kuruluşlara tahsis edilmemiş olanların mülkiyetinin, Tasarının yasallaşmasından sonra, yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde Genel Müdürlüğe devredilmesinin,

- Genel Müdürlüğün muhasebe hizmetlerini yürüten ve Maliye Bakanlığı kadrolarında bulunan personelin, Genel Müdürlüğün talebi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Tasarının yasallaşmasından sonra, yayımı tarihinden itibaren beş yılı geçmemek üzere, muhasebe hizmetlerini yürütmeye devam edeceğinin,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Tasarının, geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce verilen bir önerge doğrultusunda, konunun daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Alt Komisyon; 12/01/2010, 21/01/2010, 27/01/2010, 28/01/2010, 02/02/2010, 04/02/2010 ve 24/03/2010 tarihlerinde, Ulaştırma Bakanlığı ve Karayolları Genel Müdürlüğü, Maliye Bakanlığının Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü, Gelir Politikaları Genel Müdürlüğü, Başhukuk Müşavirliği ve Muhakemat Genel Müdürlüğü, Milli Emlak Genel Müdürlüğü ve Gelir İdaresi Başkanlığı ile İçişleri Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü, Orman Genel Müdürlüğü, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı temsilcileri ile toplanarak yaptığı çalışmalarda; Anayasanın idarenin bütünlüğü ve kamu tüzelkişiliği, kamu düzeni ve güvenliği ile kamu hizmetlerinin kamu yararı esasına göre yerine getirilmesine ilişkin hükümleri, idare hukukunun idari vesayet, yerinden yönetim, idarelerin teşkilatlanmasına ve personel oluşumuna ilişkin temel ilkeleri, kurumlar arası eşgüdüm ve birliktelik ile kamu tüzelkişiliğine sahip özel bütçeli kuruluş olmanın beraberinde getirdiği ayrıcalık ve yükümlülükler çerçevesinde teknik, ayrıntılı ve kapsamlı değerlendirmeler doğrultusunda Tasarı üzerindeki değişiklik ve düzenlemelerini tamamlamıştır.

Alt Komisyon Tasarınının:

- “Amaç ve Kapsam” başlıklı 1 inci maddesi; kanunun amacının uygulamada çıkması muhtemel tereddütlerin giderilmesi, mükerrer olan ifadelerin çıkarılması ve Genel Müdürlüğün yerine getireceği kamu hizmetlerinin çerçevesinin, diğer kamu kurumlarının görev alanı dikkate alınarak tanımlanması,

- “Tanımlar” başlıklı 2 nci maddesi; Genel Müdürlüğün görevleri arasında yer alan gerektiğinde arazi toplulaştırması yapabilme yetkisi veren düzenlemenin metinden çıkarılması nedeniyle arazi düzenlemesine ilişkin tanımın madde metninden çıkarılması ve bazı tanımların, anlama açıklık kazandırılması amacıyla redaksiyona tabi tutulması,

- “Kuruluş” başlıklı 3 üncü maddesi; birinci fıkrası Genel Müdürlüğün idari merkezinin Ankara olduğuna açıklık getirilmesi doğrultusunda 3 üncü madde olarak; ikinci ve üçüncü fıkraları ise; 5018 sayılı Kanuna göre Genel Müdürlüğün en üst yöneticisi olan Genel Müdürün, Genel Müdürlük hizmet ve faaliyetlerini, 5018 sayılı Kanunun üst yöneticilere ilişkin hükümleri çerçevesinde, görev alanına giren konularda diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içerisinde yerine getirmesine ve merkez ve taşra teşkilatının faaliyetlerini, işlemlerini ve hesaplarını, denetlemekle görevli, yetkili ve sorumlu olduğuna açıklık getiren ifadelerin eklenmesi doğrultusunda 6 ncı madde olarak yeniden düzenlenmesi,

- “Görev ve yetkiler” başlıklı 4 üncü maddesi; Genel Müdürlüğün görevleri arasında, “karayollarının temizliği, gereken bölümlerinde çevre düzenlemesi ve yol boyu ağaçlandırılması ile peyzaj hizmetlerini yapmak veya yaptırmak”; “Genel Müdürlüğün görev alanındaki karayolları güzergâhlarındaki taşınmazlarla ilgili olarak tahsis, devir, kamulaştırma veya ilgili diğer hukuki süreçlerin tamamlanmasını müteakip ilgili taşınmazların tapu sicillerinde yola terkin ve diğer işlemlerini yapmak veya yaptırmak” ile “kendi personeline veya talep halinde ve ücret karşılığında kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörden yerli ve yabancı ilgililere faaliyet konuları ile ilgili eğitim hizmeti vermek” görevlerinin eklenmesi ve Genel Müdürlüğün görevleri arasında yer alan “gerektiğinde arazi toplulaştırması yapılması için yetkili makamlara başvurmak” görevinin metinden çıkarılması doğrultusunda yeniden düzenlenmesi,

- “Yetki devri” başlıklı 5 inci maddesi; Genel Müdürlüğün her kademedeki yöneticilerin yapmakla yükümlü buldukları hizmet ve görevleri; mevzuat hükümlerine, stratejik plan ve programlarına uygun olarak yürütmekten üst kademelere karşı sorumlu olması; daha önce sadece Genel Müdüre tanınan yetki devrine ilişkin yetkinin, genel hükümler doğrultusunda Genel Müdür dışındaki her kademedeki yöneticilere de, yetki devrinin sınırlarının açıkça belirlenmesi kaydıyla tanınması doğrultusunda 31 inci madde olarak yeniden düzenlenmesi,

- “Teşkilat yapısı” başlıklı 6 ncı maddesi; ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları, İşletme Dairesi Başkanlığı, Sanat Yapıları Dairesi Başkanlığı ve Program İzleme Dairesi Başkanlığının metne ilave edilmesi ile bazı daire başkanlıklarının isimlerinin değiştirilmesi ve Genel Müdürlüğün, danışma ve denetim birimleri arasında yer alan Teftiş Kurulu Başkanlığı ile Hukuk Müşavirliği dışında kalan diğer hizmet birimlerinin görevlerinin, bu Kanun ile Genel Müdürlüğe verilen görevlere paralel olarak bir yönetmelikle belirleneceğine açıklık getirilmesi doğrultusunda 7 nci madde olarak; birinci, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları, taşra teşkilatının kuruluş esasları ile Genel Müdürlüğün teklifi üzerine, lüzumlu görülen merkezlerde, tamir atölyeleri ile test ve araştırma-geliştirme laboratuvarları açmaya Bakanın yetkili olacağına açıklık getirilerek 5 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Personel, atama usulü ve kadrolar” başlıklı 7 nci maddesi; Teftiş Kurulu Başkanı ve daire başkanlarında olduğu gibi iç denetçilerin de Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan onayı ile atanabilmesi doğrultusunda 10 uncu madde olarak düzenlenmesi,

- Danışma ve denetim birimleri arasında yer alan Teftiş Kurulu Başkanlığının görevleri ile Müfettiş yardımcılığına alınma, meslekte yetiştirilme ve mesleki yeterlilik sınavları, müfettişliğe ve başmüfettişliğe atanma ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle belirlenmesine yönelik hükümleri içeren düzenlemenin 8 inci madde olarak metne eklenmesi,

- “Gelirler” başlıklı 8 inci maddesi; Genel Müdürlüğün gelirleri arasından işletme hakkının devredilmesi ile elde edilen gelirin çıkarılarak söz konusu gelirlerin genel hükümler çerçevesinde Hazineye aktarılması ve Genel Müdürlüğün her türlü iç ve dış borçlanmasının Hazine Müsteşarlığının iznine tabi olacağını hükme bağlayan bir fıkra eklenerek 11 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Genel Müdürlüğün para ve mallarının statüsü, istisna ve muafiyetler” başlıklı 9 uncu maddesi; Genel Müdürlüğün görevleri çerçevesinde yapacağı işlemler yönünden 3402 sayılı Kadastro Kanunundan kaynaklanan her türlü döner sermaye ücretinden ve Genel Müdürlüğün haklılığı nispetinde karşı taraftan tahsiline ilgili merciince karar verilmesi koşuluyla yargı harçlarından muaf tutularak 12 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Görev ve sorumluluk alanındaki yol ağları” başlıklı 10 uncu maddesi; Genel Müdürlüğün görev alanından çıkarılan karayollarına ait tüm hak ve sorumlulukların, gerekli yazılı bildirim yapıldıktan sonra başka bir işleme gerek kalmaksızın ilgili idarelere devredilmiş sayılması ile başka bir kurumun sorumluluğunda iken Genel Müdürlüğün görev alanına dâhil edilen karayolları ile Genel Müdürlüğün görev alanından çıkarılan karayolları kenarında münhasıran devralınan veya devredilen karayolu kesimi ile ilgili yapı ve tesislerin devir ve temlikine ilişkin hususların, taraflar arasında imzalanacak protokol ile belirlenmesi doğrultusunda 13 üncü madde olarak düzenlenmesi,

- “Otoyollar” başlıklı 11 inci maddesi;

• Otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarının geçişi ücretli olacak kesimlerinin, Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan tarafından belirlenmesi; bu kapsamda otoyol ve köprülerin geçiş ücretlerinin belirlendiği Tasarıya ekli (2) sayılı cetvelin metinden çıkarılması;

• Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan tarafından geçişi ücretli olarak belirlenen otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarındaki geçiş ücretleri ile gelecek yıllarda geçiş ücretlerinde yapılacak değişikliklerin, ücretlendirilen karayolunun mesafesi, trafik yoğunluğu, aracın cinsi, sosyal ve ekonomik faktörler dikkate alınarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen esas ve usuller çerçevesinde Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan onayı ile yürürlüğe girmesi;

• Geçişi ücretli olan otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından, işletme hakkı verilen veya devredilenler hariç olmak üzere, ücretsiz olması uygun görülen kesimleri ile ücretsiz geçiş yapmasına izin verileceklerin genel hükümlere göre belirlenmesi;

• 4046, 3465 ve 3996 sayılı Kanun hükümlerine göre işletme hakkı verilen veya devredilen karayollarında geçiş ücretinin belirlenmesine ilişkin esas ve usuller ile ücretsiz geçiş yapmasına izin verilecek olanların sözleşmelerde belirleneceğine açıklık getirilmesi,

doğrultusunda 14 üncü madde olarak düzenlenmesi,

- “Erişme kontrollü karayoluna dönüştürme ve kaldırma” başlıklı 12 nci maddesi; Genel Müdürlüğün görev alanındaki karayollarının erişme kontrollü karayoluna dönüştürülmesi ve kaldırılması ile bu kararların kamuoyuna duyurulmasına ilişkin esaslara açıklık getirilmesi doğrultusunda 15 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Tazminat” başlıklı 13 üncü maddesi; Karayollarında erişme kontrolü tesis edilmesi nedeniyle karayoluna giriş ve çıkışların iptal edilmesi halinde, söz konusu karayolları sınırına bitişik taşınmaz sahiplerine, giriş çıkış haklarının iptalinden dolayı taşınmazda oluşabilecek değer kaybı karşılığı olarak tazminat ödenmesi yerine, bu taşınmaz sahiplerinin söz konusu karayollarına ulaşmaları, toplayıcı yol yapılması veya herhangi bir şekilde, mümkün olan en kısa mesafeden istifade edilerek sağlanması; bu şekilde ulaşmaları sağlanan taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahiplerinin, Genel Müdürlükten ulaşım düzenine ilişkin olarak başka bir talepte bulunmamasına yönelik olarak 16 ncı madde olarak düzenlenmesi,

- “Erişme kontrollü karayollarına bağlantı, şehir geçişleri ve yerleşim” başlıklı 14 üncü maddesi; Tasarımın 13 üncü maddesinde yapılan değişikliklere paralel olarak, işletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında, zorunluluk arz eden bağlantı noktaları, Genel Müdürlük tarafından re’sen veya işletici şirketin başvurusu ve yapım bedeli işletici şirkete ait olmak üzerine Genel Müdürlük kararıyla kurulabilmesine veya kaldırılabilmesine imkan veren fıkranın madde metninden çıkarılması ve belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan erişme kontrolü uygulanan karayolu çevresinde, ilgili idare tarafından imar düzenlemesi yapılmadan önce, Genel Müdürlüğün olumlu görüşünün alınmasını hükme bağlayan ifadelerin eklenmesi doğrultusunda 17 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Karayollarında kurulacak tesisler ve faaliyetleri” başlıklı 15 inci maddesi;

• Tasarı ile 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen yapı ruhsatıesine tâbi olmaması öngörülen ve erişme kontrolü uygulanan karayolu sınırları içinde Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak olan tesislerin, erişme kontrolü uygulanan karayolunun müştemilatından sayılması; bu tesislerin işletilmesi ile ilgili olarak resmi makamlarca verilecek izin, ruhsat ve lisanslar yönünden, ilgili tesislerin kesinleşmiş karayolu güzergâh planlarına işlenmesinin yeterli olması ve ayrıca imar planına işlenme şartının aranmaması;

• Karayollarının fiziki güvenliği ile trafik güvenliğinin sağlanması amacıyla, karayolunu etkileyen deniz, göl, nehir ve dere kenarları da dâhil olmak üzere, karayolu kenarlarında 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca, maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce Genel Müdürlüğün uygun görüşünün alınması ve uygulamaya ilişkin diğer hususların Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Genel Müdürlükçe hazırlanarak Bakanlık tarafından yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenmesi;

• Karayolları sınır çizgileri dâhilinde çevre kirliliğine neden olan ve/veya trafik güvenliğini tehlikeye sokan her türlü atık madde ile moloz, inşaat, evsel, kimyasal ve benzeri atıkların bırakılmasının yasak olması ve bu atıkların kaldırılması için yapılan masrafların sebep olanlardan tahsil edilmesi;

• İşletme hakkı devredilen erişme kontrolü uygulanan karayollarında kurulacak tesisler veya yürütülecek faaliyetlerin sözleşmede düzenlenmesine ilişkin hüküm ile söz konusu bu karayollarında Genel Müdürlükten izin alınmaksızın herhangi bir toprak hareketi, inşaat ve tesisat yapılmasına yönelik yasağın işletici şirketin sözleşme hükümleri uyarınca yapacağı yapım, bakım, onarım, işletme ve inşaat faaliyetleri kapsamı dışında bırakılmasına ilişkin hükmün metninden çıkarılması;

doğrultusunda 18 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Yol güzergâhının tespiti” başlıklı 16 ncı maddesi:

• Karayolu güzergâh planlarının her halükarda Bakan onayı ile yürürlüğe girmesi; ancak, ülke çapındaki bütün güzergâh planlarının Bakan onayına tabi tutulmasının uygulamada gecikmelere neden olabileceği düşüncesinden hareketle Bakanın bu onay yetkisini, özellikle bazı kırsal kesimlerdeki karayolu güzergâhlarına ilişkin planların onaylanmasında, Genel Müdüre devredebilmesi;

• Kesinleşen karayolu güzergâh planlarının işlendiği ve kesinleşmiş olan imar planlarında karayolu ve çevresine ilişkin daha sonra yapılacak her türlü ilave, değişiklik ve diğer çalışmalarda, trafik ve karayolu güvenliği açısından Genel Müdürlüğün görüşünün alınması ve bu plana ilişkin değişiklikler hakkında ilgili mevzuatına göre ilan süresinin başladığı tarihte Genel Müdürlüğe bilgi verilmesi;

doğrultusunda 19 uncu madde olarak düzenlenmesi,

- “Programın hazırlanması” başlıklı 17 nci maddesi; Genel Müdürlüğün, görev alanına giren karayollarına ilişkin üç yıllık çalışma programını hazırlayarak Bakan onayı ile uygulamaya koyması; ayrıca, görev alanına giren karayollarının bakımı ve onarımı ile ilgili olarak ilk yılı bütçesinde yeterli ödeneği bulunması kaydıyla üç yıla kadar gelecek yıllara sâri olacak şekilde yüklenmelere girişebilmesine açıklık getirilmesi doğrultusunda 20 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Diğer kurum ve kuruluşların taleplerinin karşılanması” başlıklı 18 inci maddesi; Genel Müdürlüğün; kamu kurum ve kuruluşlarının görev alanına ilişkin hizmet talepleri ile gerçek veya tüzel kişilerin konaklama tesisleri, akaryakıt satış istasyonları ve benzeri tesislerin karayoluna giriş ve çıkışlarının düzenlenmesine dair taleplerini, kendi çalışma programını da dikkate alarak yapılacak anlaşmalar çerçevesinde ve ücreti mukabilinde yerine getirmesine açıklık getirilmesi doğrultusunda 21 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Kamulaştırma ve tahsis” başlıklı 19 uncu maddesi; madde metni içinde terim birliğinin sağlanmasına ve karayollarının işletme hakkının verilmesi veya devredilmesi ile ilgili hususların tek bir madde de düzenlenmesi dikkate alınarak redaksiyona tabi tutularak 22 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Arazi düzenlemesi ve trampa yetkisi” başlıklı 20 nci maddesi;

• Genel Müdürlüğün, kamulaştırma bedeline karşılık gelmek üzere yapacağı trampa yetkisinin karayollarının yapımı ile ilgili olacak şekilde sınırlandırılması;

• Trampa işlemlerinde kullanılmak üzere Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan taşınmazların Genel Müdürlüğe devir ve temlik edilmesine ilişkin uygulamanın, söz konusu taşınmazların il ve ilçe merkezlerinde mahalle sınırları ile köy ve belde sınırları içerisinde kalması, karayolu güzergâhlarında yer alması ve trampa işlemlerinde kullanılmaya uygun olması, maksadı ve sınırları alınacak kamu yararı kararında gösterilmesi, Maliye Bakanlığının Genel Müdürlüğe devrinde sakınca görmemesi ve Maliye Bakanlığınca tapu kütüklerine devir amacını gösteren şerh konulması şartları ile sınırlandırılması;

• Genel Müdürlük tarafından trampa işlemlerinde kullanılması amacıyla devir ve temlik edilen taşınmazlar üzerinde, Genel Müdürlük tarafından yapılacak olan arazi düzenlemesinin tevhit ve ifraz işlemlerinden oluşması;

• Trampa edilecek taşınmazların değer tespitinde 2942 sayılı Kanunda öngörülen usul ve esasların uygulanması;

• Genel Müdürlüğün, Maliye Bakanlığınca kendisine devir ve temlik edilen taşınmazların tevhit ve ifraz işlemleri sonucu oluşan arazileri kendi adına tescil ettirmeye, trampa işlemleri kapsamında tapu sicillerinde devir, tescil ve diğer her türlü işlemi yapmaya yetkili kılınması;

• Trampa edilecek taşınmazlar arasında ortaya çıkabilecek değer farklılıklarını, oran kısıtlanmasına tabi olmaksızın, Genel Müdürlüğün ödemeye ya da tahsil etmeye yetkili kılınması;

- Maliye Bakanlığınca Genel Müdürlüğe devir ve temlik olunan taşınmazlardan, devir ve temlik tarihinden itibaren beş yıl içinde trampa işleminde kullanılmayanların Maliye Bakanlığına iade edilmesi;

- Genel Müdürlüğün trampa işlemlerini uygulamasına yönelik usul ve esasların, Ulaştırma Bakanlığı ile Maliye Bakanlığınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenmesi;

doğrultusunda 23 üncü madde olarak düzenlenmesi,

- “Karayollarında tesisat kurulması ve yerlerinin değiştirilmesi” başlıklı 21 inci maddesi; her türlü su, kanalizasyon, doğalgaz ve petrol boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat kurulması için kurumlara kanunen tanınmış olan haklara açıklık getirilmesi doğrultusunda 24 üncü madde olarak düzenlenmesi,

- “Özelleştirme ve işletme hakkının devri” başlıklı 22 nci ve “Özelleştirme gelirleri” başlıklı 23 üncü maddeleri;

- Tasarı metnindeki işletme hakkının devredilmesine yönelik bütün düzenlemelerin tek bir maddede toplanması; bu çerçevede Tasarının amaç ve kapsamının düzenlendiği birinci maddesindeki özelleştirmeye ilişkin hükümlerin metinden çıkarılması;

- Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan mevcut otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklarının işletme hakkının verilmesinin 4046 sayılı Kanun çerçevesinde yapılması; buna göre işletme hakkının devredilmesine ilişkin iş ve işlemlerin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yerine getirilmesi; diğer yandan işletme hakkının devredilmesine ilişkin olarak 3465 ve 3996 sayılı Kanun hükümlerinin saklı tutulması;

- İşletme hakkı verilen otoyollarda uygulanacak geçiş ücretlerinin belirlenmesinde, Tasarının yürürlüğe girdiği tarihte Genel Müdürlükçe uygulanmakta olan geçiş ücretlerinin esas alınması; Tasarının yürürlük tarihinden sonra mevcut otoyollara yeni güzergâhların ilave edilmesi veya güzergâhlarının değiştirilmesi halinde, işletme hakkı devredilen otoyolların geçiş ücretlerinin belirlenmesinde Genel Müdürlükçe yürürlüğe konulan ilk uygulama ücretlerinin esas alınması; işletme hakkının başladığı tarih itibarı ile uygulanacak olan geçiş ücretlerinin belirlenmesinde ise, esas alınan geçiş ücretlerinin katma değer vergisinden arındırılıp sözleşmelerde belirlenen formül ve usullere göre güncellendikten sonra bulunan miktarlara, katma değer vergisinin ilave edilme yönteminin benimsenmesi;

- İşletme hakkının başladığı tarihten sonraki takip eden takvim yıllarına ilişkin geçiş ücretlerinin belirlenmesinde, her takvim yılı için geçerli olmak üzere sözleşmelerde belirlenecek formül ve usullere göre tespit edilme yönteminin esas alınması; hesaplanan araç geçiş ücretlerinin küsuratlı çıkması hâlinde ise ücretlerin katma değer vergisi dâhil olarak yirmi beş kuruş veya katlarına tamamlanması;

- İşletme hakkı devredilen otoyollarda ücretsiz geçiş yapmasına izin verilecek olanların sözleşmelerde belirlenmesi;

doğrultusunda 29 uncu madde olarak düzenlenmesi,

- “Geçiş ücretini ödememe ve güvenliğin ihlali” başlıklı 24 üncü maddesi:

- Erişme kontrolü uygulanan karayollarında kısıtlanan ve yasaklanan işler veya hareketleri yapanlar ve yaptırımlar ile koruma alanı içine giren hayvanların sahiplerine ve Tasarının yeni 18 inci

maddesinin altıncı fıkrasında yasaklanan fiilleri işleyenlere, Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilen personel veya trafik polisi, trafik polisinin görev alanı dışında kalan yerlerde jandarma personeli tarafından beş yüz Türk Lirası idarî para cezasının verilmesi; Tasarının yeni 18 inci maddesinin altıncı fıkrasında yasaklanan fiillerin şehirlerarası yolcu ve yük taşımacılığı yapanlar tarafından işlenmesi halinde ise belirtilen idari para cezasının iki kat olarak uygulanması;

- Genel Müdürlük lehine, Tasarının yeni birinci fıkrasında belirtilen idari para cezaları ile geçiş ücretleri ve yeni ikinci fıkrasında yer alan idari para cezalarının, cezaların tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içinde ödenmesi; bu sürede ödenmeyen geçiş ücretleri ile idari para cezalarının, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilmesi; vergi daireleri tarafından tahsil edilen geçiş ücretlerinin ise, tahsilâtın yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar Genel Müdürlük hesaplarına aktarılması;

- 4046, 3465 ve 3996 sayılı Kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yapan araç sahiplerine işletici şirket tarafından uygulanacak olan, o güzergâhın en uzun mesafesine ait geçiş ücretinin on katı tutarındaki cezanın yüzde altmışının, tahsilini izleyen ayın yedinci günü mesai bitimine kadar, işletici şirket tarafından Hazine payı olarak, yıllık kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenen bir bildirimle ödenmesi;

- İşletici şirket tarafından Hazine payının eksik bildirilmesi veya hiç bildirilmemesi nedeniyle ya da bildirildiği halde süresinde ödenmemesi halinde, söz konusu alacağın, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı ile birlikte ilgili vergi dairesince 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmesi;

- İşletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yapılması durumunda işletici şirket lehine doğacak olan ceza tutarının ödenmeden kabahatin işlendiği araçların fennî muayeneleri ile satış ve devirlerinin yapılmamasına ilişkin uygulamanın metinden çıkarılması;

- 4046, 3465 ve 3996 sayılı Kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar veya erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından ücretsiz geçiş yapan araçların, işletici şirket tarafından, geçiş tarihini izleyen 3 günlük sürenin bitimini takip eden ilk iş gününde en yakın trafik kuruluşuna bildirilmesi;

- Geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yapanlardan, ödemesiz geçiş tarihini izleyen 3 gün içinde yükümlü olduğu geçiş ücretini usulüne uygun olarak ödeyenlere ceza uygulanmaması;

doğrultusunda 30 uncu madde olarak düzenlenmesi,

- "Hukuk Müşavirliği ve hukuki yardım" başlıklı 25 inci maddesi;

- Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarının; danışma ve denetim birimleri arasında yer alan Hukuk Müşavirliğinin görevleri ile Genel Müdürlüğe kanunlarla verilmiş olan görevlerle ilgili her türlü dava ve takip işlerinin, Genel Müdürlüğün hukuk müşavirleri ile kadrolu veya sözleşmeli avukatlar dışında, gerektiğinde Genel Müdürlükçe belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu 22 nci maddesinde öngörülen doğrudan temin usulü ile avukatlar veya avukatlık ortaklıkları ile yapılacak avukatlık sözleşmeleri yoluyla yürütülmesi doğrultusunda 9 uncu madde olarak düzenlenmesi,

• Dördüncü fıkrasının; Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olan Genel Müdürlük personeline; vekâlet verdikleri avukata Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masrafların, Genel Müdürlük tarafından oluşturulacak Komisyon kararı üzerine Genel Müdür onayı ile karşılanabilmesi ve bu Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin usul ve esasların yönetmelikle belirlenmesi doğrultusunda 25 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Sulh yoluyla çözüm yetkisi” başlıklı 26 ncı maddesi; redaksiyona tabi tutulması,

- “Sözleşmeli yerli ve yabancı personel çalıştırma” başlıklı 27 nci maddesi; Genel Müdürlükte, genel hükümlere göre sözleşmeli yerli ve yabancı personel çalıştırılabilmesi mümkün olduğundan metinden çıkarılması,

- “Eğitim” başlıklı 28 inci maddesi; Genel Müdürlüğün görev alanına giren konularda, kendi personeli ile gerektiğinde ücreti karşılığında kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörden yerli ve yabancı ilgililerin iştirak edebileceği sertifikalı eğitim programlarına yönelik olarak Genel Müdürlük bünyesinde eğitim merkezi kurulabilmesi ve bu eğitim merkezinin çalışma usul ve esaslarının yönetmelikte belirlenmesi doğrultusunda 27 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Malzeme ocaklarından ve kamuya ait diğer yerlerden faydalanma” başlıklı 29 uncu maddesi; devlet ormanları ile milli parklar kapsamındaki alanlarda, 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamındaki alanlarda, hazinenin özel mülkiyetinde ve Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerde, 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamındaki yapı ve inşaat hammaddelerinin üretimine yönelik olarak gerekli olan sahalarda; karayolunun yapım, bakım ve onarım işlemleri için gerekli olan alanlarla ilgili olarak alınması gereken izin ve işlemler Genel Müdürlüğün müracaatından itibaren, 4342 sayılı Mera Kanunundan kaynaklanan ot bedeli hariç, herhangi bir bedel ve teminat talep edilmeksizin ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından 60 gün içinde sonuçlandırılması doğrultusunda 28 inci madde olarak düzenlenmesi,

- “Düzenleme yetkisi” başlıklı 30 uncu maddesi; redaksiyona tabi tutularak 32 nci madde olarak düzenlenmesi,

- “Yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler” başlıklı 31 inci maddesi;

• Yürürlükten kaldırılan hükümleri ihtiva eden (1) numaralı fıkrası, 41 inci madde olarak düzenlenmesi,

• 6831 sayılı Orman Kanununda değişiklikler öngören (2) numaralı fıkrası;

▪ Madencilik çalışmaları yapılacak orman alanlarının bu çalışmaları takiben rehabilite edilerek tekrar orman olarak kullanılabilmesi amacıyla orman sayılan alanlardaki madencilik faaliyetlerinin 6831 sayılı Kanun kapsamında izne konu edilmesi ve genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin; baraj, gölet, liman ve yol gibi yapılarda dolgu amaçlı kullanacağı her türlü yapı hammaddesi üretimi için yapacağı madencilik faaliyetleri ile zorunlu tesislerinden bedel alınmamasını teminen anılan Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesi ve üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere yeni bir fıkranın eklenmesine yönelik bir hükmün metne ilave edilmesi,

▪ 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının ilk cümlesindeki gerçek ve tüzel kişilere bedeli mukabilinde Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilmesine yönelik uygulama kapsamına “düzenli depolama tesisleri” ile “sokak hayvanları barınağı”nın alınması ve “sanatoryum”un ise uygulama kapsamından çıkarılmasına yönelik bir hükmün metne ilave edilmesi,

▪ Devletin en önemli alt yapı hizmetlerini yapan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün 5286 sayılı Kanun ile kaldırılması ile birlikte bu görevlerin büyük bir kısmının İl Özel İdarelerine devredilmiş olması nedeniyle ve yatırımların ve hizmetlerin artırılması amacıyla İl Özel İdarelerine, orman sayılan alanlarda 6831 sayılı Kanuna göre verilecek izinlerden bedel alınmamasını teminen 6831 sayılı Kanunun ek 9 uncu maddesine yeni bir fıkra eklenmesine yönelik bir hükmün metne ilave edilmesi,

▪ 6831 sayılı Orman Kanununa ek 11 inci madde ilave edilmesini öngören düzenlemenin; Orman Kanununun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre sağlık, eğitim ve spor tesisi yapımı maksadıyla izin verilen tesislerdeki kafeterya, kantin, otopark gibi yan üniteler ile aynı fıkra kapsamında izin verilen diğer tesislerin tamamının veya bir bölümünün kiralanmasına veya işletme hakkının devredilmesiyle ilgili olarak, bu işlemleri gerçekleştirecek genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına izin verilebilmesini ve turizm izinleri dışındaki, izinlere konu tesislerin kiralanması halinde ise; kira bedelinin yüzde ellisinin her yıl Orman Genel Müdürlüğü özel bütçe hesabına izin sahibi tarafından yatırılmasını teminen yeniden düzenlenmesi;

▪ 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi nedeniyle 8/11/2003 tarihinden sonra Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından yeni turizm izni verilemeyecek olursa dahi 8/11/2003 tarihinden önce orman sayılan alanlardan 49 veya 99 yıl süreyle verilen ve kazanılmış bir hak olan turizm ve diğer izinlerin; zaman içerisinde izinli tesislerin yıpranması nedeniyle meydana gelecek tadilat ve ilavelerin denetim altına alınması, sektörlerdeki gelişmeler nedeniyle tesislerin yenilenmesi, günün şartlarına uygun konseptlere uyarlanmasının bir zorunluluk olması ve mevcut izinlerin kazanılmış bir hak olması nedeniyle izin başlangıcında alınan taahhüt senedi hükümlerine göre izin süresi sonuna kadar izin iş ve işlemlerinin yürütülebilmesi, mevcut izinli saha içinde kalmak kaydıyla zaman içinde meydana gelecek ihtiyaçların ilave tesislerin ve tadilatların yapılabilmesi amacıyla 6831 sayılı Kanuna geçici 8 inci madde olarak eklenmesine yönelik bir hükmün metne ilave edilmesi;

doğrultusunda 33 üncü madde olarak düzenlenmesi,

• 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda değişiklikler öngören (3) numaralı fıkrası; motorlu araçların cins ve kullanma amaçlarına göre sürülebileceği en çok ve en az hız sınırlarının, şehirlerarası çift yönlü karayollarında 90 km/s, bölünmüş yollarda 110 km/s, otoyollarda 120 km/s hızı geçmemek üzere yönetmelikte belirlenmesini teminen 2918 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesine yönelik bir hükmün metne ilave edilmesi ve 2918 sayılı Kanun çerçevesinde Karayolları Genel Müdürlüğüne trafik güvenliği ile ilgili olarak verilmiş yetkilerin işletici şirkete de tanınmasına imkan veren değişikliklerin metinden çıkarılması doğrultusunda 34 üncü madde olarak düzenlenmesi,

• 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklikler öngören (4) numaralı fıkrası; 35 inci madde olarak düzenlenmesi,

• 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunda değişiklikler öngören (5) numaralı fıkrası; 36 ncı madde olarak düzenlenmesi,

• Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünde tren üzerinde fiili görev yapmakta olan sözleşmeli personele, tren üzerinde görev yaptığı süreler gereği belirlenmek ve günde iki öğünü geçmemek üzere, belirlenecek esaslara göre ücretsiz yemek veya kumanya verilebilmesini teminen 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin sonuna yeni bir fıkra eklenmesine yönelik bir hükmün metne 37 nci madde olarak ilave edilmesi;

• 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda değişiklikler öngören (6) numaralı fıkrası; 38 inci madde olarak düzenlenmesi,

• 4749 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine Dış borcun tahsisi tanımında yer alan “üniversiteler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Karayolları Genel Müdürlüğüne” ve Hazine geri ödeme garantisi tanımında yer alan “sair yerel yönetim kuruluşları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 5018 sayılı Kanunun II sayılı cetvelinde yer alan idareler” ibarelerinin eklenmesini ve Tasarının yürürlüğe girmesinden önce Genel Müdürlüğün yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla imzalanan kredi anlaşmaları ile temin edilen dış kredilerin Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullandırılmaya devam edilmesine yönelik olarak geçici bir maddenin eklenmesini teminen 4749 sayılı Kanunda değişiklik yapılmasına yönelik bir hükmün metne 39 uncu madde olarak ilave edilmesi;

• 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Karayolları Genel Müdürlüğüne ait bölümlerinde değişiklikler öngören (7) numaralı fıkrası; Tasarıya ekli listelerde, Genel Müdürlüğün hizmet birimlerinde yapılan değişiklikler doğrultusunda 40 ıncı madde olarak düzenlenmesi,

- Geçici 1 inci maddesi; kadro unvanları kaldırılan veya değiştirilen daire başkanlarından bu Kanun Tasarısı ile oluşturulan daire başkanı kadrolarına otuz gün içinde atanamayanların, metne ekli (4) sayılı listede belirten müşavir kadrolarına atanmış sayılacakları, bu müşavir kadrolarının herhangi bir nedenle boşalması veya kullanılmaması hâlinde, herhangi bir işlem yapılmaksızın iptal edilmiş sayılacağını hükme bağlayan bir düzenlemenin madde metnine eklenmesi; Genel Müdürlüğün genel bütçeli kuruluş haline gelmesinden sonra, katma bütçeli kuruluş iken Genel Müdürlükte avukat olarak çalışanlardan hazine avukatı olarak atanarlardan isteklilerin Genel Müdürlüğün avukat kadrolarına atanmalarına imkan verilmesi, bu Kanun Tasarısının yeni 14 üncü maddesinde belirtilen geçiş ücretlerinin belirlenmesine ilişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde geçiş ücretleri belirleninceye kadar, mevcut otoyollar bakımından, Tasarının yürürlük tarihi itibari ile geçerli olan ücretlerin uygulanmasına devam olunacağına açıklık getiren bir hükmün eklenmesi doğrultusunda yeniden düzenlenmesi,

suretiyle kabul etmiştir.

Ayrıca, kanunların hazırlanmasında uygulanan usul ve esaslar doğrultusunda, Tasarı metninin bölüm sıralaması ile madde matlapları madde metinlerinin içeriğine uygun olarak yeniden düzenlenmiş; bu doğrultuda maddelerdeki fıkra numaraları teselsül ettirilmiştir.

Bu defa, Komisyonumuzun 31/3/2010 ve 1/4/2010 tarihlerinde Hükümeti temsilen Ulaştırma Bakanı Binali YILDIRIM ile Ulaştırma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Karayolları Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Orman Genel Müdürlüğü temsilcilerinin katılımıyla yaptığı 36 ncı ve 37 nci birleşimlerinde Tasarının görüşülmesine devam edilmiştir.

Komisyonumuzda Tasarının geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

- 5018 sayılı Kanunun, genel ve özel bütçeli kurum ayırımında, hizmetin niteliğinden çok idarelerin kendine özgü mal varlığı ve özel gelirleri olmasını ve giderlerini bu gelirlerle karşılayabilmeleri yaklaşımını benimsediği, bu yaklaşımdan hareketle Karayolları Genel Müdürlüğünün özel gelirlerinin, harcamalarına göre sınırlı ve merkezi yönetim bütçesinden pay almaya devam edecek olması nedeniyle Genel Müdürlüğün özel bütçeli bir kurum haline dönüştürülmesinin 5018 sayılı Kanunun yaklaşımına uygun olmadığı,

- Kamu idaresinin kuruluş ve görevlerinin bir bütün olduğu ve yasa ile düzenlenmesi gerektiği, bu nedenle Genel Müdürlük hizmet birimlerinin görevlerinin, ayrıca bu Tasarıda tadat edilmesi gerektiği,

- Karayolu güzergâhlarına ve bunların değişikliklerinin belediye ve mücavir alan planlarına işlenmesi taleplerinin 30 gün içinde sonuçlandırılmasına ilişkin sürenin, yerel yönetimler tarafından gerekli incelemelerin yapılması ve yerel tercihlerin güzergâh planlarına yansıtılması açısından yeterli olmayabileceği, bu nedenle sürenin biraz daha uzatılması gerektiği,

- Hazine veya ilgili kamu idaresine ait taşınmazların, kamulaştırılacak araziler karşılığında taşınmazı kamulaştırılan kişilere verilmesi şeklinde tanımlanan trampa uygulamasının kamu idareleri arasında giderek yaygınlaştırıldığı, trampa uygulamalarının, her ne kadar bu işlemlerin envanter kayıtları tutuluyor olmasına rağmen, trampa uygulamalarının merkezi yönetim bütçesinin gelir ve gider kalemlerinde gösterilmediği, bu nedenle bu uygulamaların TBMM tarafından izlenebilmesinin mümkün olmadığı, trampa uygulamalarının bütçeleştirilmesine yönelik düzenlemelerin yapılması gerektiği,

- Bugün alınacak finansman karşılığında ileride elde edilecek gelirlerden vazgeçilmesi anlamına gelen işletme hakkının verilmesi uygulamasının, bir finansman modeli olduğu, esasında bu uygulamanın bugün alınacak bir finansman karşılığında ileriki yıllarda elde edilecek gelirlerden ödeme taahhüdünde bulunulması anlamına gelen borçlanmadan önemli bir farkının bulunmadığı, bu nedenle Genel Müdürlüğün, işletme hakkının devredilmesi yerine öncelikle borçlanma yöntemini değerlendirmesi gerektiği,

- Tasarı ile Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı ve hizmet çerçevesinin düzenlendiği, ancak Tasarıda, her ne kadar önemli ihtiyaçların karşılanması adına Tasarıya eklenilmiş olsa da, Genel Müdürlüğün teşkilat ve hizmet çerçevesi ile ilgili olmayan bazı hükümlerin bulunduğu, bu hükümlerin metinden çıkarılmasının kanun yapım tekniği açısından daha uygun olacağı,

- Özel bütçeli bir kurum haline dönüştürülmesi öngörülen Genel Müdürlüğün borçlanmasının Hazine Müsteşarlığı iznine tabi tutulmasının, borçlanma disiplininin sağlanması açısından önemli olduğu,

- Otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yaptığı tespit edilen araç sahiplerine uygulanacak olan geçiş ücretinin on katı tutarındaki cezanın fazla olduğu, bu cezanın düşürülmesi gerektiği,

şeklinde görüş, eleştiri ve temennileri müteakip, Hükümet tarafından yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- 11/2/1950 tarihinde kabul edilmiş olan 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 30/5/1973 tarihinde önemli oranda değişikliğe tabi tutulduğu, aradan geçen 60 yılı aşkın süre içinde başta kamu mali yönetimini yeniden düzenleyen 5018 sayılı Kanun olmak üzere, çeşitli kanunlarda yapılan değişiklikler sonucunda 5539 sayılı Kanununun işlerliğinin önemli ölçüde azaldığı, bu nedenle Tasarı ile hem dağınık olan mevzuatın tek bir Kanunda toplanması hem de çağın gerekliliklerine uygun bir yapılanmaya gidilmesinin amaçlandığı,

- Tasarı ile Genel Müdürlük hizmetlerinin daha hızlı ve verimli bir şekilde yerine getirilebilmesi adına bürokrasi ve yönetim sistemine ilişkin engellerin kaldırılmasının amaçlandığı,

- Gerçekleştirilen mali istikrar ve ekonomik atılımlar çerçevesinde Genel Müdürlüğün kaynak ihtiyacının önemli ölçüde giderilmeye devam edildiği, asıl önemli olanın Genel Müdürlük

hizmetlerinin yürütülmesindeki kurumsal işleyişe olumsuz etkileri olan ve hizmetlerin sunumunun doğal bir gerekliliği olan Genel Müdürlük faaliyetleri ile ilgili kamu idareleri arasındaki koordinasyon eksikliğinin yasal anlamda giderilmesi olduğu, Tasarının da anılan sıkıntıların giderilmesine yönelik olarak hazırlandığı,

- Mevcut duruma göre genel bütçeli bir kurum olan Genel Müdürlüğün mülkiyet hakkının bulunmadığı, ancak Genel Müdürlüğe ait birçok taşınmazın bulunduğu, Tasarı ile söz konusu taşınmazların Genel Müdürlük tarafından etkili bir şekilde değerlendirilmesinin amaçlandığı,

- Otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarında Genel Müdürlük tarafından uygulanmakta olan cezaların tahsilinde önemli gecikmelerin yaşandığı, bu nedenle hem vatandaş üzerinde uzun tarihli cezaların biriktiği hem de Hazine payının gecikmeli olarak tahsil edilebildiği, bu çerçevede söz konusu karayollarının işletme hakkının devredilmesi ile işletici şirket tarafından cezaların ve Hazine payının tahsil edilmesinin daha hızlı ve kolay olabileceği ve böylelikle vatandaş üzerinde de uzun tarihli cezaların birikmesinin engellenebileceği,

- Otoyolların ve erişme kontrolü uygulanan karayollarının işletme hakkının verilmesi ile elde edilebilecek gelirlerin önemli miktarlarda olmasının beklenmediği, işletme hakkının devredilmesindeki asıl amacın özel sektörün deneyim ve esnekliğinden faydalanılarak daha konforlu ve kaliteli bir hizmet sunumunun sağlanması olduğu,

- Tasarının hazırlanma ve yasalaşma sürecinde başta Maliye Bakanlığı olmak üzere ilgili kamu idareleri ile Genel Müdürlük benzeri yatırımcı idarelerle uzlaşma çerçevesinde birlikte çalışıldığı,

- Genel Müdürlüğün görev ve yetkilerinin ayrı bir madde olarak düzenlendiği, bunun dışında Genel Müdürlüğün danışma ve denetim birimleri arasında yer alan Teftiş Kurulu Başkanlığı ile Hukuk Müşavirliğinin görevlerinin ayrıca tadat edildiği, ancak diğer hizmet birimlerinin görevlerinin ise, uygulamada görev karmaşası yaşanmaması adına Tasarı ile Genel Müdürlüğe verilen görevlere paralel olarak yönetmelikle düzenleneceği,

- Tasarı metninde, Karayolları Genel Müdürlüğünün hizmet faaliyetleri ile ilgili olmak üzere bazı kamu idarelerinin ilgili kanunlarında, yasal boşlukların giderilmesi amacıyla, değişiklik öngören bazı düzenlemelere gidildiği, öte yandan Genel Müdürlük benzeri diğer yatırımcı kamu idarelerinin temel ve önemli bazı ihtiyaçlarının giderilmesini teminen söz konusu idarelerin ilgili kanunlarında değişiklik öngören bazı düzenlemelerin yapıldığı,

- Karayolu güzergâhlarına ve bunların değişikliklerinin belediye ve mücavir alan planlarına ilgili idareler tarafından işlenmesi sürecinde gecikmelerin yaşandığı, yaşanan gecikmelerin ötesinde söz konusu idareler tarafından Genel Müdürlüğün karayolu yapımına ilişkin yazılarına dahi cevap verilmemesi nedeniyle bazı önemli karayolu yapım projelerinin hayata geçirilemediği, bu aksaklığın giderilmesi adına ilgili idarelerin yapacağı işlemlerle ilgili belirli bir süre sınırlamasına gidildiği, verilen sürelerin ilgili idarelerin detaylı incelemeleri yapabilmeleri açısından yeterli olduğu,

ifade edilmiştir.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmeleri müteakip verilen bir önerge doğrultusunda, Tasarının, İçtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek 2/226 Esas numaralı “5539 Sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile birleştirilmesine ve maddeler üzerinde görüşmelere Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle devam edilmesine karar verilmiştir.

Alt Komisyon metninin;

- 1 inci maddesi; ‘,konforlu” ibaresinin metinden çıkarılması suretiyle ve “Kanunun amacı, karayolları ağının, tüm ülke düzeyinde, geliştirilerek yaygınlaştırılmasını; karayollarının ekonomik ve sosyal gelişmenin gereklerine uygun olarak diğer ulaşım sistemleri ile de uyumlu, güvenli, konforlu ve çevreye duyarlı bir şekilde çağdaş teknolojilerden en üst düzeyde yararlanılarak yapılmasını; karayolları ile ilgili gerekli alt yapı ve diğer yatırımların çağın gereklerine uygun ve rekabetçi bir işletmecilik anlayışı çerçevesinde, özel sektörün teknoloji, sermaye ve dinamizminden yararlanılarak yapılması ve veya yaptırılması, otoyolların işletilmesi ile karayolları ile ilgili diğer hizmetlerin gerçekleştirilmesinin sağlanmasıdır.” şeklinde gerekçeyle,

- 2 nci maddesi; aynen,

- 3 üncü maddesi; “Genel Müdürlüğün kuruluşuna ilişkin esaslar yer almaktadır. 11.02.1950 tarih ve 5539 sayılı Kanun ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı’na bağlı, katma bütçeli ve tüzel kişiliği haiz olarak kurulan, 10.12.2003 tarih ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile genel bütçeli kuruluşlar arasına alınan, 31.08.2007 tarihinde Ulaştırma Bakanlığı bünyesine dahil edilen, Karayolları Genel Müdürlüğü’nün, görev ve faaliyetlerini yerine getirirken, gerekli olan kararların ve işlemlerin alınma ve icra edilebilme süreçlerinin kısaltılarak, görev ve sorumluluklarının daha kısa sürede daha dinamik bir şekilde yerine getirebilmesi amacıyla, Ulaştırma Bakanlığı’na bağlı, merkezi bütçe içerisinde özel bütçeli ve kamu tüzel kişiliği bulunan bir kuruluş haline dönüştürülmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 4 üncü maddesi; birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “onarmak,” ibaresinden sonra gelmek üzere “onarımını yaptırtmak” ibaresinin ilave edilmesi; (I) bendinde yer alan “Kendi personeline veya” ibaresinin metinden çıkarılması ve Genel Müdürlüğün 3996 ve 3465 sayılı Kanunlar kapsamında gerçekleştirilecek yatırım ve hizmetlerle ilgili görevlendirilen şirketlere, ihale aşamasında ilan edilmek kaydıyla, gerektiğinde ortak olması ve ortaklıkla ilgili işlemleri yapmasına yönelik yeni bir görev tanımının (n) bendi olarak ilave edilmesi ve müteakip bent numarasının teselsül ettirilmesi suretiyle ve “Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluğunda bulunan işler genel olarak belirtilmek suretiyle görev alanının kapsam ve sınırları belirlenmiştir. Bu kapsamda Otoyol, Devlet ve İl yolları ağına giren karayolu güzergâhları ile bunların değişikliklerine ilişkin planların hazırlanması ve bu planlar çerçevesinde her türlü yapım, bakım, onarım işlerinin, hizmet odaklı bir kamu yönetimi ve çağdaş bir kamu hizmeti anlayışı çerçevesinde ulaşım ana planı, stratejik plan ve programlar dâhilinde ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde ulusal düzeyde geliştirilerek yürütülmesi amaçlanmıştır. Ülkemizde, karayollarının kullanılmasına, teknik emniyet ve korunmasına yönelik kurallar ile karayollarındaki işaretleme standartlarını belirleme konusunda ulusal bir otorite olarak, Genel Müdürlüğe, uluslararası uygulamaları da dikkate alarak bu kuralları belirlemek, yayımlamak ve kontrol etmek görevleri verilmiştir. Bu görevlerin yanı sıra, Genel Müdürlüğe, Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde gerçekleştirilecek yatırım ve hizmetlerle ilgili görevlendirilen şirketlere, gerektiğinde ortak olmak ve bununla ilgili işlemleri yapmak görev ve yetkisi verilerek, yüksek finans maliyeti gerektiren karayolları yatırımlarının gerçekleştirilmesinde risk ve getirilerin paylaşımı anlayışına dayalı, kamu özel işbirliği ortaklığı geliştirilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 5 inci maddesi; “Madde ile Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esaslarını düzenleyen 27/9/1984 tarih ve 3046 sayılı Kanun hükümlerine paralel olarak, Genel Müdürlük teşkilatlanmasında öngörülen merkez ve taşra birimleri düzenlenmiş, ayrıca Genel Müdürlüğün hizmet gerekleri dikkate alınarak taşra birimlerinin yerlerinin ve sınırlarının tespiti ile gerekli hallerde değiştirilebilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 6 ncı maddesi; “Bu madde ile Genel Müdürlüğün temsili ve Genel Müdürün görevlerini yerine getirirken uymak zorunda olduğu kriterler ile denetim yetki ve sorumluluğu düzenlenmiş, ayrıca merkez teşkilatında Genel Müdüre yardımcı olmak üzere en fazla dört Genel Müdür yardımcısı atanacağı belirtilmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 7 nci maddesi; “Bu madde ile Genel Müdürlüğün merkez teşkilatını oluşturan, ana hizmet birimleri, danışma ve denetim birimleri ile yardımcı hizmet birimleri, Genel Müdürlüğe bu kanunla verilen görev ve yetki ve sorumluluklar ile yürütülecek kamu hizmetinin gerekleri dikkate alınarak ve Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esaslarını düzenleyen 27/9/1984 tarih ve 3046 sayılı Kanun hükümlerine paralel olarak düzenlenmiştir. Hizmet birimlerinin görevlerinin bu Kanunun dördüncü maddesinde Genel Müdürlüğe verilen görev ve yetkilere paralel olarak yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 8 inci maddesi; “Madde ile Teftiş Kurulu Başkanlığının görev ve yetkileri ile Müfettiş yardımcılığına yarışma ve yeterlik sınavları suretiyle alınma, müfettişliğe ve başmüfettişliğe atanma ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 9 uncu maddesi; aynen,

- 10 uncu maddesi; dördüncü fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Madde ile Genel Müdürlük personelinin statüsü, Genel Müdür ve Genel Müdürlük çalışanlarının atamalarının nasıl yapılacağı, Genel Müdürlüğün kadrolarının tespiti, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir. Genel Müdürlük bünyesinde ihdas edilen müşavir kadrolarına, Genel Müdürlükte Daire Başkanı, dengi ve üstü kadrolarla Bölge Müdürlüğü kadrosunda en az altı ay süre ile görev yapmış olanlar arasından atama yapılacağı öngörülerek, söz konusu personelin bilgi birikimi ve tecrübesinden yararlanılmak istenmiştir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 11 inci maddesi; “Genel Müdürlüğün özel bütçeli bir kuruluş haline getirilmesine paralel olarak çeşitli gelir kalemleri ihdas edilmiş, ancak genel bütçeden her yıl yapılacak hazine yardımları da muhafaza edilmiştir. Müstakil bir kamu tüzel kişisi ve özel bütçeli olmasına paralel olarak, gelirleri arasında hazine yardımlarının önemli bir kalem oluşturacağı hususu da dikkate alınarak, Genel Müdürlüğün her türlü iç ve dış borçlanmasının Hazine Müsteşarlığının izni ile yapılabileceği hükme bağlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 12 nci maddesi; ikinci ve üçüncü fıkralarının, metnin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına (n) bendi olarak eklenen Genel Müdürlüğün gerektiğinde 3996 ve 3465 sayılı Kanunlar kapsamında gerçekleştireceği yatırım ve hizmetlerle ilgili görevlendirilen şirketlerle ortak olabilmesine imkân tanıyan hükme paralellik sağlanması amacıyla Genel Müdürlüğe sağlanan istisna ve muafiyetlerin Katma Değer Vergisi ve Özel Tüketim Vergisi hariç yeniden tanımlanmasını teminen değiştirilmesi suretiyle ve “Kamusal görev ve faaliyetler icra eden ve kamu tüzel kişiliğine sahip bir kuruluş olarak düzenlenmiş olan Genel Müdürlüğün bütün para ve mallarının Devlet malı hükmünde olduğu, haczedilemeyeceği, bunlar aleyhine işlenen suçların Devlet malları aleyhine işlenmiş sayılacağı, Genel Müdürlüğün gelirlerinin vergiden müstesna olduğu bu Kanun kapsamındaki görevleri dolayısıyla yapacağı işlemler yönünden katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç her türlü vergi, harç ve paydan, tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan her türlü döner sermaye ücretinden, görevlerin ifası için gerekli olup Genel Müdürlükçe satın alınan veya ithal edilen, binek araçları hariç, motorlu vasıtalarla, motorlu, motorsuz makine, cihaz, araç-gereç ile bunların yedek parçaları ve lastikleri, katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, her türlü vergi, resim ve harçtan muaf olduğu hükme bağlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 13 üncü maddesi; “Madde ile Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluk alanında bulunan yollar Otoyollar, Devlet yolları ve İl yolları olarak 3 sınıfa ayrılarak, her üç sınıfa ait yol ağlarının tespiti, uygulanması ve bu yol ağlarına ilişkin düzeltme değişiklik, ekleme ve çıkartmaların ne şekilde yapılacağı, Karayolları Genel Müdürlüğü’nün 31.08.2007 tarihinde Ulaştırma Bakanlığı bünyesine alınmasına paralel olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, Genel Müdürlüğün görev alanından çıkarılan karayollarına ait tüm hak ve sorumlulukların ilgili idarelerine gerekli yazılı bildirim yapıldıktan sonra devredilmiş sayılacağına ilişkin düzenleme yapılarak, ağıdan çıkarılan yollara ilişkin ilgili idarelerin sorumluluğunun başladığı tarihe de açıklık getirilmiştir. Devralınan veya devredilen karayolu kesimi ile ilgili yapı ve tesislerin de devir ve temlik edileceği, devir ve temlike ilişkin hususların taraflar arasında imzalanacak protokol ile belirlenmesi hüküm altına alınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 14 üncü maddesi; “Madde ile Otoyollardan yararlanmanın genel olarak ücretli olacağı düzenlenmiş, söz konusu ücretlendirmeye ilişkin genel ilke ve kurallar belirlenmiştir. Otoyol ücretlerinin, karayolunun mesafesi, trafik yoğunluğu, aracın cinsi, sosyal ve ekonomik faktörler dikkate alınarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen esas ve usullere göre Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan onayı ile tespit edilerek yürürlüğe konulması hüküm altına alınmıştır.

Ayrıca, zaruri hallerde ücretsiz olması uygun görülen kesimler ile ücretsiz geçiş yapmasına müsaade verileceklerin genel hükümlere göre belirleneceği düzenlenmiş olup, 4736 sayılı Kamu Kurum Ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal Ve Hizmet Tarifeleri İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun bu yetkiyi Bakanlar Kuruluna vermiştir. 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen otoyollarda ise ücret tespitinin sözleşmelerde belirlenen hükümlere göre yapılacağı düzenlenmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 15 inci maddesi; birinci fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Madde ile karayollarının erişme kontrollü karayoluna dönüştürülmesi, kaldırılması ve uygulanması ile ilgili usul ve esaslar düzenlenmiştir. Erişme kontrollü yol uygulamasına geçişin başlangıç tarihi ile yasaklamalar, kısıtlamalar ve erişme kontrolü uygulamasının kaldırılmasının, Resmi Gazete’de ilan edilmek suretiyle uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 16 ncı maddesi; birinci fıkrasında yer alan “taşınmaz sahipleri” ibarelerinin, benzer hükümler içeren 17 nci madde ile ifade birliğinin sağlanması amacıyla “taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahiplerinin” şeklinde değiştirilmesi suretiyle ve “Madde ile mevcut karayollarında erişme kontrollü tesis edilmesi veya yeni yapılan erişme kontrollü karayolu dolayısıyla, bitişik taşınmaz sahiplerinin karayoluna giriş ve çıkışlarının iptal edilmesi ve toplayıcı yol yapılarak veya herhangi bir şekilde, mümkün olan en kısa mesafeden istifade edilerek ulaşımının sağlanması amaçlanmıştır. Ulaşım imkânı sağlanan taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahiplerinin Genel Müdürlükten, erişme kontrollü uygulanan yola doğrudan giriş çıkış, yol güzergâhının değiştirilmesi gibi ulaşım düzenine ilişkin olarak başka bir talepte bulunmayacağı da hüküm altına alınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 17 nci maddesi; ikinci fıkrasının sonunda yer alan “talep etme” ibaresinin metinden çıkarılması ve anılan fıkranın redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Madde ile erişme kontrollü karayollarına bağlantıların nasıl yapılacağı ve bitişik arazi sahiplerinin ulaşımının nasıl sağlanacağı, sınırlamalar, erişme kontrollü karayollarının şehir geçişindeki yol güzergâhının belirlenmesi usulü ile şehir giriş-çıkış bağlantıları ve ilişkilerinin düzenlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, madde ile Belediye ve

mücvir alan sınırları dışında, erişme kontrolü uygulanan karayolu çevresinde, ilgili idare tarafından imar düzenlemesi yapılmadan önce, Genel Müdürlüğün olumlu görüşü alınmadan imar planının kesinleşmeyeceği şeklindeki düzenleme ile erişme kontrolü uygulanan karayolunun bu niteliğinin korunması ve bu yollara giriş ve çıkış, yeni açılacak yerleşim alanlarının ulaşımının sağlanması gibi tedbirlerin yerleşim oluşmadan önce değerlendirilebilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 18 inci maddesi; “Madde ile Erişme kontrollü karayolu için ayrılmış veya kamulaştırılmış saha içinde yolculukla ilgili tesis kurulması veya faaliyette bulunulması Genel Müdürlüğün iznine tabi kılınmış, erişme kontrolü uygulanan karayolunun müstemilatından sayılan ve Genel Müdürlüğün izni ile yapılacak tesisler ve eklentilerinin 3194 sayılı İmar Kanunu ve İmar Kanununa dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerde belirtilen yapı ruhsatıyesine ve yapı kullanma iznine tâbi olmayacağı hüküm altına alınmıştır. Erişme kontrolü uygulanan yollardaki “karayolu sınır çizgisi” içinde kalan hizmet tesisleri, tapuda yola terk edilen alanlar içinde bulunmakta olup, bu nedenle bu tesisler için yoldan ayrı tapu kaydının düzenlenmesi söz konusu olamamaktadır. İlgili resmi makamlarca verilecek izin, ruhsat ve lisanslar bakımından, uygulamada karşılaşılan sıkıntıların önüne geçilmesi amacıyla ilgili tesislerin kesinleşmiş karayolu güzergâh planlarına işlenmesinin yeterli olacağı, ayrıca imar planına işlenme şartı aranmayacağı yönünde düzenleme getirilmiştir. Erişme kontrolü uygulanan yollar dışındaki kara yollarının kenarında yapılacak tesislerin ise yola uzaklığı, yola giriş ve çıkış bağlantılarının yine ilgili mevzuatı çerçevesinde ve Genel Müdürlüğün uygun görüşü ile yapılabileceği hüküm altına alınmıştır. Ayrıca bu madde ile karayolunu etkileyen deniz, göl, nehir ve dere kenarları da dâhil olmak üzere karayolu kenarlarında Maden Kanunu uyarınca, maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce, Genel Müdürlüğün uygun görüşünün alınması hükmü getirilerek Karayollarının fiziki güvenliği ile trafik güvenliğinin sağlanması amaçlanmıştır. Erişme kontrollü karayolunda, erişme kontrollü karayollarının sınırları içinde ve sınırlarında, Genel Müdürlükten izin alınmaksızın herhangi bir toprak hareketi, inşaat ve tesisat yapılması ve Karayolları sınır çizgileri dâhilinde çevre kirliliğine neden olan ve/veya trafik güvenliğini tehlikeye sokan her türlü atık madde ile moloz, inşaat, evsel, kimyasal ve benzeri atıkların bırakılması yasaklanarak, çağdaş bir kamu hizmeti anlayışına da paralel olarak çevre kirliliğinin önüne geçilmesi ve Karayollarının fiziki güvenliği ile ulaşım güvenliğin sağlanabilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 19 uncu maddesi; “Madde ile, artan nüfus ve ekonomik ve sosyal gelişmenin gerekleri sonucunda sürekli artarak devam eden karayolu ihtiyacının ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde karşılanmasındaki ilk adım olan karayolu güzergahlarının belirlenmesinde, ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte çalışarak gerekli düzenlemelerin yapılması yanında, “gidemediğin yer senin değildir” özdeyişine paralel, toplumsal yaşantıda hayati önemi haiz karayolu ulaşımı ihtiyacının karşılanmasında zamanın önemi gözetilerek, uygulamada yaşanan aksaklıkların da önüne geçilmesi amacıyla Genel Müdürlük ve Bakanlığa yetkiler verilmiş ve konuya ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir. Bu çerçevede, Genel Müdürlük görev alanında olan yol güzergahlarının ve bunların değişikliklerinin Genel Müdürlükçe hazırlanıp, Belediye ve mücvir alan sınırları içinde kalan yerlerde imar planlarına işlenmesinin ilgili kurum ve kuruluşlardan talep edileceği, İlgili kurum ve kuruluşların yol güzergâhına ilişkin söz konusu planlara varsa itirazlarını en geç otuz gün içinde bildirecekleri, yol güzergâh planlarına yapılacak itirazların Genel Müdürlükçe değerlendirilerek, itiraz tarihinden itibaren en geç yirmi gün içinde sonuçlandırılacağı, bu süre sonunda itiraz edilmemişse güzergâh planlarının ilgili kurum veya kuruluşlar açısından imar planına esas olmak

üzere kesinleşeceği, Belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerlerde ise karayolu güzergâh planlarının, il özel idareleri veya ilgili kurum ve kuruluşlarla koordine edilmek suretiyle Genel Müdürlükçe doğrudan tayin ve tespit edileceği ve son halini alan yol güzergâh planlarının Bakan onayı ile yürürlüğe gireceği, söz konusu kurum veya kuruluşların, belirtilen güzergâha ilişkin olarak yapacakları imar planı çalışmalarında, yol için ayrılacak alanların tespitinde, kesinleşen yol güzergâh planlarını esas almak zorunda oldukları ve mevcut imar planlarını da kesinleşen yol güzergâh planlarına uygun olarak en fazla altmış gün içinde revize edecekleri, İmar mevzuatının gerektirdiği diğer işlemlerin ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yürütüleceği ve yol güzergâhında değişiklik gerektiren itirazların Genel Müdürlükçe karara bağlanacağı hüküm altına alınmıştır. İlgili kurum veya kuruluşca Karayolu güzergâh planlarının belirlenen süre sonunda, imar planlarına işlenmemesi hâlinde, Genel Müdürlükçe, kesinleşen karayolu güzergâh planlarının işlendiği imar planlarının, 3194 sayılı İmar Kanununun 9 uncu maddesinde Bayındırlık ve İskân Bakanlığının re'sen onay yetkisine paralel olarak, Bakan tarafından re'sen onaylanmak suretiyle kesinleşeceği hüküm altına alınmış, kesinleşen imar planlarının bir suretinin Bayındırlık ve İskân Bakanlığına da gönderilmesi düzenlenerek imar planlarına ilişkin uygulamada koordinasyonun sağlanması amaçlanmıştır. Ayrıca madde ile yol güzergâhının geçmesi dolayısıyla belediyeler veya valiliklerce yapılacak imar planı uygulamaları ve plan değişikliklerinde, otoyollar dışındaki kesinleşmiş güzergâh planlarındaki karayollarının 3194 sayılı İmar Kanununun 18 inci maddesi hükümleri dâhilinde oluşturulacak düzenleme ortaklık payları hesabına dâhil edilmesi ve bu suretle kamulaştırma giderlerinin asgariye indirilmesi amaçlanmaktadır. Devlet ve il yolları, mahalli ihtiyaçların da giderildiği yollar olup, bu kamu hizmetinin görülmesinin mahalli imkânlarla da desteklenmesi amaçlanmıştır. Bu nedenle erişme kontrolünün uygulandığı ve mahalli yararlanmanın da kısıtlı olduğu otoyolların, düzenleme ortaklık payı hesabına dâhil edilmesi öngörülmemiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 20 nci maddesi; ikinci fıkrasına, Genel Müdürlüğün, görev alanına giren karayollarının bakımı ve onarımı ile ilgili olarak üç yıla kadar gelecek yıllara sâri olacak şekilde yüklenmelere girişebilmesine, Maliye Bakanlığının görüşünün alınması şartının getirilmesine yönelik bir ibarenin ilave edilmesi suretiyle ve “Madde ile Genel Müdürlüğün, görev alanına giren yollara ilişkin yapım ve bakım programını hazırlama süresi ve uygulama usulü düzenlenmiş, Genel Müdürlük görev alanına giren yolların bakımının ihale edilerek yaptırılmasında katılımın ve sürekliliğin sağlanması amacıyla, her yılın başında bir sefer Maliye Bakanlığının görüşü alınarak gelecek yıllara sâri olacak şekilde, yüklenmelere girişebilmeye imkân sağlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 21 inci maddesi; “Madde ile karayolu yapımında ihtisas kuruluşu olan Genel Müdürlüğe, kamu kurum ve kuruluşları ile dernekler ve diğer gerçek ve tüzel kişilerin, görev alanıyla ilgili hizmet taleplerini, kendi çalışma programını da dikkate alarak yapılacak anlaşmalar dâhilinde, karşılıkları adı geçen kuruluşlarca karşılanmak şartı ile yerine getirme yetkisi tanınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 22 nci maddesi; “Kamulaştırma maddesidir. Genel Müdürlüğün görevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı her türlü binalı ve binasız taşınmaz malları kamulaştırma yetkisi bulunduğu, ayrıca ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında, ihtiyaç duyulacak kamulaştırmaların, hizmetin asıl sahibi olan Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yapılacağı, bedelinin sözleşme hükümleri doğrultusunda işletici veya işleticiler tarafından ödenebileceği, kamulaştırılan taşınmazlar ile üzerinde yapılacak yapı ve tesislerin Devlet malı hükmünde olduğu hüküm altına alınmış; Karayolu güzergâh planlarına uygun olarak yapılan

kamulaştırmalarda, karayolu yapımının yüksek maliyet gerektirmesi ve yapımının zaman alması nedeniyle, ilgili karayolu güzergâh planı yürürlükte olduğu sürece 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 23 üncü maddesinin uygulanmayacağı yönünde düzenleme getirilmiştir. Ayrıca madde ile Genel Müdürlüğün ihtiyacı olup da Hazinesin özel mülkiyetindeki ve Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazların Genel Müdürlüğün talebi üzerine Maliye Bakanlığınca bedelsiz olarak Genel Müdürlüğe tahsis olunacağı hükme bağlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 23 üncü maddesi; üçüncü fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Madde ile Genel Müdürlüğün; görevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı taşınmazları, Hazinesin özel mülkiyetinde veya devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlarla trampa yapabilmesine ilişkin düzenlemeler getirilerek, bir taraftan kamulaştırma uygulamalarında sınırlı bütçe nedeniyle aksamaların önüne geçilmesi, diğer yandan geçimini toprağa dayalı olarak sürdüren kesimler bakımından sosyal olarak daha doğru sonuçlara ulaşılması hedeflenmiştir. Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunup da trampa işlemlerinde kullanılacak taşınmazların, karayolu güzergâhının geçtiği il ve ilçe merkezlerinde aynı mahalle sınırları ile köy ve belde sınırları içerisinde kalması şartı getirilerek, trampaın sosyal yapıyı bozmadan gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, Genel Müdürlüğe trampa edilecek taşınmazlar arasında ortaya çıkabilecek değer farklılıklarını oran kısıtlaması olmaksızın ödeme ya da tahsil etme yetkisi verilerek trampa işleminin, tapu kadastro ve imar mevzuatı ile getirilen düzenlemeler ile çelişmeksizin, pratik olarak uygulanabilir olmasına imkân tanınmıştır. Maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasların Ulaştırma Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının birlikte çıkaracağı yönetmelikle belirleneceği de hüküm altına alınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 24 üncü maddesi; “Madde ile Genel Müdürlüğün görev alanı içerisinde bulunan karayollarının sınırları dâhilinde her türlü su, kanalizasyon ve doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat yerleştirilmesi veya bu amaçlarla herhangi bir şekilde yola müdahale edilmesi Genel Müdürlüğün müsaadesine tabi tutularak, karayollarında ulaşım hizmetinin kontrolsüz olarak kesintiye uğramasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Yine aynı amaçla, ihtiyaç halinde ilgili kurum veya kuruluşlara her türlü masrafı kendilerine ait olmak üzere Genel Müdürlükçe belirtilen sürede bu değişikliği gerçekleştirmek zorunluluğu getirilmekte, talebe rağmen verilen sürede gerekli değişikliğin yapılmaması halinde yer değiştirme işlemlerinin giderleri ilgili kurum ve kuruluştan tahsil edilmek üzere bizzat Genel Müdürlükçe yapılabilmesi yetkisi düzenlenmektedir. Ayrıca, madde ile karayolları ile ilgili projelerin gerçekleştirilmesinde fiili ve hukuki engellerin kaldırılarak ihtiyaçların en seri şekilde karşılanması amaçlanmaktadır. Bu çerçevede karayolu güzergahlarının belirlenmesi aşamasında onaylanmış karayolu projeleri çerçevesinde yol sınır çizgisi içinde kalacak olan, kamu kurum veya kuruluşları ile özel kişiler tarafından tesis edilmiş veya işletilen su, kanalizasyon ve doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve ilgili tesislerin Genel Müdürlüğün talebi üzerine ilgilisince karayolu yapımını engellemeyecek bir şekilde yerlerinin değiştirilmesi, öngörülmekte, gerekli hâllerde giderlerin nasıl karşılanacağıının, Genel Müdürlük ile ilgili kişi, kurum ve kuruluş arasında yapılacak mutabakatla belirleneceği düzenlenmektedir. Hizmetin görülmesi açısından zorunluluk bulunması ve Genel Müdürlükçe belirtilen sürede yer değiştirme işlemlerinin yapılmaması halinde, söz konusu boru hatları veya tesisatın üzerinde yürütüldüğü hizmetlerin aksatılmamasına da özen gösterilerek yer değiştirmenin bizzat Genel Müdürlükçe yapılmasına imkân tanınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 25 inci maddesi; Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekâlet verdikleri avukata ödedikleri ücretlerin Genel Müdürlük tarafından karşılanmasında esas alınan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine açıklık getirilmesi ve söz konusu ceza davaları sonucunda haklarında kesinleşmiş mahkûmiyet kararının verilmesi halinde Genel Müdürlükçe karşılanan avukatlık ücretinin geri alınmasını teminen madde metninin değiştirilmesi suretiyle ve “Madde ile tüm ülke düzeyinde asli görev ve sorumluluklarını yerine getirirken, çoğu zaman ihtiyaç ve şartlara göre kişisel kararlar vermek veya görev ifa etmek durumunda bulunan Genel Müdürlük çalışanlarının inisiyatif alma ve sorumluluk yüklenme duygusunun zaafa uğratılmaması amacıyla, muhatap olacakları ceza davalarında, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı halinde geri alınmak kaydıyla avukatlık ücreti ile dava masraflarının kurum tarafından karşılanması şeklinde düzenleme getirilmiştir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 26 ncı maddesi; “Madde ile Genel Müdürlük ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek veya tüzel kişiler arasında çıkan ve henüz yargı mercilerine, hakeme veya icraya intikal etmemiş olan ve ivedilikle çözümleninde yarar görülen uyuşmazlıklarla, maddi ve hukuki sebeplerle kovuşturulmasında veya yüksek dereceli merci ve mahkemelerce incelenmesini istemekte fayda umulmayan dava ve icra takiplerinden vazgeçilmesinde kamu yararının gerekli kıldığı hallerde anlaşma veya sözleşmelerin değiştirilmesinde veya bozulmasında miktar itibarıyla terditli olarak Genel Müdüre, bağlı olunan Bakana ve Bakanlar Kuruluna sulh yoluyla çözüm yetkisi verilmektedir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 27 nci maddesi; “Madde ile teknik bilgi ve ihtisas gerektiren karayolu yapım, bakım ve onarım işlerinde çalışacak nitelikli personelin yetiştirilmesine yönelik olarak Genel Müdürlük çalışanları yanında, yerli ve yabancı kamu ve özel sektör çalışanlarının da katılabileceği sertifikalı eğitim programlarının düzenlenerek bu şekilde oluşturulacak katma değerden yararlanılması amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 28 inci maddesi; ikinci fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Deprem, sel, çığ, su baskını ve benzeri tabii afetlerin oluşması halinde, hasar görmüş yol, köprü, tünel ve sanat yapılarının bir an önce onarılması ve trafik güvenliği ve trafiğe geçit verilebilmesi amacıyla, onarım işinde kullanılacak taş, kum ve ariyet malzemelerinin temininde olay mahallinde veya yakınındaki kamunun tasarrufunda bulunan malzeme ocaklarından, malzeme kullanmaya Genel Müdürlük yetkili kılınmıştır. Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan yolların yapım, bakım, onarım ve asfalt çalışmaları için kullanılacak alanlar ile bu faaliyetler için gerekli tesislerin kurulacağı alanlar ve gerekli malzemenin temin edildiği özel mülkiyet dışında kalan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ile tapuda tescil harici bırakılan Maden Kanunu kapsamında ham madde üretim izni alınarak kullanılabilen alanlar için, ilgili mevzuatına göre alınması gereken izin ve işlemlerin Genel Müdürlüğün müracaatından itibaren, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından 60 gün içinde sonuçlandırılması, bu izinler için Mera Kanunundan kaynaklanan ot bedeli hariç, Genel Müdürlükten bu alanların orman, hazine, mera, yaylak, kışlak, taşlık, harman yerleri ve sair sıfatları nedeniyle harç bedeli, izin bedeli, ruhsat bedeli, teminat bedeli, tahsis bedeli, ağaçlandırma bedeli ve benzeri herhangi bir bedel talep edilemeyeceği yönünde düzenleme getirilmiştir. Bu suretle bürokratik işlemlerin azaltılması ve karayolu yatırımlarının zamanında ve ekonomik bir şekilde bitirilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 29 uncu maddesi; birinci fıkrasına, Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklarının işletme hakkının verilmesinin 4046 sayılı Kanun hükümleri uyarınca Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca gerçekleştirileceğine açıklık getirilmesi amacıyla “Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca” ibaresinin eklenmesi suretiyle ve “Maddede otoyollar, köprüler ve bu yollarda bulunan işletme ve bakım tesisleri ile hizmet tesislerinin ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıkların işletme hakkının devri suretiyle özelleştirilmesinin 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca gerçekleştirileceği, bu çerçevede yapılacak sözleşmelerin imtiyaz sözleşmesi olarak düzenleneceği, bu sözleşmelerde yer alacak hususlara ilişkin hükümler yer almaktadır. Madde ile ayrıca 4046 sayılı “Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun” hükümleri çerçevesinde özelleştirme programına alınmamış olan erişme kontrollü yollarda işletme haklarının, 3465 sayılı “Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı Ve İşletilmesi İle Görevlendirilmesi Hakkında Kanun” hükümleri çerçevesinde Genel Müdürlükçe devredilebileceği düzenlenmiştir. Ayrıca maddede işletme hakkı devredilen otoyollarda geçiş ücretlerinin belirlenmesine ilişkin düzenlemeye de yer verilmiştir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 30 uncu maddesi; beşinci fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle ve “Madde ile Genel Müdürlük işletiminde olan erişme kontrollü karayollarında geçiş ücretlerini ödmeden geçiş yapan araç sahiplerine idari para cezası uygulaması yanında, 4046 sayılı Kanun veya ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilecek otoyollarda geçiş ücretini ödmeden geçiş yapan araç sahiplerinden işleticiler tarafından da ceza tahsil edilmesi ve tahsil edilen cezaların %60’ının işleticiler tarafından Hazine payı olarak ödenmesi hüküm altına alınmıştır. Genel Müdürlük işletiminde olan erişme kontrollü karayollarında geçiş ücretlerini ödmeden geçiş yapan araçların, idari para cezaları ile geçiş ücretleri ödenmeden, fennî muayeneleri ile satış ve devirlerinin yapılamayacağı öngörülerek kaçak geçişlerin önüne geçilmeye çalışılmıştır. Ayrıca trafik seyri özel bir düzenlemeye tabi olan erişme kontrollü karayollarında ulaşım güvenliğinin sağlanması amacıyla kısıtlanan ve yasaklanan işleri ve hareketleri yapan, yaptırımlar ile koruma alanı içine giren hayvanların sahiplerine ve karayollarında kirliliğe neden olacak her türlü atık maddeleri atanlara idari para cezası uygulanması hususları düzenlenmektedir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 31 inci maddesi; “Madde ile Kurumsal işleyişe ilişkin olarak Genel Müdürlüğün her kademedeki yöneticilerinin sorumluluğu düzenlenmekte olup, sınırlarının açıkça belirlenmesi kaydıyla alt kademedeki yöneticilere yetkilerinden bir kısmının devredilebilmesine imkân sağlanmaktadır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 32 nci maddesi; “Genel Müdürlüğe bu Kanunla verilen görev, yetki ve sorumlulukları çerçevesinde uygulamaya yönelik olarak yönetmelik dahil olmak üzere idari düzenlemeler yapma yetkisi verilmektedir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 33 üncü maddesi; birinci fıkrasının (a) bendinin redaksiyona tabi tutulması ve turizm izinleri dışındaki, izinlere konu tesislerin kimin tarafından ve kime kiralanacağına açıklık getirilmesi amacıyla 6831 sayılı Kanuna yeni bir ek madde eklenmesini öngören düzenlemenin birinci fıkrasının; (b) bendine “izin sahibi tarafından üçüncü kişilere” ibaresinin eklenmesi suretiyle ve “Madde ile: (a) Ormanlar ülkemizin doğal zenginlikleri olup, sürdürülebilir şekilde işletilmesi, korunması ve gelecek nesillere aktarılması gerekli varlıklarımızdır. Madenlerin işletilmesi de bir ülke için olmazsa olmaz

ana ilkelerden biri olup, gelişme ve toplum refahı için gereklidir. Ormanlarımızda bulunan madenlerin işletilmesi sırasında koruma kullanma dengesini gözetmek zorunluluğu kaçınılmazdır. Madencilik çalışmaları yapılacak orman alanlarının bu çalışmaları takiben rehabilite edilerek tekrar orman olarak kullanılması gerekmez. Ormanlarda yapılacak Bütün iş ve işlemler belli bir mantık silsilesi içinde 1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununda yasal olarak ortaya konmuştur. Bu düşünceden hareketle orman sayılan alanlardaki madencilik faaliyetlerinin de Orman Kanununun kapsamında izne konu edilmesi gereklidir. Orman sayılan alanların izne konu edilmesi ülkemizde olduğu gibi dünyamız için de önem arz etmekte ve çok iyi irdelenmesi gerekmektedir.

(b) 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci maddesinde yer alan "katı atık bertaraf tesisi" ibaresi bu maddeye bağlı olarak çıkarılan Orman Sayılan Alanlarda Verilecek İzinler Hakkında Yönetmeliğin 4(r) maddesinde "Evsel, endüstriyel, tıbbi, tehlikeli atıklar ile inşaat yıkıntı ve artıklarının usulüne uygun olarak geri kazanıldıkları, bertaraf edildikleri ve düzenli depolandıkları tesisleri ifade eder şeklinde yapılan tanımlaması üzerine Danıştayca Kanunda düzenli depolanma ibaresi yer almadığından iptal edilmiştir.

Düzenli depolama alanı "katı atık bertaraf tesisinin" vazgeçilmez mütemmim cüzi olup, ayırtırmaya ve gerekli işlemlere tabi tutulan atıklardan geriye kalan posaların düzenli olarak depolanması ise bir zorunluluktur. Bu iki ünitenin yan yana olması işin tabiatı gereğidir.

Bu tür tesisler, artan şehirleşme ve sanayileşme sonucu çevre ve insan sağlığı yönünden önemi her geçen gün daha da hissettirmektedir. Her gün oluşan atıkların usulüne uygun bertaraf edilmesi ve düzenli depolanmasının yanı sıra mevcut vahşi depolama alanlarının islah edilmesi ve modern tesislere kavuşturularak çevrenin korunması da ayrı bir önem arz etmektedir.

Şehir merkezlerine yakın hayvan bakımevleri halk sağlığını tehdit edeceğinden söz konusu bakımevlerinin şehir merkezinden uzak orman arazilerinde kurulması, ayrıca, nüfus artışı ile birlikte insanların şehir merkezlerinden uzak yerlerde hayatlarını idame ettirme isteği nedeni ile tapulu ve hazine arazilerine bakımevi yapılması gürültü, çevre kirliliği gibi şikayetlerin artmasına neden olmaktadır. Bu düzenleme ile hayvanlara daha tabii ve geniş ortamda yaşama imkânı sağlandığı gibi toplum sağlığı korunmaktadır.

Daha önce orman sayılan alanlarda Sağlık Bakanlığı adına verilen sanatoryum izinleri gelişen tedavi yöntemleri nedeniyle ihtiyaç duyulmadığından iptalleri istenmekte veya diğer sağlık merkezlerine dönüştürülmektedir. Sağlık Bakanlığınca yapılacak sağlık tesislerine mevcut düzenleme içinde zaten izin verilebilmektedir. Özel şahıs ve şirketlerin sanatoryum talepleri ise bu gayeden uzak, tamamen turizm işletmeciliği hedeflenmektedir. Gelişen tedavi yöntemleri nedeniyle artık orman sayılan alanda yapıma zorunluluğu kalmayan sanatoryum ibaresi kanun metninden çıkarılmıştır.

(c) Devletin önemli alt yapı hizmetlerini yerine getirmekle görevli Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün 5286 sayılı Kanun ile kaldırılarak görevleri, İstanbul ve Kocaeli illerinde Büyükşehir Belediyelerine, diğer illerde ise İl Özel İdarelerine devredilmiştir. 3202 sayılı Kanunda yer alan köye yönelik hizmetlerin artırılması, bu hizmetleri yerine getirmekle görevlendirilen İstanbul ve Kocaeli illerinde Büyükşehir belediyelerine, diğer illerde ise İl Özel İdarelerine orman sayılan alanlarda 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci maddesine göre verilecek bu izinlerden bedel alınmaması ile kırsal alana gidecek alt yapı hizmetlerinin artması sağlanmış olacaktır.

(ç) Özelleştirme kapsamında (gerek 4046 sayılı, gerekse 3096 sayılı veya benzer diğer Kanunlar çerçevesinde yapılan) işletme haklarının devredilen ve orman sayılan alanlar üzerinde bulunan tesislerin iş ve işlemlerinde kanuni düzenleme olmaması nedeniyle gerek özelleştirme öncesi gerekse özelleştirme sonrası hukuki problemler yaşanmaktadır. Özelleştirme kapsamında yaşanan bu problemlerin çözümüne kavuşturulması ve verilen izinlerin bir bölümünün veya tamamının kiralınması yönündeki taleplerin değerlendirilmesine ilişkin düzenleme yapılması zarureti nedeniyle bu düzenleme yapılmıştır.

6831 sayılı Orman Kanununun 17/3 üncü maddesine göre sağlık, eğitim ve spor tesislerinin sadece Devlet İdarelerine verilebileceği amir hüküm olması nedeniyle bu amaçla verilen izinlerin asıl izin verilmiş amacı olan eğitim, sağlık ve spor tesislerinin kiralanamayacağı, ancak bu tesislerdeki otopark, kantin gibi ünitelerin kiraya verilmesi;

Diğer izinlerde ise izin verilen tesislerin tamamının veya bir bölümünün kiralanması veya özelleştirme kapsamında işletme hakkının devredilmesi yönünde talepler her geçen gün artmakta meri mevzuat çerçevesinde söz konusu talepler karşılanamamakta olup bu yönde yeni bir düzenleme gereği hâsıl olmuştur.

6831 sayılı Orman Kanununun 17/3 üncü maddesini iptal eden Anayasa Mahkemesinin 17.12.2002 tarihli ve 2000/75 Esas, 2002/200 Karar Sayılı kararının 08.11.2003 tarihli ve 25283 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan ve yayım tarihi 08.11.2003 tarihinden sonra Çevre ve Orman Bakanlığınca yeni turizm izni verilemediği, ancak bu iptal kararından önce verilen turizm iznine konu tesislerin üçüncü kişi veya kuruluşlara kiraya verilmesi halinde, kiraya verenlerden kira bedeli üzerinden, son kiracı olan işletmeciye ise işletme hâsılatı üzerinden yüzde iki (%2) gayrisafi yıllık gelir payı tahsil edildiğinden bu izinler hariç tutularak, diğer izinlere konu tesislerin kiralanması halinde orman sayılan alanlarda verilen tüm izinler arasında hakkaniyete uygun uygulama birliği sağlanması ve kanuni boşluğun giderilmesi amaçlanmıştır.

6831 sayılı Orman Kanununun 17/3 üncü maddesine göre Devlet İdareleri ile Kamu Kurum ve Kuruluşlarına verilen izinlere konu tesislerin ileri teknoloji veya yüksek maddi kaynak gerektirmesi nedeniyle yap-işlet-devret modeli çerçevesinde yaptırılması halinde herhangi bir kamu kaynağı kullanılmadan bu idarelerin yatırımlarını gerçekleştirmeleri nedeniyle 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında yaptırılanlardan ve izin lehtarının kiracıdan bedel almaması durumunda hakkı devir işlemlerinden ayrıca bir bedel alınmayacağı hususlarında düzenleme yapmak ve bu konudaki mevcut olan hukuki boşluğun giderilmesi amaçlanmıştır.

Orman sayılan alanlarda verilecek izinler Orman Kanununun 17/3 üncü maddesine göre değerlendirilerek verilir, buna uygun taahhüt senedi alındığından bu düzenleme ile izinli tesislerin üçüncü kişilere işlettirilmesi, kiraya verilmesi, işletme haklarının devredilmesi veya 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun veya 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında yaptırılması hususlarına açıklık kazandırılması amaçlanmıştır.

(d) 6831 sayılı Orman Kanununun 17/3 üncü maddesini iptal eden Anayasa Mahkemesinin 17.12.2002 tarihli ve E:2000/75, K:2002/200 sayılı kararı, 08.11.2003 tarihli ve 25283 sayılı Resmi Gazetede yayınlanmıştır. Söz konusu kararın yayıyım tarihi olan 08.11.2003 tarihinden sonra Çevre ve Orman Bakanlığınca yeni turizm izni verilmemektedir. Ancak 8/11/2003 tarihinden (1956–1998 yılları arası) önce orman sayılan alanlardan 49 veya 99 yıl süreyle verilen ve kazanılmış bir hak olan mevcut turizm ve diğer izinlerin;

Zaman içerisinde izinli tesislerin yıpranması nedeniyle meydana gelecek tadilat ve ilavelerin denetim altına alınması, sektörlerde ki gelişmeler nedeniyle tesislerin yenilenmesi, günün şartlarına uygun konseptlere uyarlanmasının bir zorunluluk olması ve mevcut izinlerin kazanılmış bir hak olması nedeniyle izin başlangıcında alınan taahhüt senedi hükümlerine göre izin süresi sonuna kadar izin iş ve işlemlerinin yürütülebilmesi, mevcut izinli saha içinde kalmak kaydıyla zaman içinde meydana gelecek kapasite, tür ve sınıf değişikliği ve tadilatların yapılabilmesine izin verilmesi hedeflenmektedir.

Burada yapılan düzenleme; orman alanlarında Çevre ve Orman Bakanlığınca yeni izin verilmesi, yeni ormanlık alanların yok edilmesi olmayıp 1998 yılından beri ilgili Bakanlıkça turizm izni verilmediği göz önüne alındığında izinli tesislerin en az 12 yıllık olduğu ki birçoğunun daha önceki yıllarda verildiği de dikkate alındığında 15-20 yıl önceki inşaat tekniklerine ve malzemelerine göre inşa edilmiş bu tesislerin gelişen inşaat teknolojilerine bağlı olarak ve turizm sektörünün isteklerine uygun olarak yenilenmesi, kalitenin artması, ayrıca Çevre ve Orman Bakanlığınca verilen turizm izinleri ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca verilen izinler arasındaki gerek rekabet ve eşitliğin sağlanması, kendini yenileyememesi nedeniyle sektör dışına atılmış tesislerin oluşmasının önüne geçilmesi ve ülke kaynaklarının heba edilmemesidir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 34 üncü maddesi; birinci fıkrasının (a) bendinin, 2918 sayılı Kanunun 65 inci maddesine istinaden trafik zabıtası tarafından düzenlenen trafik idari para cezası karar tutanaklarının, aynı zamanda 2918 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin (j) bendine istinaden Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından da hazırlanıyor olunmasından dolayı, uygulamada yaşanmakta olan yetki karmaşasının giderilmesi amacıyla 2918 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinin başına “Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere” ibaresinin eklenmesini teminen değiştirilmesi; 2918 sayılı Kanunun uygulanması açısından söz konusu Kanunun 8 inci maddesi ile Ulaştırma Bakanlığının ilgili birimlerine tevdi edilen görevler arasında yer alan “araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek” görevinin aynı zamanda trafik zabıtaları tarafından yerine getiriliyor olunmasından dolayı, ortaya çıkabilecek yetki karmaşasının giderilmesi amacıyla 2918 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin birinci paragrafını değiştirmeyi öngören yeni bir düzenlemenin madde metnine (b) bendi olarak ilave edilmesi ve diğer bentlerin buna göre teselsül ettirilmesi; 2918 sayılı Kanun hükümleri uyarınca verilecek idari para cezalarına ilişkin tutanak ve makbuz örneklerinin şekil ve içeriğinin Kabahatler Kanunu hükümlerine uygun olacak şekilde düzenlenmesi ve söz konusu tutanak ve makbuzların elektronik denetim sistemleri kullanılmak suretiyle elektronik ortamda da düzenlenebilmesini teminen, 2918 sayılı Kanunun 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna cümle eklenmesini öngören yeni bir düzenlemenin madde metnine (f) bendi olarak ilave edilmesi suretiyle ve “Madde ile 2918 sayılı Kanunun, a) 7 nci maddesinin f) ve h) bentlerinin sonuna “veya aldırma” ibareleri ile j) bendinin başına “Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere” ibareleri eklenerek, 2918 sayılı Kanunla Karayolları Genel Müdürlüğüne verilen görevlerin işletme hakkı devredilen otoyollar ve

köprülerin işletilmesinde işletmecilik açısından gerekli olduğu ölçüde Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından sözleşme ile görevli ve işletici şirketlere, devredilebilmesi imkanı sağlanmış, 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik ile karayollarının (otoyollar ve köprülerin) işletilmesinde görevli ve sorumlu olan işletici şirketlerin de karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlü oldukları hususu düzenlenmiş, 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik ile trafiği düzenlemede kullanılan işaret levhaları, ışıklı ve sesli işaretler, yer işaretlemeleri ile benzeri trafik işaretlerinin, karayollarının (otoyollar ve köprülerin) işletilmesinde görevli ve sorumlu olan işletici şirketlerce de temin ve tesis edilerek korunması, yenilenmesi ve işlerliğinin sağlanması hususu düzenlenmiş, 16 ncı maddesinin son fıkrasında yapılan değişiklik ile; karayollarında (otoyollar ve köprülerde) bulunan trafik işaret ve levhalarının görünmesini engelleyen ağaç, çeşme, direk ve benzeri yapı elemanlarının, karayolunun (otoyollar ve köprülerin) işletilmesi ile görevli kuruluşlarca kaldırılacağı hususu düzenlenmiştir. 50 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle hız sınırları yeniden belirlenmektedir. Ayrıca, 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna “Söz konusu tutanaklar elektronik ortamda da üretilebilir ve düzenlenebilir. Buna dair usul ve esaslar İçişleri ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken belirlenir.” hükmü ilave edilerek e-devlet uygulamalarına paralel düzenleme getirilmiştir.” şeklindeki gerekçeyle,

- 35 inci maddesi; “3348 sayılı “Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunu”nda tasarı ile getirilen düzenlemeler doğrultusunda “karayolu yapımı ve teçhizatı ile ilgili hususlar hariç ve” ibaresi madde metninden çıkarılarak, mevzuat mevcut durum ile uyumlu hale getirilmek istenmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 36 ncı maddesi; “3465 sayılı Kanunun; 2 nci maddesinde yer alan “yolculukla ilgili tesislerin” ibaresi “hizmet tesislerinin” olarak değiştirilmiş, 3 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan, “Bayındırlık ve İskan Bakanını” ibaresi “Ulaştırma Bakanını”, (b) bendinde yer alan “Bayındırlık ve İskan Bakanlığını” ibaresi “Ulaştırma Bakanlığını” olarak ve aynı maddenin (f) bendinde yer alan hizmet tesisleri tanımının kapsamı genişletilmiş, 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yer alan “yolculukla ilgili” ibareleri madde metninden çıkarılmış, bu değişikliklerle, 3465 sayılı Kanundaki hükümlerin, mevcut tasarı ile getirilen düzenlemelerle uyumlu hale getirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, 3465 sayılı Kanunun 5inci maddesinin birinci fıkrasında, bu kanun çerçevesinde yapılacak görevlendirmenin, 4046 sayılı Kanun kapsamına alınlar hariç, otoyolların, işletme ve bakım tesislerinin veya hizmet tesislerinin bakımı, iyileştirilmesi, genişletilmesi veya işletme haklarının devri şeklinde de olabileceği yönünde değişiklik yapılarak, kamu idareleri arasında çıkabilecek yetki çatışması ve muhtemel hukuki uyumsuzlukların önlenmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 37 nci maddesi; “TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğünde sadece tren üzerinde fiili görev yapmakta olan sözleşmeli personele, ücretsiz yemek veya kumanya verilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 38 inci maddesi; “5018 Tasarı ile getirilen düzenlemeler doğrultusunda; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda da paralel düzenleme yapmak gerekmiş, bu çerçevede Genel Müdürlük, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I) sayılı cetvelde sayılan “Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri” arasından çıkartılarak, aynı Kanunun eki (II) sayılı cetvelin (B) bendinde sayılan “Özel Bütçeli Diğer İdareler” arasına ilave edilmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 39 uncu maddesi; “Genel Müdürlüğün kamu tüzel kişiliğine sahip, özel bütçeli bir kuruluş olarak, yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla imzalanacak kredi anlaşmaları ile temin edilecek dış kredilerden Genel bütçeli kuruluşlarla aynı şartlarda yararlanabilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından 3996 ve 3465 sayılı Kanunlar kapsamında gerçekleştirilecek karayolları yatırımları için Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazların üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinde, irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri ile hâsılat payı alınmaması amacıyla 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere, yeni bir fıkranın eklenmesini öngören bir hükmün metne 40 ıncı madde olarak ilave edilmesi ve müteakip maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle ve “8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümlerine göre; çeşitli yatırımların yapılması amacıyla Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazların üzerinde ilgilileri lehine bedeli karşılığında irtifak hakkı tesis edilmekte, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde ise yine bedeli karşılığında kullanma izni verilmektedir. Ayrıca, 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasında; “Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinden, irtifak hakkı veya kullanma izni bedellerine ilave olarak, bu alanlarda yürütülen faaliyetlerden elde edilecek tüm hâsılatın yüzde 1’i oranında Hazinece pay alınacağı” yönünde hükme yer verilmiş ve aynı maddenin ikinci fıkrasında ise; hâsılat payının indirimli olarak alınacağı veya hiç alınmayacağı irtifak hakkı ve kullanma izinleri belirtilerek istisnalar sayılmıştır. Yap-İşlet-Devret modeliyle gerçekleştirilecek olan karayolu projeleri ve yatırımlarının yüksek maliyetli yatırımlar olmasının yanında, Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde yapılacak olan karayolu ve tesisleri için yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakları veya yatırımcılara verilecek olan kullanma izinleri için her yıl irtifak hakkı ve kullanma izni bedelleri ve ayrıca, bunların işletmeye geçmesinden sonra ise, bunların işletilmelerinden elde edilecek tüm hâsılatın % 1 oranında ayrıca pay alınmasının, bir kamu yatırımı olan Yap-İşlet-Devret modeliyle yürütülecek olan karayolu projelerine ve yatırımlarına özel sektörün ilgisini azaltabileceği değerlendirilmektedir. Ayrıca, Kamu-Özel Sektör İşbirliği çerçevesinde veya özel sektörün finansman imkânlarından faydalanmak üzere Yap-İşlet-Devret modeli çerçevesinde yapılacak sözleşmelerde kamu mallarının kullanımı ile ilgili alınacak paylar çok yüksek maliyet getireceği için, bu projeleri verimli olmaktan çıkaracaktır. Bu projeler, özel sektörün dinamizminden ve sermaye gücünden yararlanmak için yapılmaktadır. Ancak, yukarıda belirtilen bedeller ve hâsılat payı önemli bir maliyet oluşturmakta ve projelerin yapılamaz hale gelme riski bulunmaktadır. Bu durumda ise İdarece daha yüksek garantiler verilmek zorunda kalmaktadır. Açıklanan sebeplerle, madde ile; Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde Yap-İşlet-Devret modeliyle yapılacak olan karayolu projeleri ve yatırımları için yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakları veya yatırımcılara verilecek olan kullanma izinleri için her yıl irtifak hakkı ve kullanma izni bedelleri, bunların işletmeye geçmesinden sonra ise, bunların işletilmelerinden elde edilecek hâsılatın Hazinece ayrıca pay alınmaması amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- 40 ıncı maddesi, 41 inci madde olarak, “Madde ile Genel Müdürlüğün yeniden yapılandırılmasına paralel olarak yapılan düzenlemeler çerçevesinde gerekli kadro iptal ve ihdasları düzenlenmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- 41 inci maddesi, 42 nci madde olarak “5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu yürürlükten kaldırılmış, diğer mevzuatta kaldırılan kanunlara yapılan atıfların bu Kanuna yapılmış sayılacağı düzenlenmiştir.” şeklindeki gerekçeyle aynen,

- Geçici 1 inci maddesi; Tasarı ile ihdas edilen avukat kadrolarına 2010 ve 2011 Yılı Bütçe Kanunlarındaki sınırlamalara tabi olmaksızın atama yapılabilmesini teminen üçüncü fıkranın sonundaki cümlenin değiştirilmesi ve Genel Müdürlüğün mülkiyetinde iken 5018 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazineye devredilen taşınmazlardan satışı yapılmamış, başka kurum ve kuruluşlara tahsis edilmemiş ve devredilmemiş olanların mülkiyetinin, Tasarının yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde Genel Müdürlüğe devredilmesi amacıyla beşinci fıkrada yer alan “altı ay” ibaresinin “üç ay” olarak değiştirilmesi suretiyle ve “Tasarı ile Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı ile ilgili olarak kurumsal ihtiyaçlar ve hizmet gerekleri çerçevesinde yapılan düzenlemeler doğrultusunda, personelin özlük haklarını korumak açısından kazanılmış haklara saygı göstermek ilkesinden hareketle görev, kadro ve unvanların korunmasına yönelik düzenleme getirilmiş, Genel Müdürlüğün merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında avukat olarak görev yapmakta iken 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 28 inci maddesine dayanılarak Genel Müdürlük kadrosundan çıkartılarak hazine avukatı olarak atanarlardan halihazırda görevde bulunanların, Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı göz önünde bulundurularak, görev yapmakta oldukları yere öncelik verilmek suretiyle Genel Müdürlükçe merkez ve taşra teşkilatında avukat unvanlı kadrolara atanmaları, ayrıca hazine avukatlarıncı yürütülen dava ve takiplere ilişkin dosyaların da Maliye Bakanlığı ve Genel Müdürlükçe müştereken belirlenecek esaslara göre bu Kanunun yayımını izleyen altı ay içinde Genel Müdürlüğe devredileceği, devir tarihine kadar dava ve icra takipleriyle ilgili olarak hazine avukatlarıncı yapılacak her türlü işlemin Genel Müdürlük adına yapılmış sayılacağı hususları düzenlemiş, Genel Müdürlüğün, genel bütçeli idareler arasından çıkarılarak özel bütçeli idareler arasına alınması ve tüzel kişiliğinin korunması nedeniyle, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrolü Kanununun Geçici 12 nci maddesi gereğince hazineye devredilen Genel Müdürlük mülkiyetindeki taşınmazlardan satışı yapılmamış veya başka kurum ve kuruluşu devri yapılmamış olanların bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde Genel Müdürlüğe iadesi düzenlenmiş, Genel Müdürlüğün muhasebe sistemini yürütmek üzere 5018 sayılı Kanunun öngördüğü nitelikte personel ataması yapılmıcaya kadar geçecek sürede muhasebe sisteminin uygun nitelikli personelle yürütülebilmesine yönelik düzenleme getirilmiş, Ayrıca bu tasarı çerçevesinde özel bütçeli bir kuruluş olarak yeniden düzenlenmekte olan Genel Müdürlüğün kanunun yürürlüğe gireceği yıla ilişkin olarak merkezi yönetim bütçesinden faydalanmasına ilişkin geçici usul ve esaslar düzenlenmiş, Tasarının yasallaşmasını takiben öngörülen yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar mevcut mevzuatın bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edileceği, Bu Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen geçiş ücretlerinin belirlenmesine ilişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde geçiş ücretleri belirleninceye kadar, mevcut otoyollar bakımından, bu Kanunun yürürlük tarihi itibarı ile geçerli olan ücretlerin uygulanmasına devam olunacağı, Hükümleri getirilerek, genel bütçeli bir idare iken bu kanunla, tüzel kişiliği haiz özel bütçeli bir kuruluş olarak yapılandırılan Genel Müdürlüğün, yapılanma sürecinin sağlıklı bir şekilde gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır.” şeklindeki gerekçeyle,

- Yürürlüğe ve yürütmeye ilişkin 42 nci ve 43 üncü maddeler; 43 üncü ve 44 üncü maddeler olarak aynen,

kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>M. Mustafa Açıkalın</i>	<i>Recai Berber</i>	<i>Hasan Fehmi Kinay</i>
Sivas	Manisa	Kütahya
		(Bu Raporun Sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>Halil Aydoğan</i>
Isparta	Adana	Afyonkarahisar
(Bu Raporun Sözcüsü)		(Bu Raporun Sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Sadık Badak</i>	<i>Osman Kaptan</i>	<i>Mehmet Günel</i>
Antalya	Antalya	Antalya
	(Ayrışık oy ektedir)	(Muhalefet şerhi vardır)
Üye	Üye	Üye
<i>İsmail Özgün</i>	<i>Ali Osman Sali</i>	<i>Zeki Ergezen</i>
Balıkesir	Balıkesir	Bitlis
	(Bu Raporun Sözcüsü)	
Üye	Üye	Üye
<i>Sedat Kızılcıklı</i>	<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Emin Haluk Ayhan</i>
Bursa	Çorum	Denizli
		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Necdet Budak</i>	<i>Alaattin Büyükkaya</i>	<i>Tuğrul Yemişci</i>
Edirne	İstanbul	İzmir
Üye	Üye	Üye
<i>Bülent Baratalı</i>	<i>Muzaffer Baştopçu</i>	<i>Eyüp Ayar</i>
İzmir	Kocaeli	Kocaeli
(Ayrışık oy yazısı ektedir)		
Üye	Üye	Üye
<i>Hasan Angı</i>	<i>Mustafa Kalaycı</i>	<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>
Konya	Konya	Malatya
	(Muhalefet şerhi eklidir)	(Karşı oy yazısı eklidir)

Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Süleyman Çelebi</i> Mardin	Üye <i>Ali Er</i> Mersin
Üye <i>Gürol Ergin</i> Muğla (Ayrışık oy ektedir)	Üye <i>Münir Kutluata</i> Sakarya (Muhalefet şerhim ektedir)	Üye <i>Osman Özçelik</i> Siirt (Muhalifim)
Üye <i>Kadir Tıngıroğlu</i> Sinop	Üye <i>Hasip Kaplan</i> Şırnak (Muhalifim)	Üye <i>Faik Öztrak</i> Tekirdağ (Ayrışık oy ektedir)
Üye <i>Osman Demir</i> Tokat	Üye <i>M. Akif Hamzaçebi</i> Trabzon (Ayrışık oy yazısı eklidir)	Üye <i>Kerem Altun</i> Van
	Üye <i>İlhan Evcin</i> Yalova	

AYRISIK OY

Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı Bakanlar Kurulunca 18/12/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. 1/778 esas numaralı Kanun Tasarısı 22/12/2009 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonunun gündemine alınarak alt komisyona havale edilmiştir.

Tasarı Alt Komisyonu geldiğinde yeterince gerçekleşmediği anlaşılan ilgili kurumlar arasında koordinasyon, uyarılarımız üzerine sağlanmış başta Devlet Planlama Teşkilatı ve Hazine Müsteşarlıkları olmak üzere ilgili tüm kurumların görüşlerinin görüşmelere ve kısmen de Tasarıya yansımaları temin edilmiştir. Tasarının ilk haline göre önemli iyileştirmeler gerçekleştirilmişse de hala Tasarının önemli eksiklikleri ve yanlışlıkları bulunmaktadır.

Öncelikle Tasarının temel hareket noktasına katılmadığımızı ifade etmek isteriz. 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümleri çerçevesinde genel bütçeli bir kuruluş olan Karayolları Genel Müdürlüğü Tasarı ile **özel bütçeli bir kurum** haline getirilmektedir.

Hükümet Tasarısının gerekçesinde Karayolları Genel Müdürlüğünün 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı Cetvelde genel bütçeli kuruluşlar kapsamında yer almasının uygulamada kurumun faaliyetlerini yerine getirirken sorunlara yol açtığı belirtilmiştir. Müzakereler esnasında kurumun ana hizmetlerini yerine getirmekten çok, dava takipleri konusunda zorlandığı görülmüştür. Kurumun kendisine karşı açılan davaların takibine yardımcı olmak üzere kendine ait hukuk danışma birimine ihtiyaç duyması dışında herhangi bir sorun gündeme gelmemiştir.

5018 sayılı Kanun genel ve özel bütçeli kurum ayırımını yaparken temel kriter olarak hizmetin niteliğinden çok idarelerin kendine özgü mal varlığı ve özel gelirleri olmasını ve giderlerini bu gelirlerle karşılaması ilkesini göz önünde tutmuştur. Bütün hükümleriyle 2006 yılında yürürlüğe giren 5018 sayılı Kanun öncesinde kamu tüzel kişiliğine sahip ve genel bütçe dışında (katma bütçeli) bir kurum olarak faaliyet göstermekte olan Karayolları Genel Müdürlüğü, kendisine ait ciddi bir gelirin olmaması, gelirlerinin çok büyük bir kısmının Hazine yardımlarından oluşması nedeniyle benzer konumdaki DSİ ile birlikte tüzel kişiliği kaldırılarak genel bütçe içerisine alınmıştır.

Karayolları Genel Müdürlüğünün özel gelirlerinin harcamalarına göre son derece sınırlı olduğu halde, kurumun tüzel kişiliğe sahip bir özel bütçeli kuruluş olması için 5018 sayılı Kanunun bu temel ilkesi alt üst edilmiştir. Bunun sonucunda da 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun kapsamında da istisnai hükümler getirilmek zorunda kalmıştır.

Genel bütçe kapsamındaki kurumların 5018 sayılı Kanunun ruhuna aykırı olarak özel bütçe kapsamına alınması uygulamasının önümüzdeki süreçte de devam etmesi ve önemli yatırımcı kuruluşların genel bütçe dışına çıkarılması kuvvetle muhtemeldir.

Genel bütçeli kuruluşların mevcut sorunlarının özel bütçe kapsamına alınarak giderilmeye çalışılması doğru bir uygulama olarak görülmektedir.

Tasarının maddeleri ile ilgili görüşlerimiz ise aşağıda sunulmuştur.

Madde 4- Görev ve Yetkiler (Kamulaştırma ve arazi-tesis kiralamaları)

Tasarının 4'üncü maddesinin (j) bendinde ifadesini bulan düzenleme bazı sakıncalar yaratabilecek niteliktedir. Bilindiği üzere, Karayolları Genel Müdürlüğü diğer kamu kurumları gibi kamulaştırma işlemlerini "**kamu yararı**" ilkesi çerçevesinde gerçekleştirmektedir.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 4650 sayılı Kanun ile değişik 21, 22 ve 23'üncü maddeleri "**Kamulaştırmadan Vazgeçme ve Geri Alma**"ya ilişkin hususları düzenlemektedir. Anılan maddeler şu şekildedir:

Madde 22- Kamulaştırmanın ve bedelinin kesinleşmesinden sonra taşınmaz malların kamulaştırma amacına veya kamu yararına yönelik herhangi bir ihtiyaca tahsisi lüzumu kalmaması halinde, keyfiyet idarece mal sahibi veya mirasçılarına 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre duyurulur. Bu duyurma üzerine mal sahibi veya mirasçıları, aldığı kamulaştırma bedelini üç ay içinde ödeyerek taşınmaz malını geri alabilir.

Madde 23- Kamulaştırma bedelinin kesinleşmesi tarihinden itibaren beş yıl içinde, kamulaştırmayı yapan idarece veya 22'nci maddenin ikinci fıkrası uyarınca devir veya tahsis yapılan idarece; kamulaştırma ve devir amacına uygun hiçbir işlem veya tesisat yapılmaz veya kamu yararına yönelik bir ihtiyaca tahsis edilmeyerek taşınmaz malolduğu gibi bırakılırsa, mal sahibi veya mirasçıları kamulaştırma bedelini aldıkları günden itibaren işleyecek kanuni faiziyle birlikte ödeyerek, taşınmaz malını geri alabilirler.

Tasarının 22'nci maddesi de "**kamulaştırma ve tahsis**" hususlarını düzenlemektedir. Maddenin (1) numaralı fıkrasında "Genel Müdürlük, görev alanına giren her türlü karayolunun yapımı, geliştirilmesi, çevresinin korunması ve düzenlenmesi ve/veya tesislerin yapımı için gerekli taşınmazları kamulaştırma yetkisine sahiptir." ifadesi yer almaktadır.

Bu maddenin (3) numaralı fıkrasında ise erişme kontrollü karayolları için yapılan kamulaştırmalarda 4/1/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 23'üncü maddesi hükmünün uygulanmayacağı yönünde bir düzenleme yer almaktadır. Bu istisna, genellikle otoyol diyebileceğimiz erişme kontrollü karayollarının projelendirme ve yapımlarının uzun süre alması ve yolun geçeceği koridor üzerindeki tüm alanlar kamulaştırılmadan ve diğer fiziksel engeller giderilmeden inşaata başlanılmadığı hususu göz önünde bulundurularak, bu gibi büyük ölçekli ve uzun soluklu kamu projelerinin yürütülmesinde kolaylık sağlanması amacıyla konulmuştur. Nitekim bu istisna 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu'nun 6'ncı maddesinde (Erişme kontrollü karayolunun yapımı, gelişmesi ve çevresinin korunması ve düzenlenmesi için gereken genişlikte arazi şeridi kamulaştırılır ve bu maksatla yapılan kamulaştırmalarda 6830 sayılı Kanunun 23'üncü maddesi uygulanmaz) de mevcuttur.

Dolayısıyla, Genel Müdürlüğün yapacağı tüm kamulaştırmalar kendi faaliyetleri ile ilgili olmalı ve erişme kontrollü karayollarındaki istisna dışında işlemler 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'na uygun olmalıdır.

Bu çerçevede 4'üncü maddenin (j) bendinde Genel Müdürlüğün görevleri arasında yer verilen "... veya Genel Müdürlüğün mülkiyetinde olan diğer alanlardaki taşınmazların ve tesislerin kiraya verilmesi, bunlar üzerinde irtifak hakkı, kullanma izni veya ön izin verilmesi gibi işlemleri yapmak ..." ifadesinde hukuka aykırılık bulunmaktadır. Bu ifade Genel Müdürlüğün kamulaştırmış olduğu alanları kamulaştırma amacına aykırı olarak kiraya vermesinin yolunu açmaktadır.

Maddeye komisyon görüşmeleri sırasında eklenen (o) bendi ile ise 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanunun 3'üncü maddesinin (b) bendindeki düzenlemeye paralel olarak Genel Müdürlük tarafından gerçekleştirilecek yatırım ve hizmetlerin özelliğine ve Bakanlık politikalarına bağlı olarak, kamu-özel işbirliği kapsamında, ihale aşamasında ilan edilmek kaydıyla, görevlendirme aşamasından sonra bu yatırımın ve hizmetin gerçekleştirilmesi amacıyla görevlendirilecek şirkete Genel Müdürlüğün ortak olması amaçlanmaktadır.

İhale süreci sonucunda yapımı veya gerçekleştirilmesi özel sektöre ihale edilen işlerde ihale işlemleri yapım ve işletilmeye ilişkin risklerin de özel sektör tarafından üstlenilmesi sonucunu doğurur. Madde ise bu riskin Genel Müdürlükçe paylaşılmasını düzenlemektedir. Yani genel müdürlük işin hem ihale eden tarafında, hem de ihale konusu işi gerçekleştirecek taraftadır. Bu ikisinin bağdaşması mümkün görülmemektedir. Düzenleme Plan ve Bütçe Komisyonunda yeterince tartışılmamıştır. Ayrıca özel bütçeli bir kurumun şirketlere doğrudan hissedar olmasının yaratacağı sakıncalar da mevcuttur.

Madde 7- Hizmet Birimleri

Tasarının 7'nci maddesinde hizmet birimleri sayıldıktan sonra maddenin beşinci fıkrasında bunların görev ve yetkilerinin yönetmelikle düzenleneceği belirtilmiştir.

Böyle bir düzenlemenin Anayasa'nın;

(i) Hiçbir kimse veya organın kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisini kullanamayacağını ifade eden 6'ncı maddesine;

(ii) İdarenin kuruluş ve görevlerinin bir bütün olduğu ve kanunla düzenleneceğini söyleyen 123'üncü maddesine;

(iii) Memurların ve diğer kamu görevlilerinin görev ve yetkilerinin kanunla düzenleneceğini ifade eden 128'inci maddesine

aykırılık oluşturacağı düşünülmektedir.

Diğer taraftan bakanlıkların kuruluş ve görev esaslarını düzenleyen 3046 sayılı Kanunun 16'ncı maddesi de danışma, denetim ve yardımcı birimlerin görev, yetki ve sorumluluklarının yasa ile düzenlenmesini öngörmektedir.

Bu hükümler çerçevesinde ana hizmet, danışma, denetim ve yardımcı birimlerin görev, yetki ve sorumluluklarının yönetmelikle düzenlenmesinin Anayasa ve adı geçen çerçeve Kanuna aykırı olduğu düşünülmektedir.

Madde 12- Genel Müdürlüğün para ve mallarının statüsü, istisna ve muafiyetler

Tasarının 12'nci maddesi ile getirilen vergi muafiyetlerinin vergi yasalarında düzenlenmesi gerekir. Kaldı ki kamu tüzel kişiliğine sahip bu kurumun bazı faaliyetleri bir iktisadi işletme oluşturmaktadır. Bu iktisadi işletmeye vergi muafiyeti tanınması eşitlik ilkesine aykırıdır.

Madde 13- Görev ve sorumluluk alanındaki yol ağları (Yol ağlarında değişiklik yapılması)

5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 15'inci maddesinde "Bu üç sınıfa ait yol ağları kamu yararı, Milli Savunma ihtiyaçları ve bu ağların gelişmesine tesir eden ekonomik amiller göz önünde tutulmak suretiyle Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından tespit ve Bayındırlık Bakanlığı Yüksek Fen Kurulunca incelendikten sonra, Bayındırlık Bakanının onayı halinde uygulanır. Düzeltmeler, değiştirmeler ve eklemeler de aynı usule bağlı olarak yapılır." ifadesi yer almaktadır .

Tasarının 13'üncü maddesinin (2) numaralı bendinde ise, "Otoyol, devlet yolu ve il yolu niteliğindeki yol ağları; kamu yararı, milli savunma ihtiyaçları ve bu ağların gelişmesine tesir eden ekonomik etkenler göz önünde tutulmak suretiyle Genel Müdürlük tarafından ilgili kuruluşların görüşü alınarak tespit edilir ve Bakan onayı ile uygulanır" ifadesine yer verildiği görülmektedir.

Burada ne ilgili kuruluşların kimler olduğu açıklanmakta, ne de konunun Bayındırlık Bakanlığı Yüksek Fen Kurulu gibi teknik bir ekip tarafından incelenmesi öngörülmektedir. Bunu önemli bir eksiklik olarak görüyoruz.

Madde 14- Geçiş ücretlerinin belirlenmesi

Tasarının geçiş ücretlerini düzenleyen **14'üncü maddesinde** en temel eksiklik, köprü geçiş ücretlerinin belirlenmesinde yetkinin Bakana verilmesidir. Özellikle köprü geçiş ücretleri şehiriçi ulaşımda koordinasyonun sağlanması bakımından önemli bir araçtır. Bu nedenle köprü geçiş ücretlerinin belirlenmesinin yerel yönetimlerin de temsil edileceği bir komisyon aracılığıyla yapılmasının daha doğru olduğunu düşünüyoruz.

Madde 15- Karayollarında erişme kontrolü uygulaması

Tasarının **15'inci maddesinde** yer alan karayollarının, belediye sınırları içindekiler de dahil olmak üzere, Bakan onayı ile erişme kontrollü karayoluna dönüştürülmesi ile ilgili düzenleme günümüz şartlarında geçerliliğini yitirmiştir. Erişme kontrollü karayolları artık mevcut karayolları güzergâhlarının ve yapılaşmanın uzağında projelendirilen hız yolları konumundadır.

Mevcut karayollarının etrafında artık çok sayıda ticari işletme mevcuttur. Yasal olarak hizmet veren bu işletmeleri başka bir işleme gerek olmaksızın sadece Bakan onayı ile bir anda tüm haklarından mahrum etmek adeta bu işletmeler üzerinde “Demokles’in Kılıcının” sallandırılması görünümü vermekte ve mülkiyet hakkı üzerinde keyfilik izlenimi yaratmaktadır.

15 ve 16'ncı maddelerdeki düzenlemelerin sadece otoyollarla sınırlanması uygun olacaktır.

Madde 19- Karayolu güzergâhının tespiti

Tasarının **19'uncu maddesinde** yer alan karayolu güzergâhlarına ve bunların değişikliklerine ilişkin planların belediye ve mücavir alan sınırları içinde imar planlarına işlenmesi taleplerinin otuz gün içinde sonuçlandırılmasına ilişkin düzenleme, yerel yönetimlerin yeterince inceleme yapmaları imkanını ellerinden alma ve yerel tercihlerin yansımaları engelleme anlamına gelmektedir. Otuz günlük süre yeterli değildir. Bu nedenle sürenin yeterli incelemeye ve yerel tercihlerin dikkate alınmasına imkân sağlayacak şekilde düzeltilmesi gerekmektedir.

Yine bu maddenin (6) numaralı fıkrasında Karayolları Genel Müdürlüğünün 3194 sayılı Kanununun 18'inci maddesi hükümleri çerçevesinde Düzenleme Ortaklık Payı Hesabına dahil edilmesinin gerekçesi anlaşılammıştır. 3194 sayılı Kanununun 18'inci maddesinin üçüncü fıkrası Düzenleme Ortaklık Paylarının nasıl kullanılacağını düzenlemiştir. Buna göre Genel Müdürlüğün burada yeri olmaması gerekir. Böyle bir düzenleme kentlerdeki yeşil alan, meydan, otopark vb. gibi kamu alanlarının azalmasına yol açacaktır.

Madde 20- Çalışma programının hazırlanması

Tasarının **20'nci maddesinde** Genel Müdürlüğe bakım ve onarımla ilgili olarak üç yıla kadar gelecek yıllara sari yüklenmelere girişme yetkisi verilmektedir. Karayolları Genel Müdürlüğünün toplam çalışan sayısı 16.817 kişidir. Bunun 11.268 işçidir. Genel Müdürlüğün bakım ve onarım hizmetlerini öncelikle kendi elemanları vasıtasıyla gerçekleştirmesi, işsizliğin, taşeronlaşmanın ve kayıt dışılığın ülkenin en önemli sorunu haline geldiği günümüzde büyük önem taşımaktadır. Genel Müdürlüğün bu maddenin kullanımında aşırılığa gitmesi ülkede yeni TEKEL facialarına yol açabilecektir. Bu nedenle bu madde kapsamında yaptırılacak hizmetlerin tutarına, yıllık toplam bakım ve hizmet harcamalarının belli bir yüzdesini aşamaz şeklinde sınır getirilmesi doğru olacaktır.

Madde 23- Trampa Yetkisi

Tasarının 23'üncü maddesinin 1-3 üncü fıkralarında Genel Müdürlük mülkiyeti kendisine ait veya bu amaçla Hazinece kendisine devir ve temlik edilen taşınmazları kamulaştırma bedellerine karşılık gelmek üzere trampa etmeye yetkili kılınmaktadır.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun Trampa yolu ile kamulaştırma" başlığı altındaki 26'ncı maddesinde "Mal sahibinin kabul etmesi halinde kamulaştırma bedeli yerine, idarenin kamu hizmetine tahsis edilmiş olan taşınmaz mallardan bu bedeli kısmen veya tamamen karşılayacak miktarı verilebilir." ifadesi yer almaktadır. Kamulaştırma Kanununun bu hükmü yeterlidir. Tasarı düzenlemesi ise Hazine'nin mülkiyetindeki yerlerin trampa amacıyla Genel Müdürlük mülkiyetine geçirilmesini düzenlemektedir. Bu doğru olmayıp saydam olmayan bir yapının doğmasına yol açacaktır.

Trampa bütçenin gelir ve gider hesaplarını olduğundan düşük göstermekte ve yapılan işlemlerin Türkiye Büyük Millet Meclisince yeterince izlenmesini engellemektedir. Aynı zamanda ihale süreci işletilmeden yapılan bu uygulamalar saydamlık ilkesini de zedelemektedir. Hem Türkiye Büyük Millet Meclisinin denetim yetkisini zayıflatan hem de saydamlık ilkesine aykırı olan bu uygulamanın sınırlı bir şekilde uygulanması gerekirken kapsamının genişletilmesi doğru bir uygulama değildir.

Ayrıca Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazların Karayolları Genel Müdürlüğüne devir ve temlik edilmesi hukuken ve teknik olarak mümkün değildir. Madde böyle bir teknik yanlışlığı da kapsamaktadır. Uyarılarımıza rağmen düzeltilmemiştir.

Madde 24- Karayollarında tesisat kurulması ve yerlerinin değiştirilmesi

24'üncü Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan "onaylanmış karayolu projeleri uyarınca" ifadesiyle eski kanunda iki alt yapı projesinin çıkışması halinde sadece otoyollara tanınan ayrıcalığın kapsamı tüm karayolu ağı için genişletilmektedir. Otoyolların başka bir altyapı projesi ile çıkışması durumunda proje değişikliği yapmak hem oldukça pahalı, hem de teknik olarak mümkün değildir. Ancak, bu yetkinin tüm karayolu projelerini kapsayacak şekilde genişletilmesi durumunda bu kez bir il yolu projesinin, bir petrol ya da doğal gaz projesinde yer değişikliği yapılmasını gerekli kılması gibi durumlar doğabilecektir.

Burada ölçü önce teknik zorunluluk sonra da maliyet olmalıdır. Yani, iki altyapı projesinin çıkışması durumunda öncelikle teknik olarak bir başka yere taşınması veya bir başka yerde projelendirilmesi mümkün olmayan proje hangisi ise bunun yerinde kalması ve diğerinin güzergâhının değiştirilmesi, eğer böyle bir zorunluluk yok ise hangi altyapı projesi için daha ucuz olacaksa onun taşınması ilkesi benimsenmelidir. Yüksek teknik standartları ve yapım maliyetleri bulunan otoyollarda bu doğru bir yaklaşımdır. Ancak tüm karayollarına kamunun diğer projelerine göre üstünlük tanımak doğru bir yaklaşım olmayacaktır. Yarın bir başka kurum, örneğin DSİ Genel Müdürlüğü de benzer bir düzenlemeyi baraj karayolu kesişmeleri için gündeme getirirse önemli bir kargaşa yaşanabilir.

Diğer taraftan aynı fıkrada yer alan "gerekli hallerde giderlerin nasıl karşılanacağı, Genel Müdürlük ile ilgili kişi, kurum ve kuruluş arasında yapılacak mutabakatla belirlenir" düzenlemesi de sıkıntı yaratabilecektir. Bir altyapı projesi, hizmet verir durumdaki diğer bir altyapı projesinin yerinin değiştirilmesine yol açacak ise, bu değişikliğin giderleri, yeni projenin bir dışsallığı olarak görülmek ve maliyetine dahil edilmek durumundadır. Yani kim bozuyorsa o ödemelidir.

Madde 29- Otoyollar ve tesislerde işletme haklarının verilmesi

29'uncu madde ile otoyollarda işletme hakkının verilmesi düzenlenmektedir. Aslında işletme hakkının verilmesi bir finansman modelidir. Borçlanmadan da çok farklı değildir. Borçlanma bu gün alınacak bir finansman karşılığında ileriki yıllarda elde edilecek gelirlerden ödeme taahhüdüne girilmesidir. İşletme hakkının verilmesi ise bu gün alınacak finansman karşılığında ileride elde edilecek gelirlerden vazgeçilmesidir.

Bu çerçevede Özelleştirme İdaresinden komisyon çalışmaları sırasında mevcut iç ve dış konjonktürde borçlanmanın mı yoksa işletme hakkının devredilmesinin mi daha ucuz olduğu konusunda defalarca bilgi istenmesine rağmen, bunun devir bedellerinin açıklanması anlamına geleceği gerekçesiyle cevap alınamamıştır. Burada saydamlık sağlanmadan ve iki alternatiften hangisinin kamuya maliyetinin daha düşük olduğu kamuoyuna açıklanmadan yapılacak işletme hakkı devirleri şaibeli olma riskini taşıyacaktır.

Yine 29'uncu maddede düzenlenen işletme hakkı verilen otoyollarda geçiş ücretlerinin, "azami geçiş ücretleri" olarak düzenlenmesi daha uygun olacaktır. İşletme hakkını devralan bir şirket (yapabiliyorsa) daha düşük fiyat uygulayabilmelidir. Böyle bir düzenleme tüketicinin yararına olacaktır.

Madde 33-

Tasarının **33'üncü maddesi** tümüyle 6831 sayılı Orman Kanununda yapılan düzenlemeleri içermektedir. Düzenlemelerin önemli bir bölümünün de Karayolları Genel Müdürlüğü'nün kuruluş ve hizmetleriyle bağlantısı yoktur. Düzenlemeler bir ihtiyaçtan da kaynaklanabilir. Ancak yerinin bu Tasarı olmaması gerekir.

Madde 39-

Tasarının **39'uncu maddesi** ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunda değişiklik yapılmaktadır. Bu değişikliklerin bir bölümü Karayolları Genel Müdürlüğü'nün genel bütçe kapsamından özel bütçe kapsamına gerekli niteliklere sahip olmadan alınması sonucunda, bu kuruluşun borçlanma konusunda genel bütçeli kuruluşların sahip olduğu imkânlardan yararlanmaya devam etmesini düzenlemektedir.

Ancak yine aynı maddede özel bütçeli 35 adet kuruluşa yapacağı borçlanmalarda Hazine garantilerinden yararlanma imkânı getirilmektedir. Merkezi yönetim bütçesi kapsamında olan bu kurumlara Hazine garantisi imkânı getirilerek garanti kapsamının genişletilmesinin ne fayda sağlayacağı anlaşılammıştır. Merkezi Yönetim Bütçesine dahil olan bu kurumlara böyle bir imkânın getirilmesi borçlanma disiplini bozma tehlikesi taşıdığından uygun görülmemektedir.

Geçici Madde 1-

Tasarının **Geçici 1'inci maddesinin** ilk fıkrasında yer alan daire başkanları ile ilgili düzenleme kurulan ve kaldırılan kadro cetvelleri ile birlikte değerlendirildiğinde daire başkanları seviyesinde önemli bir tasfiye yapılması riskini taşımaktadır.

İptal edilen daire başkanlığı kadro sayısı 11 ihdas edilen kadro sayısı ise 13'tür. İhdas edilen yeni kadroların hepsinde küçük de olsa unvan değişikliği yapılmıştır. Örneğin Strateji Geliştirme Daire Başkanlığının unvanı Strateji Geliştirme Dairesi olarak, Makine İkmal Dairesinin unvanı Makine ve İkmal Dairesi olarak değiştirilmiştir. Bu durumda geçici madde mevcut daire başkanlarının tamamının görevden alınmasına imkân vermektedir. Bu doğru bir uygulama değildir. Değiştirilmelidir.

M. Akif Hamzaçebi
Trabzon
Ferit Mevlüt Aslanoğlu
Malatya

Faik Öztrak
Tekirdağ
Osman Kaptan
Antalya

Gürol Ergin
Muğla
Bülent Baratalı
İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

1/778 esas numaralı “Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı”nı görüşmek üzere Plan ve Bütçe Komisyonunca oluşturulan Alt Komisyonumuz yaptığı toplantılarda konuyu ayrıntılı olarak ele almıştır. Tasarı aslında sadece Karayolları Genel Müdürlüğünün teşkilat ve görevlerini kapsamadığı için, hem içerik hem de kanun yapma tekniği açısından birçok sorun içermektedir.

Meclis gündeminde görüşülmeyi bekleyen 239 sıra sayılı “Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu”nun geri çekilerek Karayolları Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı ile birleştirilince çok karmaşık ve içinden çıkılması zor bir metin ortaya çıkmıştır.

Danıştay 13. dairesi; 20.4.2007 tarih ve 26499 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan otoyollar ve köprülerin özelleştirme programına alınmasına ilişkin Özelleştirme Yüksek Kurulunun 19.4.2007 tarih ve 2007/25 sayılı kararının yürütmesinin durdurulmasına 4.8.2008 tarihinde oybirliğiyle karar vermiştir. Dolayısıyla otoyollar, köprüler ve bunlar üzerinde yer alan tesislerin 4046 sayılı Kanunda öngörülen “hukuki yönden özelleştirmeye hazırlık işlemleri, diğer bir ifadeyle yasal altyapısı” tamamlanmadan özelleştirme programına alınmasının mümkün olmadığı Danıştay kararında da açıkça belirtildiği için yasal boşluğu doldurmak gerekmiştir. Bu amaçla Hükümet mevcut tasarıyı geri çekerek içeriğini kısmen, karayolları teşkilatını düzenleyen tasarıyla birleştirmiştir. Ancak, aceleyle yapılan bu birleştirme işlemi sonucunda ortaya yetersiz ve karmaşık bir metin çıkmıştır.

Bu çerçevede, birleştirilen tasarıların son hali hakkında ilgili kuruluşlardan görüş alınmadığı görüşmeler sırasında ortaya çıkmıştır. Örneğin; Hazine Müsteşarlığı temsilcisi “tasarının 5018 sayılı Kanuna aykırı olduğunu, Karayolları Genel Müdürlüğünün daha önce katma bütçeli kuruluş olduğunu, ancak gelir-gider dengesini sağlayamadığı için II sayılı listeden çıkarıldığını, ayrıca II sayılı cetvelde olmasının tahsisli krediler ve garantiler açısından sorun olabileceğini ve sonuç olarak tasarıya karşı olduklarını” belirtmiştir. Aynı şekilde DPT temsilcisi de “kendilerinden görüş alınmadığını ve kamu mali disiplinine aykırı olduğunu” ifade etmiştir. Kısacası tasarının özensiz bir şekilde hazırlandığı, daha doğrusu birleştirildiği görülmektedir. 5018 sayılı Kanunun ruhuna ve lafzına aykırı düzenleme yapılmaktadır.

Öte yandan, bu birleştirmeler çerçevesinde metne eklenen tasarının “Değiştirilen Hükümler” başlıklı altıncı bölümündeki 6831 sayılı Orman Kanununda değişiklik yapan 33. maddenin ve Devlet Demiryollarına ilişkin 399 sayılı KHK’da değişiklik yapan 37. maddenin de bu tasarının ruhuyla ve lafzıyla bir ilgisi yoktur. Bu kapsamda, bu kanunla doğrudan ilgili olmayan ve diğer kanunları ilgilendiren maddelerin ayrı bir tasarı olarak değerlendirilmelerinin daha doğru olacağı düşünülmektedir.

Tasarının genel gerekçesine bakıldığı zaman asıl amacın da özelleştirmeye ilişkin hukuki boşluğu doldurmak olduğu anlaşılmaktadır. Genel gerekçenin üçüncü paragrafında bu amaç açıkça görülmektedir. Bu paragrafta şöyle denilmektedir. “Niteliği itibarıyla, büyük finansman gerektiren karayollarının yapım, bakım ve onarım işleri ile günümüz ihtiyaç ve şartlarına uygun kalitede yolların yapımında ve işletilmesinde özel sektörün sermaye ve dinamik işletmecilik anlayışını devreye sokacak ya da daha etkin kılacak yeni kanun, düzenlemelere ihtiyaç bulunmaktadır. Bu çerçevede tasarıda öncelikle, Karayolları Genel Müdürlüğünün görev alanına dahil bulunan otoyolların işletme hakkının devrine imkan sağlayacak hukuki altyapının oluşturulması amacı ile düzenlemeler yapılmıştır.” Son cümlede açıkça öncelikli amacın otoyolların işletme hakkının devrine imkan sağlayacak hukuki altyapıyı oluşturmak olduğu belirtilmektedir.

Ancak, otoyollar ve köprülerin özelleştirilmesi, hele hele kaynak yaratmak amacıyla özelleştirilmesi doğru bir yaklaşım değildir. Alternatif finansman modelleri ve alternatif maliyetler ortaya konulmadan doğrudan doğruya işletme hakkının devri yoluyla otoyolların ve köprülerin özelleştirilmesi kalan son değerlerin de elden çıkarılması demektir. Bu çerçevede, kaynak yaratmak için özelleştirme yerine örneğin Gelir Ortaklığı Senedi ihraç edilerek yeni yapılacak yollar için finansman sağlamanın daha doğru olacağını düşünmekteyiz. Ayrıca, gerekli hallerde 3465 sayılı Kanun kapsamında yap-ışlet-devret yöntemiyle de yeni yollar yapılabilecektir.

Tasarının 40. ve Geçici 1. maddesiyle yapılan düzenlemeler ise personel atamalarıyla ilgili olup, tam bir AKP klasiğidir. Daha önce birçok kanun tasarısında (örneğin TRT’de) olduğu gibi, yine bazı daire başkanlıklarında bir kelime veya ek değiştirilerek unvan değişikliğine gidilmekte ve böylece bütün daire başkanlıkları boşaltılarak yeniden atanmanın yolu açılmakta ve sonuçta atama kararlarının İdare Mahkemelerinden dönmesi kanun hükmüyle engellenmeye çalışılmaktadır. Bu AKP’nin memur kıyımının ve kadrolaşmasının bir başka örneği olacaktır.

Ayrıca, yol güzergahlarının belirlenmesine ilişkin olarak alınacak plan tadilatı yetkisi konusunda da kargaşa mevcut olup, daha önce TOKİ ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’nın plan tadilatı yetkisi almasında olduğu gibi, yetki dağınkılığına yol açılmaktadır.

Maddeler itibarıyla bakıldığında ise şu değerlendirmeleri yapmak mümkündür:

Tasarının 4. maddesine önergeyle eklenen (n) bendinde **“8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun ve 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında gerçekleştirilecek yatırım ve hizmetlerle ilgili görevlendirilen şirketlere, ihale aşamasında ilan edilmek kaydıyla, gerektiğinde ortak olmak ve bununla ilgili işlemleri yapmak”** yetkisi verilmektedir. Bu durum bir taraftan mevcut yolların işletme hakkı devredilirken, yani bir tür özelleştirme yapılırken, diğer taraftan kamunun işletmecilik yapmasını öngördüğü için bir tezat teşkil etmektedir.

Tasarının 7. maddesinde Hizmet Birimleri yer almaktadır. Uyarımız üzerine Alt Komisyonada eklenen 5. fıkra gereğince yönetmelik çıkarılacak olması hukuken yeterli değildir. Anayasamızın 123. maddesinde **“İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla ve ya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanarak kurulur.”** hükmü yer almaktadır. Öte yandan, 3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanunun **“Bakanlık merkez teşkilatı ile bakanlık bağlı kuruluşlarının düzenlenmesinde uyulacak esas ve usuller”** başlıklı 16. maddesinin (a) bendinde **“Genel Müdürlük, müstakil daire başkanlığı, danışma, denetim ve yardımcı birimlerin kurulması, kaldırılması, görev, yetki ve sorumlulukları kanunla düzenlenir.”** hükmü yer almaktadır. Bu hükümlere göre; hizmet birimlerinin görevlerinin kanunla düzenlenmesi gerekir ve açıkça tasarıda yer almalıdır.

Ayrıca, tasarıda **“İdari İşler Dairesi Başkanlığı”** olarak yer alan ve mevcut Kanun’da da **“İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı”** olan başkanlığın adının **“Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı”** olarak değiştirilmesi 3046 sayılı Kanunun 16. maddesine aykırıdır. Yine **“Strateji Geliştirme Daire Başkanı”** unvanının da sadece **“Daire”** kelimesi **“Dairesi”** olarak değiştirilerek atama yapma imkanı getirilmesi de bu hususta diğer bir çarpıcı örnek oluşturmaktadır. Bu kapsamda diğer bazı daire başkanlarının fonksiyonları değişmezken adlarının değişmesinin de aynı amaca yönelik olduğu söylenebilir.

Tasarının 10. maddesinin 4. fıkrasında “Müşavir kadrolarına, Genel Müdürlükte Daire Başkanı, dengi ve üstü kadrolarla **Bölge Müdürü kadrolarında** en az altı ay süre ile görev yapanlar arasından atama yapılır.” hükmü getirilmektedir. Bu hükmü göre, görevden alınan üst yöneticilerin bu kadrolara atanmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Bu durum müşavir kadrosunun müşavirlik hizmetlerini görmekten ziyade, kızak kadrolar olarak ihdas edildiğinin bir ifadesidir. Ayrıca, ihdas edilen merkez kadrolarını gösteren 3 sayılı listede 10 kişilik bir müşavir kadrosu varken, 4 sayılı listede de 10 kişilik daha müşavir kadrosu verilmesinin nedeni anlaşılamamıştır.

Tasarının 12. maddesinde vergi istisna ve muafiyetleri getirilmektedir. Gereğesinin haklı veya makul olup olmadığından bağımsız olarak, vergi muafiyet ve istisnalarının vergi kanunlarında düzenlenmesi gerekmektedir. Vergi kanunlarının çoğunda o vergiye ilişkin indirim-istisna ve muafiyetlerin yalnızca o kanunda yer alabileceğine, diğer kanunlarda yer alan indirim-istisna ve muafiyetlerin geçerli olmayacağına ilişkin hükümlere yer verilmektedir. Örneğin; Kurumlar Vergisi Kanununun mükerrer 45. maddesinde; **“kurumlar vergisine ilişkin istisna, muafiyet ve kurum kazancının tespitinde indirimleri düzenleyen hükümler, ancak bu kanun, Gelir Vergisi Kanunu ve Vergi Usul Kanununa hüküm eklenmek veya bu kanunlarda değişiklik yapılmak suretiyle düzenlenir.”** hükmü yer almaktadır. Bu madde hükmünün benzerlerine diğer bazı vergi kanunlarında da rastlamaktayız. Katma Değer Vergisi Kanununa bakacak olursak; Katma Değer Vergisi Kanununun 19. maddesinde, Özel Tüketim Vergisi Kanununun 10. maddesinde, Emlak Vergisi Kanununun 22. maddesinde benzer hükümlere yer verildiği görülmektedir. Vergi kanunlarında kendilerine hüküm eklenmek veya değişiklik yapmak suretiyle bu istisna ve muafiyetlerden yararlanılacağı yazmasına rağmen bir başka kanunda muafiyet ve istisna getirilmesi çelişki yaratmaktadır.

Tasarının 18. maddesinin 2. Fıkrasına göre “Erişme kontrolü uygulanan karayolu sınırları içinde Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak tesisler ve eklentileri mimarî, statik, tesisat ve her türlü fenni mesuliyeti Genel Müdürlükte olmak kaydıyla 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen yapı ruhsatıyesine tâbi değildir. Bu tesislerin işletilmesi ile ilgili resmi makamlarca verilecek izin, ruhsat ve lisanslar bakımından, ilgili tesislerin kesinleşmiş karayolu güzergah planlarına işlenmesi yeterli olup, ayrıca imar planına işlenme şartı aranmaz.” Bu hüküm karayollarının kenarında (her ne kadar Genel Müdürlüğün izniyle kurulsa da) plansız ve çirkin yapılaşmaya yol açabilir.

Öte yandan, tasarının 19. maddesinde yer alan “otoyol, devlet ve il yolları ağına giren karayolu güzergahlarına ve bunların değişikliklerine ilişkin planların hazırlanarak, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerlerde imar planlarına işlenmesini belediye veya ilgili kurum ve kuruluşlardan talep etmesi üzerine, ilgili kurum ve kuruluşların karayolu güzergahlarına ilişkin söz konusu planlara varsa itirazlarını en geç otuz gün içinde bildirmesine” ilişkin hüküm bu kuruluşları devre dışı bırakmakta ve inceleme süresini kısaltarak haklarını ellerinden almaktadır. Ayrıca, Karayolları Genel Müdürlüğüne re’sen onay yetkisiyle adeta imar planı tadilatı yapma yetkisi verilmektedir. Bu çerçevede, bu maddenin 6. fıkrasında yer alan düzenleme ortaklık paylarına ilişkin hüküm de gereksizdir ve madde metninden çıkarılmalıdır.

Tasarının 20. maddesine göre “üç yıllık çalışma programının hazırlanarak Bakan onayı ile uygulamaya koyulması” yıllık Yatırım Programları Bakanlar Kurulu tarafından onaylandığı için, yetki aşımı niteliğindedir. Bu yetkinin sadece “bakım” ile sınırlandırılması gerekir. Ayrıca, hizmet alımı yerine kendi personeliyle gerçekleştirmenin öncelikli olması esastır ve zorunlu olursa da hizmet alınımına bir sınır getirilmelidir.

Tasarının 23. maddesinin 3. fıkrasında Genel Müdürlüğe tanınan “trampa işlemlerinde kullanılmak üzere devir ve temlik edilen taşınmazlar üzerinde arazi düzenlemesi yapma veya yaptıрма yetkisi” de çok geniştir. Arazi düzenlemesi tanımı tanımlar maddesinden çıkarılırken, burada yeniden geniş şekilde ele alınması doğru değildir.

Tasarının 24. maddesinde yer alan altyapı projelerinin çakışmasına ilişkin düzenleme de çok geniş yetki tanımaktadır. Proje değişikliği konusundaki yetkinin sınırlandırılması ve sadece çakışma bölgesi için yetki tanınması gerekmektedir.

Tasarının 29. maddesi işletme haklarının verilmesi ile ilgilidir. Bu madde Tasarının genel gerekçesinde de belirtildiği gibi, asıl amaç olan özelleştirmeye ilişkin hukuki boşluğu doldurmak amacıyla getirilmektedir. Aslında bu hususun bu tasarıda yer almaması gerekmektedir. Otoyollar ve köprülerin işletme haklarının kaynak yaratmak amacıyla devredilmesi (daha açıkçası özelleştirilmesi), doğru bir yaklaşım değildir. Alternatif finansman modelleri ve alternatif maliyetler ortaya konulmadan doğrudan doğruya işletme hakkının devri yoluyla otoyolların ve köprülerin özelleştirilmesi kalan son değerlerin de elden çıkarılması demektir. Bu çerçevede, kaynak yaratmak için özelleştirme yerine örneğin Gelir Ortaklığı Senedi ihraç edilerek yeni yapılacak yollar için finansman sağlamanın daha doğru olacağını düşünmekteyiz. Öte yandan, bu madde mevcut haliyle diğer özelleştirme yöntemlerini de devre dışı bırakmakta ve işletme hakkının devri yerine, örneğin bir şirket kurup hisselerini satışa çıkarma yönteminin uygulanma imkanını ortadan kaldırmaktadır. Ayrıca, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanununun hangi hükümlerinin saklı olduğu muğlaktır ve açıklanması gereklidir.

Tasarının 33. maddesi 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununda düzenlemelere ilişkin olup, bu tasarının içeriğiyle ve başlığıyla ilgisi yoktur. Bu husus İctüzüğe de aykırıdır ve maddenin tasarısı metninden çıkarılması gerekir.

Yine aynı şekilde, tasarının 37. maddesi de 21/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ilgili olup, tasarısıyla ilgili değildir ve tasarısı metninden çıkarılmalıdır.

Geçici 1. Maddenin 2. fıkrasında yer alan “kadro unvanları kaldırılan veya değiştirilen daire başkanlarının bu kanunla oluşturulan daire başkanı kadrolarına otuz gün içinde atanmayanların müşavir kadrolarına atanacağı” hükmü, Tasarının 7. maddesine ilişkin değerlendirmemizde de belirttiğimiz gibi, asıl amacın bu daire başkanlarını değiştirmek olduğunu açıkça göstermektedir. Buna göre Ek:4 listede belirtilen 10 adet müşavir kadrosuna daire başkanları atanacak ve yerlerine yeni atamalar yapılabilecektir. Bu da AKP'nin kanun gücüyle kadrolaşma yapmasının bir başka örneğidir. Sadece unvanlarda değişiklik yaparak görevden alınanların İdare Mahkemeleri yoluyla geriye dönmeleri engellenmeye çalışılmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle tasarıya bu haliyle karşı olduğumuzu bilgilerinize arz ederiz.

Münir Kutluata

Sakarya

Emin Haluk Ayhan

Denizli

Mehmet Günel

Antalya

Mustafa Kalaycı

Konya

Erkan Akçay

Manisa

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN
KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜNÜN TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ
HAKKINDA KANUN TASARISI
BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; karayolları ağının kalkınma planları, ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde ulusal düzeyde geliştirilerek yaygınlaştırılmasını; karayollarının ekonomik ve sosyal gelişmenin gereklerine uygun olarak diğer ulaşım sistemleri ile uyumlu, güvenli, konforlu ve çevreye duyarlı bir şekilde çağdaş teknolojilerden en üst seviyede yararlanılarak yapılmasını; karayolu ulaşımının belirli bir konfor ve güvenlik standartları dahilinde sağlanabilmesi amacıyla, rekabetçi bir işletmecilik anlayışı çerçevesinde özel sektörün teknoloji, sermaye ve dinamizminden yararlanılarak gerekli altyapı ve diğer yatırımların yapılması ve/veya yaptırılması ile karayollarıyla ilgili hizmetlerin gerçekleştirilmesini sağlamak ve Karayolları Genel Müdürlüğünün teşkilat ve görevlerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Arazi düzenlemesi: Otoyol, Devlet ve il yolları güzergâhında kalan özel mülkiyette bulunan arazi ve arsalarla trampa yapılmak üzere Genel Müdürlüğe bedelsiz olarak devir ve temlik edilen taşınmazların tevhit ve ifraz işlemlerini,

b) Bakan: Ulaştırma Bakanını,

c) Bakanlık: Ulaştırma Bakanlığını,

ç) Bakım ve işletme tesisi: Yolla ilgili bakım ve işletme işlerinin yapılması amacıyla oluşturulan yapı ve tesisleri,

d) Bölünmüş yol: Geliş ve gidiş trafiği, ayırıcı bir engel ile birbirinden ayrılmış olan ve birden fazla gidiş ve geliş şeridi bulunan karayolunu,

e) Devlet yolları: Belediyeler veya diğer kurumların sorumluluğunda bulunan yollar dışında kalan ve transit trafiği, deniz, hava ve demiryolu ulaşım sistemleriyle uyumlu olacak şekilde illere, limanlara, tersanelere, hava alanlarına, demiryolu istasyonlarına, sınır kapılarına kesintisiz olarak ulaştıran ana yolları,

f) Erişme kontrolü: Transit trafiğe tahsis edilen karayollarında, yaya, hayvan ve motorsuz taşıt ve araçların girmesinin engellenerek, ancak izin verilen motorlu taşıtların yararlandırıldığı, belirli yerler ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasak olduğu, trafiğin özel bir kontrole tabi tutulmasına ilişkin uygulamayı,

g) Genel Müdür: Karayolları Genel Müdürünü,

ğ) Genel Müdürlük: Karayolları Genel Müdürlüğünü,

h) Hizmet tesisleri: Otel, motel, lokanta, akaryakıt istasyonu, servis istasyonu ve karayolları sınır çizgisi içinde kalan diğer tesisleri,

1) İl yolları: Belediyeler veya diğer kurumların sorumluluğunda bulunan yollar dışında kalan, deniz, hava ve demiryolu ulaşım sistemleriyle uyumlu olarak, illeri birbirine, Devlet yollarına, limanlara, tersanelere, demiryolu istasyonlarına, hava alanlarına ve kamu ihtiyacının gerektirdiği diğer yerlere bağlayan ve bir il sınırı içinde başlayıp il içinde biten yolları,

i) İşletici şirket: 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun veya ilgili diğer mevzuat hükümleri uyarınca işletme hakkı verilen veya devredilen Türkiye'de kurulmuş sermaye şirketlerini,

j) Karayolu: Trafik akışına imkân sağlamak üzere kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeritleri, köprüler, tüneller, her türlü sanat yapıları ve diğer alanları,

k) Karayolu sınır çizgisi: Kamulaştırılmış, kamuya terk veya tahsis edilmiş karayolunda mülk ile olan sınır çizgisini; diğer karayollarında, yarmada şevden sonra hendek varsa hendek dış kenarı, hendek yoksa şev üstü kenarı, dolguda şev etek çizgisini; yaya yolu ile ayrılmış karayolunda yaya yolunun mülkle birleştiği çizgiyi,

l) Otoyol: Yüksek standartlara sahip, trafik seyrinde asgari hız sınırlaması uygulanan, seyahat hızı yüksek ve üzerinde erişme kontrolünün uygulandığı karayolunu,

m) Toplayıcı yol: Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan yollarda, transit trafiği tehlikeye sokacak şekilde giriş, çıkış, geçiş ve müdahalenin önlenmesi ve trafiğin düzenli ve güvenli akışının sağlanması amacıyla, ihtiyaca bağlı olarak, karayolunun bir veya iki tarafında tesis edilen bir veya iki yönlü trafiğe açık talî yolları,

n) Trafik: Yayaların, hayvanların ve araçların karayolu üzerindeki hâl ve hareketlerini,

o) Trafik işaretleri: Trafiği düzenleme amacıyla kullanılan işaret levhaları, yer işaretlemeleri, ışıklı ve sesli işaretler ile trafik zabıtası veya diğer yetkililerin trafiği yönetmek için yaptıkları hareketleri,
ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş, Görev ve Yetkiler ile Teşkilat Yapısı

Kuruluş

MADDE 3- (1) Bu Kanunla ve diğer kanunlarla verilen görevleri yürütmek üzere, Ulaştırma Bakanlığına bağlı, kamu tüzel kişiliğine sahip ve özel bütçeli Karayolları Genel Müdürlüğü kurulmuştur.

(2) Genel Müdürlüğü, Genel Müdür temsil eder. Genel Müdür, Genel Müdürlüğün en üst yöneticisi olup Genel Müdürlük hizmetlerini, mevzuat hükümlerine, Genel Müdürlük amaç ve politikalarına, stratejik planına, performans göstergelerine ve hizmet kalite standartlarına uygun olarak yürütmekle görevli ve yetkilidir.

(3) Genel Müdüre yardımcı olmak üzere en fazla dört Genel Müdür yardımcısı atanır.

Görev ve yetkiler

MADDE 4- (1) Genel Müdürlüğün görev ve yetkileri şunlardır:

a) Otoyol, Devlet ve il yolları ağına giren yol güzergahını belirlemek ve gerektiğinde değişikliklerini yapmak, bunlara ilişkin planları hazırlamak ve hazırlatmak.

b) Hazırlayacağı programlar uyarınca yollar ve köprüleri yapmak, yaptırmak, iyileştirmek, işletmek, onarmak, emniyetle kullanılmasını sağlayacak şekilde sürekli bakım altında bulundurmak ve bu konularda gerekli eğitimi vermek.

c) Otoyollar, köprüler ve bunların üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri ile hizmet tesislerinin, diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıklarının yapımını ve/veya işletilmesini ve/veya bakımını yapmak veya yaptırmak, gerektiğinde işletme haklarını devretmek ve denetlemek.

ç) Görev alanına giren yol ağlarının yapımı, onarımı, bakımı ve diğer hususlar hakkında teknik nitelik ve şartları tespit etmek veya ettirmek ve gerekli şartnameleri hazırlamak.

d) Yolların kullanılmasına, teknik emniyet ve korunmasına yönelik kurallar ile tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını uluslararası uygulamaları da dikkate alarak tespit etmek, bunları yayınlamak ve uygulanmalarını kontrol etmek.

e) Görev alanına giren yollarda, uygun göreceği yol işaretlerini belirlemek, uygun yerlere koymak ve bu kapsama giren işleri yapmak veya yaptırmak.

f) Görev alanına giren işler için gerekli plan, harita, etüt ve proje işleri ile araştırma-geliştirme çalışmaları yapmak veya yaptırmak.

g) Karayollarının yapım, iyileştirme, onarım ve bakımı ile emniyetle işlemesi için gerekli olan garaj ve atölyeleri, makine ve malzeme ambarları ile depolarını, servis ve akaryakıt tesislerini, laboratuvarlarını, deneme istasyonlarını, tarihi yol ağlarına ait köprüler ve diğer bütün yan tesisleri, yol boyu ağaçlandırılması için lüzumlu fidanlıkları, dinlenme yerlerini, bakım ve trafik emniyetini sağlamaya yönelik bina ve lojmanları, alıcı-verici telsiz istasyonları ile gerekli haberleşme şebekelerini, Genel Müdürlüğün görevlerini daha verimli şekilde yerine getirmesine yönelik her türlü eğitim tesisleri ile sosyal tesisleri, hazırlayacağı ve hazırlatacağı plan ve projelere göre yapmak, yaptırmak, onarmak, donatmak, işletmek veya işlettirmek, kiralamak ve bakımlarını yapmak veya yaptırmak.

ğ) Bu Kanunla verilen görevlerin yapılabilmesi için lüzumlu her türlü araç-gereç, taşıt ve makineler ile donatımlarını, bunların işletilmesi ve onarılması için gerekli olan uygun malzemeyi seçmek, temin etmek, gerektiğinde imal etmek veya ettirmek, depolamak, onarmak, gerekli ambar, atölye ve tesisleri donatmak, işletmek veya işlettirmek.

h) Görev alanı içinde bulunan işlerin yapılması, trafik akışının emniyetle ve kolaylıkla sağlanması için gerekli her türlü araziyi, binalı ve binasız taşınmazları, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde kamulaştırmak, satın almak, kiralamak, gerekli hallerde geçici olarak işgal etmek, arsa ve arazi düzenlemelerine dayalı olarak trampa etmek, gerektiğinde arazi toplulaştırması yapılması için yetkili makamlara başvurmak.

1) Otoyol, Devlet ve il yollarında karayolu sınır çizgisi içinde kalan uygun alanlar ile karayolu sınır çizgisi dışında kalan, Genel Müdürlüğe devir ve temlik edilmiş veya Genel Müdürlükçe kamulaştırılmış olan diğer alanlardaki taşınmazların ve tesislerin kiraya verilmesi, bunlar üzerinde irtifak hakkı, kullanma izni veya ön izin verilmesi gibi işlemleri yapmak, yaptırmak, yapılan bu işlemlerle ilgili gerekli hallerde Maliye Bakanlığına bilgi vermek.

- i) İş ve faaliyetlerine ilişkin veri ve bilgileri derlemek, basmak, yayımlamak veya yayımlatmak.
- j) Görev alanına giren konularda diğer kanunlarla verilen işleri yapmak veya yaptırmak.

Yetki devri

MADDE 5- (1) Genel Müdür, bu Kanunla kendisine verilen yetkileri sınırlarını belirlemek kaydıyla kısmen veya tamamen Genel Müdür yardımcılarına, daire başkanlarına, Genel Müdürlüğe bağlı müstakil birim amirlerine, bölge müdürlerine ve bunların yardımcılarına devredebilir.

(2) Ancak, yetki devri, devredilen hususlara ilişkin olarak Genel Müdürün sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

Teşkilat yapısı

MADDE 6- (1) Genel Müdürlük, merkez ve taşra teşkilatından meydana gelir. Merkez teşkilatı, ana hizmet birimleri, danışma ve denetim birimleri ile yardımcı hizmet birimlerinden oluşur. Genel Müdürlüğün merkez teşkilatı ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

(2) Ana hizmet birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) Etüt ve Proje Dairesi Başkanlığı.
- b) Teknik Araştırma Dairesi Başkanlığı.
- c) Yapım Dairesi Başkanlığı.
- ç) Otoyollar Dairesi Başkanlığı
- d) Bakım ve Trafik Güvenliği Dairesi Başkanlığı.
- e) Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı.
- f) Köprüler Dairesi Başkanlığı.
- g) Emlak ve Kamulaştırma Dairesi Başkanlığı.

(3) Danışma ve denetim birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) Teftiş Kurulu Başkanlığı.
- b) Hukuk Müşavirliği.
- c) Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı.

(4) Yardımcı hizmet birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) İnsan Kaynakları Dairesi Başkanlığı.
- b) İdari İşler Dairesi Başkanlığı.

(5) Genel Müdürlük, genel hükümler çerçevesinde bölge müdürlüğü, ikmal müdürlüğü, atölye müdürlüğü, teknik, idarî ve bakım şube müdürlüğü, başmühendislik ve şeflik olarak taşra teşkilatı kurmaya yetkilidir.

(6) Taşra birimlerinin alt birimlerinin yerlerini ve sınırlarını hizmetin gerektirdiği şekilde tespit etmeye ve gerekli hallerde değiştirmeye Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan yetkilidir.

(7) Genel Müdürlük, lüzumlu gördüğü merkezlerde, tamir atölyeleri ile test ve araştırma-geliştirme laboratuvarları açabilir.

Personel, atama usûlü ve kadrolar

MADDE 7- (1) Genel Müdürlük personeli 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabidir.

(2) Daire başkanları ile Teftiş Kurulu Başkanı Bakan onayı ile atanır. 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun hükümlerinde belirtilenler dışında kalan personelin atamaları Genel Müdür tarafından yapılır.

(3) Genel Müdürlük kadrolarının tespiti, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlar 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gelirler ve Muafiyetler

Gelirler

MADDE 8- (1) Genel Müdürlüğün gelirleri şunlardır:

a) Genel bütçeden yapılan hazine yardımları.

b) 23 üncü madde kapsamında aktarılan özelleştirme gelirleri ile sözleşmelerde öngörülmesi halinde işletici tarafından ödenen paylar.

c) Genel Müdürlük tarafından işletilen geçişi ücretli yol, köprü ve tünel geçiş ücretleri.

ç) Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluğunda bulunan yollarda karayolları sınır çizgisi içinde kalan alanlar ile karayolları sınır çizgisi dışında kalan Genel Müdürlüğe devir ve temlik edilmiş yerler ve tesislerin kiraya verilmesi, ön izin verilmesi, irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesi sonucunda elde edilen gelirler.

d) Müteahhitlere sözleşmeleri gereğince verilen malzeme, araç-gereç, depo, arazi ve sair unsurlardan elde edilen kira bedelleri.

e) Taahhütlerini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen müteahhitlerden alınan tazminatlar ile gelir kaydedilen teminatlar.

f) Taşınmaz satışından veya kiralanmasından elde edilen gelirler.

g) Lüzumu kalmayan veya hurdaya ayrılan yol makineleri ve atölyelere ait sair eşyanın satışlarından elde edilen gelirler.

ğ) İhale şartnamesi veya dokümanı satışlarından elde edilen gelirler.

h) 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun uyarınca işletme hakkı verilen hizmet tesislerinden elde edilen gelirler.

1) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden gelen hizmet talepleri çerçevesinde elde edilen gelirler.

i) Her türlü bağış, yardım ve nema gelirleri ile diğer gelirler.

Genel Müdürlüğün para ve mallarının statüsü, istisna ve muafiyetler

MADDE 9- (1) Genel Müdürlüğün bütün para ve malları Devlet malı hükmünde olup, haczedilemez. Bunlar aleyhine işlenen suçlar, Devlet malları aleyhine işlenmiş sayılır.

(2) Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.

(3) Genel Müdürlük; bu Kanun kapsamındaki görevleri dolayısıyla yapacağı işlemler yönünden her türlü vergi, harç ve paydan, düzenlenen kağıtlar yönünden damga vergisinden, sahip olduğu bina, arsa ve araziden dolayı bina ve arazi vergisinden muaftır.

(4) Genel Müdürlüğe bu Kanunla verilen görevlerin ifası için gerekli olup ithal edilen, binek araçları hariç motorlu vasıtalarla, motorlu, motorsuz makine, cihaz, araç-gereç ile bunların yedek parçaları ve lastikleri her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

DÖRDÜNCÜBÖLÜM

Yol Ağları

Görev ve sorumluluk alanındaki yol ağları

MADDE 10- (1) Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluk alanında bulunan yollar; otoyollar, Devlet yolları ve il yolları olmak üzere üç sınıfa ayrılır.

(2) Otoyol, Devlet yolu ve il yolu niteliğindeki yol ağları; kamu yararı, millî savunma ihtiyaçları ve bu ağların gelişmesine tesir eden ekonomik etkenler göz önünde tutulmak suretiyle Genel Müdürlük tarafından ilgili kuruluşların görüşü alınarak tespit edilir ve Bakan onayı ile uygulanır. Düzeltmeler, değiştirmeler, eklemeler ve çıkarmalar da aynı usülle yapılır.

(3) Mevcut yollardan Genel Müdürlüğün görev alanına dahil edilenler, ilgili idareleri tarafından üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte Genel Müdürlüğe tüm hak ve yükümlülükleri ile bedelsiz olarak devir ve temlik olunur.

Otoyollar

MADDE 11- (1) Otoyollar genel olarak ücretlidir. Otoyolların ve köprülerin geçiş ücretleri, güzergah ve araç sınıfları itibarıyla, katma değer vergisi dahil ekli (2) sayılı cetvelde belirlenmiştir. Otoyollara ve köprülere ücretli olarak yeni güzergahın eklenmesi veya güzergahın değişmesi durumunda bunların geçiş ücretleri ile zaruri hallerde ücretsiz olması uygun görülen kesimler ve işletme hakkı devredilen otoyollar ve köprüler hariç ücretsiz geçiş yapmasına müsaade edilecekler, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Bakan tarafından belirlenir. Takip eden takvim yıllarına ilişkin geçiş ücretleri artış oranları, her takvim yılı için geçerli olmak üzere Genel Müdürlük tarafından belirlenecek tarife ve usüllere göre tespit edilerek Bakan onayı ile yürürlüğe girer.

(2) 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen otoyollarda ve köprülerde işletme hakkının başladığı takvim yılında uygulanacak olan geçiş ücretleri, ekli (2) sayılı cetvelde yer

alan ücretler katma değer vergisinden arındırılıp sözleşmelerde belirlenecek formül ve usullere göre güncellendikten sonra, bulunan miktarlara katma değer vergisi ilave edilmesi suretiyle belirlenir. Takip eden takvim yıllarına ilişkin geçiş ücretleri değişim oranları, her takvim yılı için geçerli olmak üzere sözleşmelerde belirlenecek tarife ve usullere göre tespit edilerek uygulanır. İşletici şirket, sözleşmede belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde tarifelerde indirimde gidebilir ve/veya ücretsiz geçiş hakkı tanıyabilir.

(3) Hesaplanan araç geçiş ücretlerinin küsuratlı çıkması halinde ücretler katma değer vergisi dahil olarak yirmibeş kuruş veya katlarına tamamlanır.

Erişme kontrollü karayoluna dönüştürme ve kaldırma

MADDE 12- (1) Karayolları, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Bakan onayı ile erişme kontrollü karayoluna dönüştürülebilir. Karayolunun erişme kontrolünün kaldırılması da aynı usule tabidir.

(2) Erişme kontrollü karayolu belediye sınırları içinde de olabilir.

(3) Mevcut veya yeniden yapılandırılan karayollarında erişme kontrolüne geçişin başlangıç tarihi ile yasaklamalar ve kısıtlamalar Resmi Gazetede yayımlanır.

(4) 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen otoyolların ve köprülerin ücretli ve erişme kontrollü niteliği sözleşmeleri süresince korunur.

Tazminat

MADDE 13- (1) Mevcut karayollarında erişme kontrolü tesis edilmesi nedeniyle, bitişik arazi sahiplerinin karayoluna giriş ve çıkışlarının iptal edilmesi ve toplayıcı yol vasıtasıyla veya herhangi bir şekilde söz konusu karayoluna ulaşımının sağlanamaması halinde, giriş çıkış hakkının iptalinden dolayı taşınmazda oluşabilecek değer kaybı karşılığı, hak sahiplerine tazminat olarak ödenir. Tazminat miktarının tayini için taşınmazın yasak uygulanmadan önce ve yasak uygulandıktan sonraki rayiç değerlerinin farkı tespit edilir.

(2) Yeni yapılan erişme kontrollü karayolu dolayısıyla, sınırına bitişik arazi sahiplerinin erişme kontrollü yol yapımından evvelki ulaşım düzeninin bozulması halinde, toplayıcı yol yapılarak veya herhangi bir şekilde ulaşımı sağlanır. Bu mümkün olmadığı takdirde taşınmaz değer kaybı karşılığı, ilgisine tazminat olarak ödenir. Erişme kontrollü karayoluna bağlantısı yapılan mücavir taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahipleri, ulaşım düzeninin bozulmasına dayanarak Genel Müdürlükten başka bir tazminat talep edemez.

Erişme kontrollü karayollarına bağlantı, şehir geçişleri ve yerleşim

MADDE 14- (1) Erişme kontrollü karayollarına bağlantılar Genel Müdürlüğün uygun gördüğü yerlerde ve şekillerde yapılır. Erişme kontrollü karayolu çevresinin bu bağlantı noktalarına ulaşımı, toplayıcı yollarla veya bağlantı noktasına ulaşan diğer yollar vasıtasıyla sağlanır.

(2) Erişme kontrollü karayollarına bitişik arazi sahipleri ile kiracıları veya kullananların bu yola bitişik olmaları veya başka bir sebepten dolayı arazilerinden erişme kontrollü karayoluna giriş ve çıkış hakları yoktur.

(3) İşletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında, zorunluluk arz eden bağlantı noktaları, kamulaştırma ve yapım bedeli Genel Müdürlük tarafından karşılanmak kaydıyla re' sen Genel Müdürlük kararıyla kurulabilir veya kaldırılabilir. İşletmecilik açısından ihtiyaç duyulan sair bağlantı noktaları, işletici şirketin başvurusu üzerine yapım bedeli işletici şirkete ait olmak üzere Genel Müdürlük kararıyla kurulabilir veya kaldırılabilir.

(4) Erişme kontrollü karayolunun şehir geçişlerinde güzergahın tayini ve karayolunun şehir ile bağlantı ve ilişkilerinin düzenlenmesi, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine, Bakanlık ve ilgili belediye tarafından müştereken kararlaştırılır. İşletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında şehir geçiş güzergahının veya karayolunun şehir ile bağlantı ve ilişkilerinin değiştirilmesinde işletici şirketin görüşü alınır.

(5) Erişme kontrollü karayollarının belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan kısımlarında yerleşimin düzenlenmesi, Bakanlık ve İçişleri Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca bu Kanunla getirilen ilkeler ve Bakanlığın koordinasyonunda çıkarılan yönetmelik hükümleri dikkate alınarak, mahallî idareler tarafından hazırlanan imar planları ile sağlanır. Yönetmeliğe ve imar planına aykırı yapı yapılamaz. Aykırılığı tespit edilen yapılar kolluk kuvvetleri nezaretinde Genel Müdürlükçe veya Genel Müdürlüğün bildirimine üzerine görev alanına göre belediye veya il özel idarelerince yıkılmak suretiyle ortadan kaldırılır.

Karayollarında kurulacak tesisler ve faaliyetleri

MADDE 15- (1) Erişme kontrollü karayolları için ayrılmış veya kamulaştırılmış saha içinde Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak tesis veya yapılacak faaliyetler dışında tesis kurulması veya faaliyette bulunulması yasaktır.

(2) Erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için ayrılmış veya kamulaştırılmış sahalarda Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak tesisler ve eklentileri mimari, statik, tesisat ve her türlü fenni mesuliyeti Genel Müdürlükte olmak kaydıyla, 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu ve anılan Kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerde belirtilen yapı ruhsatıyesine tabi değildir. Bu tesislerin plan ve projesi ile mülkiyet bilgileri inşaat başlamadan önce ilgili idarelere bildirilir.

(3) 4046 sayılı Kanun hükümleri uyarınca gerçekleştirilecek özelleştirme uygulamaları çerçevesinde, işletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında kurulacak tesisler veya yürütülecek faaliyetler sözleşme ile düzenlenir.

(4) Erişme kontrollü karayolları dışında kalan diğer karayollarının kenarında yapılacak tesislerin yola uzaklığı, yola girişi ve çıkışı bağlantıları 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu ve ilgili mevzuat çerçevesinde Genel Müdürlüğün uygun görüşü ile belirlenir.

(5) Erişme kontrollü karayolu sınırları içinde ve sınırlarında, Genel Müdürlükten izin alınmaksızın herhangi bir toprak hareketi, inşaat ve tesisat yapılması yasaktır. Karayolları inşaat ve tesislerine vaki müdahale ve verilen zararlar, kolluk kuvvetleri nezaretinde Genel Müdürlükçe veya Genel Müdürlüğün bildirimine üzerine mahallî mülki amirliklerce ortadan kaldırılır ve bu işler için yapılan masraflar, sebep olanlardan tahsil edilir. İşletme hakkı devredilen erişme kontrollü karayollarında işletici şirketin sözleşme hükümleri uyarınca yapacağı yapım, bakım, onarım, işletme ve inşaat faaliyetleri bu yasak kapsamı dışındadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çalışma Esasları

Yol güzergahının tespiti

MADDE 16- (1) Genel Müdürlük, otoyol, Devlet ve il yolları ağına giren yol güzergahına ve bunların değişikliklerine ilişkin planlarını hazırlayarak, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerlerde imar planlarına işlenmesini ilgili kurum ve kuruluşlardan talep eder. İlgili kurum ve

kuruluşlar, yol güzergahına ilişkin söz konusu planlara varsa itirazlarını en geç otuz gün içinde bildirir. Söz konusu kurum ve kuruluşlarca yol güzergah planlarına yapılacak itirazlar Genel Müdürlükçe değerlendirilerek, itiraz tarihinden itibaren en geç yirmi gün içinde sonuçlandırılır. Bu süre sonunda itiraz edilmemiş güzergah planları ilgili kurum veya kuruluşlar açısından imar planına esas olmak üzere kesinleşir.

(2) Söz konusu kurum veya kuruluşlar, belirtilen güzergaha ilişkin olarak yapacakları imar planı çalışmalarında, yol için ayrılacak alanların tespitinde, kesinleşen yol güzergah planlarını esas almak zorundadır. İlgili kurum veya kuruluşlar mevcut imar planlarını da kesinleşen yol güzergah planlarına uygun olarak en fazla altmış gün içinde revize eder. İmar mevzuatının gerektirdiği diğer işlemler bu çerçevede yürütülür. Yol güzergahında değişiklik gerektiren itirazlar Genel Müdürlükçe karara bağlanır.

(3) Kesinleşen yol güzergah planlarının belirlenen süre sonunda imar planlarına işlenmemesi halinde, kesinleşen yol güzergah planlarının işlendiği imar planları, Genel Müdürlüğün talebi üzerine Bakanlık tarafından re' sen onaylanarak ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilir. Gerekli diğer işlemler, ilgili kurum ve kuruluş tarafından imar mevzuatının gerektirdiği şekilde tekemmül ettirilerek yürürlüğe konulur. Kesinleşen imar planlarının bir sureti, Bayındırlık ve İskan Bakanlığına gönderilir.

(4) Belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerlerde yol güzergah planları, ilgili kurum ve kuruluşlarla koordine edilmek suretiyle Genel Müdürlükçe doğrudan tayin ve tespit edilerek kesinleştirilir ve uygulaması bu çerçevede yapılır.

(5) Genel Müdürlükçe belirlenen yol güzergahı, belediyeler veya il özel idarelerince yapılacak imar planı uygulamalarında, 3194 sayılı Kanununun 18 inci maddesi hükümleri dahilinde oluşturulacak düzenleme ortaklık payları hesabına dahil edilir. İlgili belediyeler veya il özel idareleri, söz konusu işlemleri Genel Müdürlük ile koordineli olarak ve ivedilikle sonuçlandırır.

Programın hazırlanması

MADDE 17- (1) Genel Müdürlük, her yılın sonunda, görev alanına giren yollara ilişkin üç yıllık yapım ve bakım programını hazırlayarak Bakan onayı ile uygulamaya koyar.

(2) Genel Müdürlük, görev alanına giren yolların bakımı ile gerekli makine, teçhizat ve malzeme temini için, her yıl ödenecek miktarı o yıl gelir tutarının yüzde ellisini geçmemek şartıyla, üç yıla kadar gelecek yıllara sari olacak şekilde, Bakan onayı ile yüklenmelere girilebilir.

Diğer kurum ve kuruluşların taleplerinin karşılanması

MADDE 18- (1) Genel Müdürlük; kamu kurum ve kuruluşları ile dernekler ve diğer gerçek ve tüzel kişilerin, görev alanıyla ilgili hizmet taleplerini, kendi imkanları nispetinde ve yapılacak anlaşmalar dahilinde, karşılıklı adı geçen kuruluşlarca veya dış yardımlardan karşılanmak şartı ile yerine getirmeye; bu Kanunda belirtilen yolların emniyeti bakımından, konaklama tesisleri ve akaryakıt satış istasyonları gibi çeşitli tesislerin yol girişi ve çıkışlarının düzenlenmesine dair ilgililerin taleplerini, aynı esaslara uygun olarak karşılamaya yetkilidir.

Kamulaştırma ve tahsis

MADDE 19- (1) Genel Müdürlük, görev alanına giren her türlü yolun yapımı, geliştirilmesi, çevresinin korunması ve düzenlenmesi ve/veya tesislerin yapımı için gerekli arazi ve taşınmazlar ile bu Kanun hükümleri çerçevesinde görevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı, diğer taşınmazları kamulaştırma yetkisine sahiptir.

(2) 4046 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen erişme kontrollü karayollarında, ihtiyaç doğması halinde yapılacak kamulaştırma işlemleri Genel Müdürlükçe yapılır. İşletme hakkı devir sözleşmelerinde, kamulaştırma bedelinin tamamının veya bir kısmının işletici şirketçe ödenmesi hususu hükme bağlanabilir. Kamulaştırılan taşınmazlar ile üzerinde yapılacak yapı ve tesisler Devlet malı hükmündedir.

(3) Erişme kontrollü karayolları için yapılan kamulaştırmalarda 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 23 üncü maddesi hükmü uygulanmaz.

(4) Genel Müdürlüğün ihtiyacı olan Hazinesin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ve Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ile bunların üzerinde bulunan her türlü eklenti ve yapılar, Genel Müdürlüğün talebi üzerine Maliye Bakanlığınca bedelsiz olarak Genel Müdürlüğe tahsis veya devir ve temlik olunur.

Arazi düzenlemesi ve trampa yetkisi

MADDE 20- (1) Genel Müdürlük; görevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı taşınmazları, kamulaştırma yolu ile karşılayabileceği gibi, ilgililerin muvafakati üzerine, kamulaştırılması gereken yerlere karşılık gelmek üzere, bu Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yapacağı veya yaptıracağı arazi düzenlemesi sonucu elde edeceği taşınmazlarla trampa yapmak suretiyle de temin edebilir.

(2) Bu madde hükümleri çerçevesinde Genel Müdürlükçe arazi düzenlemesine tabi tutulacak alanlar, maksadı ve sınırları belirtilerek arazi düzenlemesi yapılmak üzere alınacak kamu yararı kararında gösterilir.

(3) Hazinesin özel mülkiyetindeki taşınmazlar veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan düzenleme amaçlarına uygun olarak değerlendirilmesi mümkün olan yerler, Genel Müdürlüğün talebine istinaden bu maddede öngörülen arazi düzenlemesi ve/veya trampa işlemlerinde kullanılmak üzere Maliye Bakanlığınca, Genel Müdürlüğe bedelsiz olarak devir ve temlik olunur.

(4) Genel Müdürlük, kendisine devir ve temlik olunan söz konusu taşınmazlarla, bu Kanunla verilen görevlerin ifası çerçevesinde kamulaştırılması zorunluluğu ortaya çıkmış bulunan taşınmazları, ilgililerinin muvafakati dahilinde, karşılıklı bedelleri tespit edilmek kaydıyla trampa yapmaya yetkilidir. Taşınmazların değer tespitinde 2942 sayılı Kanunda öngörülen usul ve esaslar uygulanır. Genel Müdürlük, bu maddenin uygulamasında, arazi düzenlemesi çerçevesinde elde edilmiş bulunan ve değeri kamulaştırılması öngörülen özel mülkiyet konusu taşınmazların değerinden yüzde yirmi fazlasına kadar olan taşınmazları, kamulaştırılması zorunluluğu ortaya çıkmış taşınmazlarla, bu taşınmazların sahiplerinden aradaki değer fazlalığı dolayısıyla herhangi bir bedel talep etmeksizin trampa yapmaya yetkilidir.

(5) Genel Müdürlük, Maliye Bakanlığınca kendisine devir ve temlik edilen arsalar ve arazi düzenlemesi sonucu elde edilen taşınmazları, söz konusu trampa işlemi kapsamında, tapu sicil müdürlüklerinde devir ve tescil etme ile bunlarla ilgili her türlü işlemleri yapma, taşınmazlar arasında muhtemel bedel farklılıklarını ödeme ya da dördüncü fıkrada belirlenen sınırı aşan kısmını tahsil etme suretiyle giderme yetkisine sahiptir.

(6) Bu madde hükmü, gerekli hallerde 3194 sayılı Kanun uyarınca belediyelerin ve il özel idarelerinin düzenleme yetkisi dahilinde bulunan sahalarda içinde de uygulanır.

(7) Genel Müdürlük, bu Kanunla verilen görevlerin yerine getirilmesinde ihtiyaç duyulan taşınmazları, kısmen veya tamamen 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uyarınca arazi toplulaştırılması suretiyle de temin edebilir. Genel Müdürlüğün bu konudaki talepleri, ilgili idarelerce öncelikle ve geciktirilmeksizin karşılanır.

(8) Bu maddenin uygulanmasında arazinin konumu, tarıma elverişli olup olmaması, yörenin ekonomik ve sosyal yapısı da dikkate alınır. Arazi düzenlemesine tabi tutulan aynı saha içinde aksini gerektiren objektif nedenler bulunmadıkça, yapılacak trampa uygulamalarında eşitlik esası gözetilir. Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ve Maliye Bakanlığının müştereken çıkaracağı yönetmelikle belirlenir.

Karayollarında tesisat kurulması ve yerlerinin değiştirilmesi

MADDE 21- (1) Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan karayollarının sınırları dahilinde her türlü su, kanalizasyon, doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat kurulması veya bu amaçlarla herhangi bir şekilde yola müdahale edilmesi, Genel Müdürlüğün iznine tabidir. İhtiyaç halinde, söz konusu tesisatın yerlerinin değiştirilmesi, Genel Müdürlükçe ilgili kuruluşlardan talep edilebilir. İlgili kurum veya kuruluşlar, her türlü masrafı kendilerine ait olmak üzere, Genel Müdürlükçe belirtilen sürede bu değişikliği gerçekleştirmek zorundadır. Aksi halde Genel Müdürlük, yer değiştirme işlemlerini, giderleri ilgili kurum ve kuruluştan tahsil edilmek üzere, bizzat yapar veya yaptırır.

(2) Birinci fıkrada belirtilen türdeki tesisatın yapılması için ilgililere kanunen tanınmış olan haklar, erişme kontrollü karayolu sınırları içinde geçerli değildir.

(3) 4046 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen otoyollarda, bu madde kapsamında yer alan hususlar sözleşme ile düzenlenir.

(4) Karayollarının yapımı aşamasında, onaylanmış karayolu projeleri çerçevesinde yol sınır çizgisi içinde kaldığı tespit edilen, kamu kurum ve kuruluşları veya mevzuatı uyarınca özel kişiler tarafından tesis edilmiş ya da işletilmekte olan su, kanalizasyon, doğalgaz boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve ilgili tesisler, Genel Müdürlüğün talebi üzerine ilgilisi tarafından karayolu yapımını engellemeyecek şekilde yeniden düzenlenir. Gerekli hallerde giderlerin nasıl karşılanacağı, Genel Müdürlük ile ilgili kişi, kurum ve kuruluş arasında yapılacak mutabakatla belirlenir. Hizmetin görülmesi açısından zorunluluk bulunması ve Genel Müdürlükçe belirtilen sürede yer değiştirme işlemlerinin yapılmaması halinde, üzerindeki hizmetlerin aksatılmamasına özen gösterilerek, teknik usul ve esaslarına uygun bir şekilde söz konusu tesisatın yer değiştirme işlemi bizzat Genel Müdürlükçe yapılır veya yaptırılır.

ALTINCI BÖLÜM

Özelleştirme

Özelleştirme ve işletme hakkının devri

MADDE 22- (1) Erişme kontrollü karayolları, otoyollar, köprüler ve bu yollarda bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıkların özelleştirilmesi, 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca gerçekleştirilir. Bu faaliyetler imtiyaz niteliğinde olup, imzalanacak sözleşmeler imtiyaz sözleşmesi olarak düzenlenir.

(2) 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde birinci fıkrada belirtilen özelleştirmelere otoyollara ilişkin yapım, bakım ve işletme faaliyetleriyle ilgili usul ve esaslar ile ayırılık hallerinde uygulanacak yaptırımlar, işletici şirket ile imzalanacak olan sözleşmelerde düzenlenir. Bunların işletme süresince korunması ve bakımı ile ilgili olarak, kamu kurum ve kuruluşları ile üçüncü kişilere karşı doğacak her türlü hukuki, cezai ve mali sorumluluk, işletici şirkete aittir.

(3) 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

(4) 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirme programına alınmamış olan erişme kontrollü karayollarında ve otoyollarda bulunan hizmet tesislerinin işletme hakları, 3465 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde Genel Müdürlükçe devredilebilir.

Özelleştirme gelirleri

MADDE 23- (1) Erişme kontrollü karayolları, otoyollar, köprüler ve bunlarda bulunan bakım ve işletme tesisleri ile hizmet tesislerinin ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıklarının özelleştirilmesi sonucu elde edilen gelirlerin Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca yapılacak harcamalar ve diğer giderler düşüldükten sonra kalan miktarı ile imzalanacak olan sözleşmelerde öngörülmesi halinde işleticiler tarafından ödenecek paylar, tahsilini izleyen otuz gün içinde, bütçesine gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki hesabına aktarılır.

(2) Bu madde gereğince özelleştirme sonrasında işletici tarafından ödenmesi gereken payları süresinde ödemeyen ya da noksan ödeyen işleticilerden, söz konusu tutarlar, ödenmesi gereken tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesine göre hesaplanan gecikme zammı ile birlikte, genel hükümlere göre tahsil edilir. Ayrıca, noksan bildirilen veya hiç bildirilmeyen paylara ilişkin olarak bu payın üç katı tutarında idari para cezası uygulanır. Söz konusu ceza tutarı, ilgisine yapılacak tebliğden itibaren bir ay içinde ödenir. Dava açılması tahsilatı durdurmaz.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Geçiş ücretini ödememe ve güvenliğin ihlali

MADDE 24- (1) Genel Müdürlük işletimindeki erişme kontrollü karayolları veya köprüler için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerine, Genel Müdürlükçe o güzergâhın en uzun mesafesine ait geçiş ücreti ile birlikte, geçiş ücretinin on katı oranında idari para cezası verilir. Geçiş ücreti ile idari para cezaları, Genel Müdürlüğün bildirim üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil edilir.

(2) 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen erişme kontrollü karayolları veya köprülerden geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerinden, işletici şirket tarafından, o güzergâhın en uzun mesafesine ait geçiş ücreti ile birlikte geçiş ücretinin on katı oranında ceza tutarı genel hükümlere göre tahsil edilir. Ceza olarak tahsil edilen tutarın yüzde ellisi, Hazine payı olarak tahsilini izleyen ayın yedinci günü mesai bitimine kadar işletici şirket tarafından yıllık kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine, şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca

belirlenen bir bildirimle ödenir. Bu fıkra gereğince ödenmesi gereken Hazine payını süresinde ödemeyen veya noksan ödeyen işletici şirketlerden, söz konusu tutarlar, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesince tahsil edilir.

(3) Geçiş ücretlerini ödemedен geçiş yaptığı tespit edilen araçlar ile araç sahipleri hakkında, idari para cezası ile ceza tutarının tahsiline yönelik istenen her türlü bilgi ve belge, Genel Müdürlük ve/veya işletici şirketin talebi üzerine ilgili makamlar tarafından geciktirilmeksizin verilmek zorundadır.

(4) Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca ödenmesi gereken idari para cezaları ile ceza tutarları ödenmeden, araçların fenni muayeneleri ile satış ve devirleri yapılmaz.

(5) Erişme kontrollü karayollarında kısıtlanan ve yasaklanan işler ile hareketleri yapanlar, yaptırımlar ve koruma alanı içine giren hayvanların sahipleri, Genel Müdürlüğün bildirimini üzerine veya re'sen o yerin en büyük mülki amiri tarafından yüzyirmi Türk Lirası idari para cezasıyla cezalandırılır.

Hukuk Müşavirliği ve hukuki yardım

MADDE 25- (1) Hukuk Müşavirliğinin görev ve yetkileri şunlardır:

a) Genel Müdürlüğün leh veya aleyhine açılacak davaları takip etmek.

b) Genel Müdürlük hizmetleriyle ilgili olarak, diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından hazırlanan kanun, tüzük ve yönetmelik taslaklarını, Genel Müdürlük birimleri tarafından tertip ve tanzim edilecek her türlü sözleşme ve şartname taslaklarını, Genel Müdürlük ile üçüncü kişiler arasında çıkan her türlü uyuşmazlıklara ilişkin işleri ve Genel Müdürlükçe sorulacak diğer işleri inceleyip hukuki mütalaasını bildirmek.

(2) Genel Müdürlüğe kanunlarla verilmiş olan görevlerle ilgili her türlü dava ve takip işleri Genel Müdürlüğün hukuk müşavirleri ile kadrolu veya sözleşmeli avukatları aracılığıyla veya gerektiğinde hizmet alımı yoluyla yürütülür.

(3) Genel Müdürlük lehine sonuçlanan dava ve icra takipleri nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekalet ücretlerinin dağıtımını hakkında, 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Devlet Davalarını İntaç Eden Avukat ve Saireye Verilecek Ücreti Vekalet Hakkında Kanun hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

(4) Genel Müdürlüğün asli görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı Genel Müdürlük çalışanlarının muhatap olduğu ceza davalarında, Genel Müdürün onayı ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi üzerinden avukatlık ücreti Genel Müdürlük tarafından karşılanır.

Sulh yoluyla çözüm yetkisi

MADDE 26- (1) Genel Müdürlüğün görev alanına giren işlerin yürütülmesi ile ilgili olarak ortaya çıkabilecek ve ivedilikle çözülmesinde yarar görülen; bir sözleşme bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, Genel Müdürlük ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek veya tüzel kişiler arasında çıkan ve henüz yargı mercilerine, hakeme veya icraya intikal etmemiş olan uyuşmazlıklarda; maddi ve hukuki sebeplerle kovuşturulmasında veya yüksek dereceli merci ve mahkemelerce incelenmesini istemekte fayda umulmayan dava ve icra takiplerinden vazgeçilmesinde; anlaşma veya sözleşmelerin değiştirilmesinde veya bozulmasında, tanınacak veya terkin edilecek hak ve işe karşılık gelen menfaatlerden;

- a) 1.000.000 Türk Lirasına kadar olanların sulh yolu ile hallinde Genel Müdür,
 - b) 1.000.001 Türk Lirasından 10.000.000 Türk Lirasına kadar olanların sulh yolu ile hallinde Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan,
 - c) 10.000.001 Türk Lirasından fazla olanların sulh yolu ile hallinde ise Bakanlar Kurulu,
- yetkilidir. Bu fıkrada belirtilen parasal sınırların karşılığı her yıl Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda gösterilir. Bu fıkra kapsamında yapılan işlemler, Genel Müdürlüğün ilgili yıla ait faaliyet raporunda gösterilir.

Sözleşmeli yerli ve yabancı personel çalıştırma

MADDE 27- (1) Genel Müdürlüğün görev alanında yer alan yol, köprü, tünel ve benzeri yapım, bakım ve onarım işlerinde özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren zarurî hallerle önemli projeler ve geçici işlerde, şartları Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenmek üzere sözleşmeli yerli ve yabancı personel çalıştırılabilir.

Eğitim

MADDE 28- (1) Genel Müdürlükçe, bu Kanun ve ilgili diğer mevzuat çerçevesinde, Genel Müdürlüğün her statüdeki personeli ile gerektiğinde Genel Müdürlük dışında kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörden yerli ve yabancı ilgililerin de ücreti karşılığında iştirak edebileceği eğitim programları düzenlenebilir ve bu eğitim programlarının sonunda başarılı olanlara sertifika verilebilir.

Malzeme ocaklarından ve kamuya ait diğer yerlerden faydalanma

MADDE 29- (1) Genel Müdürlük, deprem, sel, çığ, su baskını ve benzeri tabii afetler nedeniyle hasar gören yol, köprü, tünel ve sanat yapılarının gecikmeksizin onarılması veya trafik güvenliğinin acilen sağlanarak trafiğe geçit verebilmesi için, zorunlu durumlarda olayın vuku bulduğu mahalde veya yakınındaki kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufunda bulunan taş, kum ve ariyet ocağı gibi malzeme ocaklarından, onarım için bedelsiz malzeme kullanmaya yetkilidir.

(2) Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan yolların yapım, bakım, onarım ve asfalt çalışmaları için kullanılacak alanlar ile bu faaliyetler için gerekli tesislerin kurulacağı alanlar ve gerekli malzemenin temin edildiği özel mülkiyet dışında kalan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki veya tapuda tescil harici bırakılan 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamında ham madde üretim izni alınarak kullanılabilen alanlar için, Genel Müdürlükten bu alanların orman, hazine arazisi, mera, yaylak, kışlak, taşlık, harman yerleri ve sair sıfatları nedeniyle harç bedeli, izin bedeli, ruhsat bedeli, teminat bedeli, tahsis bedeli, ağaçlandırma bedeli, ot bedeli ve benzeri herhangi bir bedel talep edilemez.

Düzenleme yetkisi

MADDE 30- (1) Genel Müdürlük görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idari düzenlemeler yapabilir.

Yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler

MADDE 31- (1) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile 6/6/1972 tarihli ve 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır. Mevzuatta anılan kanunlara yapılan atıflar bu Kanunun ilgili hükümlerine yapılmış sayılır.

(2) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

"EK MADDE 11- 17 nci maddenin üçüncü fıkrasına göre kamu idarelerine izin verilen alanlar ve bu alanlarda yapılan faaliyetler ile ilgili tesislerin 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun kapsamında işletme hakkının devredilmesi halinde, orman sayılan alanların, bu alanlar üzerinde bulunan tesislerin, her türlü yer ve binaların izin bedeli olarak, işletici tarafından işletme hakkı devir sözleşmesinin imzalanma tarihinden itibaren üç ay içinde işletme hakkı devir bedeli üzerinden, ormanlık alanların devredilen toplam kullanım alanları içindeki yüzde oranı dikkate alınarak hesaplanacak tutarın binde beşi, her türlü vergi, resim ve harçlar dahil ve bir defaya mahsus olmak üzere defaten Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydedilmek üzere hesabına yatırılır. İşletme hakkı devrinden sonra devre konu alanlar ve bu alanlar üzerinde 17 nci maddede sayılan faaliyetlerle ilgili olarak yapılacak her türlü tesis, yer ve binalar ile ilgili olarak ayrıca bir bedel alınmaz.

17 nci maddenin üçüncü fıkrasına göre kamu idarelerine izin verilen alanlar ve bu alanlarda yapılan faaliyetler ile ilgili tesislerin 4046 sayılı Kanun ve 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun kapsamında yap-işlet-devret modeli ile yaptırılması halinde, yapılacak her türlü tesis, yer ve binalardan bedel alınmaz."

(3) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu" ibaresinden sonra gelmek üzere ", 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen işletici şirket" ibaresi eklenmiştir.

b) 7 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede belirtilen görev ve yetkiler, 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı devredilen otoyollar bakımından işletmecilik açısından gerekli olduğu ölçüde Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından sözleşme ile görevli şirket veya işletici şirkete devredilebilir. Bu durumda denetim görevi Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilir."

c) 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan "dernek veya kuruluşların birer temsilcisinden" ibaresi "dernek veya kuruluşların birer temsilcisi ile 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde işletme hakkı verilen işletici şirket temsilcisinden" şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 13 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdür."

d) 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Trafığı düzenlemede kullanılan işaret levhaları, ışıklı ve sesli işaretler, yer işaretlemeleri ile benzeri trafik işaretleri, karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli kuruluşlarca temin ve tesis edilerek sürekliliği ve işlerliği sağlanır."

e) 16 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ayrıca bunlar, bütün sorumluluk ve giderler mal sahibine ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşça kaldırılır."

(4) 9/4/1987 tarihli ve 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan "karayolu yapımı ve teçhizatı ile ilgili hususlar hariç ve" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

(5) 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunun;

a) 2 nci maddesinde yer alan "yolculukla ilgili tesislerin" ibaresi "hizmet tesislerinin" olarak değiştirilmiştir.

b) 3 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan, "Bayındırlık ve İskan Bakanını" ibaresi "Ulaştırma Bakanını", (b) bendinde yer alan "Bayındırlık ve İskan Bakanlığını" ibaresi "Ulaştırma Bakanlığını" olarak ve (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"f) Hizmet tesisleri; otel, motel, lokanta, akaryakıt istasyonu ve diğer tesisleri,"

c) 4 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan "yolculukla ilgili" ibaresi "ve" şeklinde değiştirilmiş, (b) bendinde yer alan "yolculukla ilgili" ibaresi ise madde metninden çıkarılmıştır .

ç) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"4 üncü maddenin (a) ve (b) bentlerine göre verilecek görev, tespit edilen görev yerinde bütün tesisleri ile birlikte otoyolun veya hizmet tesislerinin projelendirilerek veya projesine göre yapımı, bakımı ve işletilmesini kapsar."

(6) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) sayılı cetvelde yer alan "42) Karayolları Genel Müdürlüğü" ibaresi bu cetvelden çıkarılmış, anılan Kanuna ekli (II) sayılı cetvelin "B) Özel Bütçeli Diğer İdareler" bölümüne "7) Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu" sırasından sonra gelmek üzere "8) Karayolları Genel Müdürlüğü" ibaresi eklenmiş, (I) ve (II) sayılı cetvellerdeki idarelerin sıra numaraları teselsül ettirilmiştir.

(7) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Karayolları Genel Müdürlüğüne ait bölümünden çıkarılmış, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek aynı Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Karayolları Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiştir.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunla yapılan düzenlemeler sonucunda kadro unvanları değişmeyenler, herhangi bir işleme gerek kalmaksızın aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılır.

(2) Bu Kanunla yapılan düzenlemelere göre kadro unvanları kaldırılan veya değiştirilen daire başkanlarından bu Kanunla oluşturulan daire başkanı kadrolarına otuz gün içinde atanamayanlar, kadro şartı aranmaksızın genel müdürlük bünyesinde müşavir olarak atanmış sayılır. Müşavir kadrolarının herhangi bir nedenle boşalması halinde, anılan kadrolar herhangi bir işlem yapılmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bunlar, yeni bir kadroya atanıncaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer mali haklarını almaya devam eder. Bunların, atandıkları yeni kadrolarının aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali hakları toplamının net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali hakları toplamının net tutarından az olduğu takdirde aradaki fark, atandıkları kadroda kaldıkları sürece, farklılık giderilinceye kadar, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi olmaksızın tazminat olarak ödenir.

(3) Genel Müdürlüğün merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında avukat olarak görev yapmakta iken 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 28 inci maddesine dayanılarak hazine avukatı olarak atanarlardan bu Kanunun yayımı tarihinde görevde bulunanlar, Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı göz önünde bulundurulurarak, görev yapmakta oldukları yere öncelik verilmek suretiyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla işgal ettikleri kadro derecelerine göre onbeş gün içinde Genel Müdürlükçe merkez ve taşra teşkilatında avukat unvanlı kadrolara atanırlar. Bu fıkra hükmüne göre atanarlarnın, atandıkları kadroların aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla mesai ücreti ve avukatlık vekalet ücreti hariç diğer mali hakları toplamının net tutarının, atandıkları tarih itibarıyla önceki kadrolarına ilişkin olarak en son ayda aldıkları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla mesai ücreti ve avukatlık vekalet ücreti hariç diğer mali hakları toplamının net tutarından az olması halinde, aradaki fark, atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece, farklılık giderilinceye kadar, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir. Maliye Bakanlığı uhdesinde hazine avukatları tarafından takip edilmekte olan Genel Müdürlük ile ilgili dava ve icra takiplerine ilişkin tüm dosyalar, Maliye Bakanlığı ve Genel Müdürlükçe müştereken belirlenecek esaslara göre bu Kanunun yayımını izleyen altmış gün içinde Genel Müdürlüğe devredilir. Bu şekilde devredilen dava ve icra takipleriyle ilgili olarak devir tarihine kadar yapılmış her türlü işlem Genel Müdürlük adına yapılmış sayılır.

(4) Genel Müdürlüğün mülkiyetinde iken 5018 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazineye devredilen taşınmazlardan satışı yapılmamış veya başka kurum ve kuruluşlara tahsis edilmemiş olanların mülkiyeti, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde Genel Müdürlüğe devredilir.

(5) Genel Müdürlüğün muhasebe hizmetlerini yürüten ve Maliye Bakanlığı kadrolarında bulunan personel, Genel Müdürlüğün talebi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren beş yılı geçmemek üzere muhasebe hizmetlerini yürütmeye devam eder.

(6) Genel Müdürlüğün bu Kanunun yayımlandığı yıla ilişkin harcamaları, söz konusu yıl Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesindeki ödeneklerden yapılır ve Genel Müdürlüğün tahsil edilen gelirleri de genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilir. Genel Müdürlüğün bu Kanunun yayımlandığı yıla ilişkin bütçe uygulamaları, genel bütçeli idareler için uygulanan usul ve esaslar çerçevesinde yürütülür.

(7) Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, mevcut düzenleyici işlemlerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

Yürürlük

MADDE 32- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 33- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
<i>C. Çiçek</i>	<i>B. Arınç</i>	<i>A. Babacan</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>M. Aydın</i>	<i>H. Yazıcı</i>	<i>F. N. Özak</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı V.
<i>M. Z. Çağlayan</i>	<i>F. Çelik</i>	<i>M. V. Gönül</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
<i>S. A. Kavaf</i>	<i>C. Yılmaz</i>	<i>S. Ergin</i>
Millî Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı
<i>M. V. Gönül</i>	<i>B. Atalay</i>	<i>A. Davutoğlu</i>
Maliye Bakanı	Millî Eğitim Bakanı	Bayındırlık ve İskân Bakanı
<i>M. Şimşek</i>	<i>N. Çubukçu</i>	<i>M. Demir</i>
Sağlık Bakanı	Ulaştırma Bakanı	Tarım ve Köy İşleri Bakanı
<i>R. Akdağ</i>	<i>B. Yıldırım</i>	<i>M. M. Eker</i>
Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı V.	Sanayi ve Ticaret Bakanı	En. ve Tab. Kay. Bakanı
<i>M. Demir</i>	<i>N. Ergün</i>	<i>T. Yıldız</i>
Kültür ve Turizm Bakanı	Çevre ve Orman Bakanı	
<i>E. Günay</i>	<i>V. Eroğlu</i>	

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
**KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜNÜN TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ
HAKKINDA KANUN TASARISI**
BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; karayolları ağının kalkınma planları, ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde ulusal düzeyde geliştirilerek yaygınlaştırılmasını; karayolları ve karayollarıyla ilgili altyapı, diğer yatırımlar ve hizmetlerin, ekonomik ve sosyal gelişmenin gereklerine uygun, diğer ulaşım sistemleri ile uyumlu, güvenli ve çevreye duyarlı bir şekilde yapılması ve/veya yaptırılması ve Karayolları Genel Müdürlüğünün çalışma usul ve esasları ile teşkilat ve görevlerine ilişkin hükümleri düzenlemektir.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakan: Ulaştırma Bakanını,
- b) Bakanlık: Ulaştırma Bakanlığını,
- c) Bakım, onarım ve işletme tesisi: Karayolu ile ilgili bakım, onarım ve işletme işlerinin yapılması amacıyla oluşturulan yapı ve tesisleri,
 - ç) Bölünmüş yol: Geliş ve gidiş trafiği, ayırıcı bir engel ile birbirinden ayrılmış olan ve birden fazla gidiş ve geliş şeridi bulunan karayolunu,
 - d) Devlet yolları: Belediyeler veya diğer kurumların sorumluluğunda bulunan yollar dışında kalan ve transit trafiği, illere, limanlara, tersanelere, hava alanlarına, demiryolu istasyonlarına, sınır kapılarına kesintisiz olarak ulaştıran ana karayollarını,
 - e) Erişme kontrolü: Transit trafiğe tahsis edilen karayollarında, yaya, hayvan ve motorsuz taşıt ve araçların girmesinin engellenerek, ancak izin verilen motorlu taşıtların yararlandırıldığı, belirli yerler ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasak olduğu, trafiğin özel bir kontrole tâbi tutulmasına ilişkin uygulamayı,
 - f) Genel Müdür: Karayolları Genel Müdürünü,
 - g) Genel Müdürlük: Karayolları Genel Müdürlüğünü,
 - ğ) Hizmet tesisleri: Karayolları sınır çizgisi içinde kalan otel, motel, lokanta, akaryakıt istasyonu, servis istasyonu ve diğer tesisleri,
 - h) İl yolları: Belediyeler veya diğer kurumların sorumluluğunda bulunan yollar dışında kalan, illeri birbirine, Devlet yollarına, limanlara, tersanelere, demiryolu istasyonlarına, hava alanlarına ve kamu ihtiyacının gerektirdiği diğer yerlere bağlayan ve bir il sınırı içinde başlayıp biten karayollarını,
 - ı) İşletici şirket: İlgili mevzuat hükümleri uyarınca işletme hakkı verilen veya devredilen Türkiye’de kurulmuş sermaye şirketlerini,

i) Karayolu: Trafik akışına imkân sağlamak üzere kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeritleri, köprüler, tüneller, her türlü sanat yapıları, koruma yapıları ve diğer alanları,

j) Karayolu sınır çizgisi: Kamulaştırılmış, kamuya terk veya tahsis edilmiş karayolunda mülk ile olan sınır çizgisini; diğer karayollarında, yarmada şevden sonra hendek varsa hendek dış kenarı, hendek yoksa şev üstü kenarı, dolguda şev etek çizgisini; yaya yolu ile ayrılmış karayolunda yaya yolunun mülkle birleştiği çizgiyi,

k) Otoyol: Yüksek standartlara sahip, trafik seyrinde asgari hız sınırlaması uygulanan, seyahat hızı yüksek ve üzerinde erişme kontrolünün uygulandığı karayolunu,

l) Toplayıcı yol: Otoyol, devlet ve il yollarında transit trafiği tehlikeye sokacak şekilde giriş, çıkış, geçiş ve müdahalenin önlenmesi ve trafiğin düzenli ve güvenli akışının sağlanması amacıyla, ihtiyaca bağlı olarak, karayolunun bir veya iki tarafında tesis edilen bir veya iki yönlü trafiğe açık tali yolları,

m) Trafik: Yayaların, hayvanların ve araçların karayolu üzerindeki hâl ve hareketlerini,

n) Trafik işaretleri: Trafiği düzenleme amacıyla kullanılan işaret levhaları, yer işaretlemeleri, ışıklı ve sesli işaretler ile trafik zabıtası veya diğer yetkililerin trafiği yönetmek için yaptıkları hareketleri,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş, Görev ve Yetkiler ile Teşkilat Yapısı

Kuruluş

MADDE 3- (1) Kanunlarla verilen görevleri yürütmek üzere, Ulaştırma Bakanlığına bağlı, kamu tüzel kişiliğine sahip, merkezi Ankara'da olan özel bütçeli Karayolları Genel Müdürlüğü kurulmuştur.

Görev ve yetkiler

MADDE 4- (1) Genel Müdürlüğün görev ve yetkileri şunlardır:

a) Otoyol, Devlet ve İl yolları ağına giren karayolları güzergâhları ile bunların değişikliklerine ilişkin planları hazırlamak veya hazırlatmak,

b) Hazırlayacağı programlar uyarınca karayollarını yapmak, yaptırmak, emniyetle kullanılmalarını sağlayacak şekilde sürekli bakım altında bulundurmak, onarmak, onarımını yaptırtmak, işletmek, işlettirmek,

c) Görev alanına giren karayolu ağlarının yapımı, bakımı, onarımı ve diğer hususlar hakkında teknik nitelik ve şartları tespit etmek veya ettirmek ve gerekli şartnameleri hazırlamak,

ç) Otoyollar ve bunların üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri ile hizmet tesislerinin, diğer mal ve hizmet üretim birimleri ile varlıklarının yapımını ve/veya bakım ve onarımını ve/veya işletmesini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek,

d) Karayollarının kullanılmasına, teknik emniyet ve korunmasına yönelik kurallar ile tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını uluslararası uygulamaları da dikkate alarak tespit etmek, yayımlamak ve kontrol etmek,

e) Görev alanına giren karayollarında, uygun göreceği yol işaretlerini belirlemek, uygun yerlere koymak ve bu kapsama giren işleri yapmak veya yaptırmak,

f) Görev alanına giren işler için gerekli plan, harita, etüt ve proje işleri ile araştırma- geliştirme çalışmaları yapmak veya yaptırmak,

g) Karayollarının yapım, bakım ve onarımı ile emniyetle işlemesi için gerekli olan garaj ve atölyeleri, makine ve malzeme ambarları ile depolarını, servis ve akaryakıt tesislerini, laboratuvarlarını, deneme istasyonlarını, dinlenme yerlerini, bakım ve trafik emniyetini sağlamaya yönelik bina ve lojmanları, alıcı-verici telsiz istasyonları ile gerekli haberleşme şebekelerini, Genel Müdürlüğün görevlerini daha verimli şekilde yerine getirmesine yönelik eğitim tesisleri ile sosyal tesisleri ve diğer bütün yan tesisleri hazırlayacağı ve hazırlatacağı plan ve projelere göre yapmak, yaptırmak, donatmak, işletmek veya işlettirmek, bakım ve onarımını yapmak veya yaptırmak, kiralamak,

ğ) Karayollarının temizliği, gereken bölümlerinde çevre düzenlemesi ve yol boyu ağaçlandırılması ile peyzaj hizmetlerini yapmak veya yaptırmak,

h) Tarihi köprülerin bakım ve onarımını yapmak veya yaptırmak,

ı) Bu Kanunla verilen görevlerin yapılabilmesi için lüzumlu her türlü araç-gereç, taşıt ve makineler ile donatmalarını, bunların işletilmesi ve onarılması için gerekli olan uygun malzemeyi seçmek, temin etmek, gerektiğinde imal etmek veya ettirmek, depolamak, onarmak, gerekli ambar, atölye ve tesisleri donatmak, işletmek veya işlettirmek,

i) Görev alanı içinde bulunan işlerin yapılması, trafik akışının emniyetle ve kolaylıkla sağlanması için gerekli her türlü araziye, binalı ve binasız taşınmazları, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde kamulaştırmak, satın almak, trampa yapmak, kiralamak ve gerekli hâllerde geçici olarak işgal etmek,

j) Otoyol, Devlet ve İl yollarında karayolu sınır çizgisi içinde kalan uygun alanlar ile karayolu sınır çizgisi dışında Genel Müdürlüğe devir ve temlik edilmiş veya Genel Müdürlüğün mülkiyetinde olan diğer alanlardaki taşınmazların ve tesislerin kiraya verilmesi, bunlar üzerinde irtifak hakkı, kullanma izni veya ön izin verilmesi gibi işlemleri yapmak, yaptırmak, yapılan bu işlemlerle ilgili gerekli hâllerde Maliye Bakanlığına bilgi vermek,

k) Görev alanındaki karayolları güzergâhlarındaki taşınmazlarla ilgili olarak tahsis, devir, kamulaştırma veya ilgili diğer hukuki süreçlerin tamamlanmasını müteakip ilgili taşınmazların tapu sicillerinde terkin ve diğer işlemlerini yapmak veya yaptırmak,

l) Talep halinde ve ücret karşılığında kamu kurum ve kuruluşları ile yerli ve yabancı özel sektörden ilgililere faaliyet konuları ile ilgili eğitim hizmeti vermek,

m) İş ve faaliyetlerine ilişkin veri ve bilgileri derlemek, basmak, yayımlamak veya yayımlatmak,

n) 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanun ve 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında gerçekleştirilecek yatırım ve hizmetlerle ilgili görevlendirilen şirketlere, ihale aşamasında ilan edilmek kaydıyla, gerektiğinde ortak olmak ve bununla ilgili işlemleri yapmak.

o) Görev alanına giren konularda Kanunlarla verilen diğer işleri yapmak veya yaptırmak.

Teşkilat yapısı

MADDE 5 - (1) Genel Müdürlük, merkez ve taşra teşkilatından meydana gelir. Genel Müdürlüğün merkez teşkilatı ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

(2) Genel Müdürlük, taşra teşkilatı olarak bölge müdürlüğü, ikmal müdürlüğü, atölye müdürlüğü ve bölge müdürlüğüne bağlı teknik, idarî ve bakım şube müdürlüğü, başmühendislik ve şefliklerden oluşur.

(3) Taşra birimlerine bağlı alt birimlerin yerlerini ve sınırlarını hizmetin gerektirdiği şekilde tespit etmeye ve gerekli hâllerde değiştirmeye Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan yetkilidir.

(4) Genel Müdürlüğün teklifi üzerine, lüzumlu görülen merkezlerde, tamir atölyeleri ile test ve araştırma-geliştirme laboratuvarları açmaya Bakan yetkilidir.

Genel Müdür ve Genel Müdür Yardımcıları

MADDE 6 - (1) Genel Müdürlüğü, Genel Müdür temsil eder. Genel Müdür, Genel Müdürlüğün en üst yöneticisi olup, Genel Müdürlük hizmet ve faaliyetlerini; kalkınma planlarına, stratejik plana ve mevzuat hükümlerine uygun olarak, görev alanına giren konularda diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içerisinde yürütür.

(2) Genel Müdür, merkez ve taşra teşkilatının faaliyetlerini, işlemlerini ve hesaplarını, denetlemekle görevli, yetkili ve sorumludur.

(3) Genel Müdüre yardımcı olmak üzere en fazla dört Genel Müdür yardımcısı atanır.

Hizmet birimleri

MADDE 7- (1) Merkez teşkilatı, ana hizmet birimleri, danışma ve denetim birimleri ile yardımcı hizmet birimlerinden oluşur.

(2) Ana hizmet birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) Etüd, Proje ve Çevre Dairesi Başkanlığı,
- b) Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı,
- c) Yol Yapım Dairesi Başkanlığı,
- ç) Tesisler ve Bakım Dairesi Başkanlığı
- d) Trafik Güvenliği Dairesi Başkanlığı,
- e) İşletmeler Dairesi Başkanlığı,
- f) Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı,
- g) Sanat Yapıları Dairesi Başkanlığı,
- ğ) Taşınmazlar Dairesi Başkanlığı,
- h) Program ve İzleme Dairesi Başkanlığı.

(3) Danışma ve denetim birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) Teftiş Kurulu Başkanlığı,
- b) Hukuk Müşavirliği,
- c) Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı,

(4) Yardımcı hizmet birimleri aşağıdaki birimlerden oluşur:

- a) İnsan Kaynakları Dairesi Başkanlığı,
- b) Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı.

(5) Hizmet birimlerinin görevleri, Genel Müdürlüğe bu Kanunla verilen görevlere paralel olarak yönetmelikle düzenlenir.

Teftiş Kurulu Başkanlığı

MADDE 8- (1) Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın görev ve yetkileri şunlardır;

a) Genel Müdürün emri veya onayı üzerine, Genel Müdürlüğün merkez ve taşra teşkilatının faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak Genel Müdür adına teftiş, ön inceleme, inceleme ve soruşturma işlerini yürütmek,

b) Müfettişlerin araştırma, ön inceleme, inceleme ve denetim sonucu düzenleyecekleri raporları Başkanlık görüşü ile birlikte Genel Müdürlük makamına sunmak.

(2) Müfettiş yardımcılığına yarışma ve yeterli sınavları suretiyle alınma, meslekte yetiştirilme, müfettişliğe ve başmüfettişliğe atanma ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları, yönetmelikle düzenlenir.

Hukuk Müşavirliği

MADDE 9- (1) Hukuk Müşavirliğinin görev ve yetkileri şunlardır;

a) Genel Müdürlüğün lehine veya aleyhine açılacak davaları takip etmek,

b) Genel Müdürlük hizmetleriyle ilgili olarak, diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından hazırlanan kanun, tüzük ve yönetmelik taslaklarını, Genel Müdürlük birimleri tarafından tertip ve tanzim edilecek her türlü sözleşme ve şartname taslaklarını, Genel Müdürlük ile üçüncü kişiler arasında çıkan her türlü uyuşmazlıklara ilişkin işleri ve Genel Müdürlükçe sorulacak diğer işleri inceleyip hukuki mütalaasını bildirmek,

c) Genel Müdürlüğe kanunlarla verilmiş olan görevlerle ilgili her türlü dava ve takip işlerini yapmak,

ç) Genel Müdürlükçe hizmet satın alma yoluyla temsil ettirilen davaları takip ve koordine etmek.

(2) Genel Müdürlüğe kanunlarla verilmiş olan görevlerle ilgili her türlü dava ve takip işleri, Genel Müdürlüğün hukuk müşavirleri ile kadrolu veya sözleşmeli avukatları aracılığıyla veya gerektiğinde genel Müdürlükçe belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde öngörülen doğrudan temin usulü ile avukatlar veya avukatlık ortaklıkları ile yapılacak avukatlık sözleşmeleri yoluyla yürütülür.

(3) Genel Müdürlük lehine sonuçlanan dava ve icra takipleri nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin dağıtımını hakkında, 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Devlet Davalarını İntaç Eden Avukat ve Saireye Verilecek Ücreti Vekalet Hakkında Kanun hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Personel, atama usulü ve kadrolar

MADDE 10- (1) Genel Müdürlük personeli 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbidir.

(2) 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun hükümlerinde belirtilenler dışında kalan personelin atamaları Genel Müdür tarafından yapılır. Teftiş Kurulu Başkanı, daire başkanları ile iç denetçiler Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan onayı ile atanır.

(3) Genel Müdürlük kadrolarının tespiti, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlar 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabidir.

(4) Müşavir kadrolarına, Genel Müdürlükte Daire Başkanı, dengi ve üstü kadrolarla Bölge Müdürü kadrolarında en az altı ay süre ile görev yapanlar arasından atama yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gelirler ve Muafiyetler

Gelirler

MADDE 11- (1) Genel Müdürlüğün gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden her yıl yapılacak hazine yardımları,
- b) Sözleşmelerde öngörülmesi hâlinde işletici şirket tarafından ödenen paylar,
- c) Genel Müdürlük tarafından işletilen geçişi ücretli karayollarından alınan ücretler,
- ç) Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluğunda bulunan karayollarında, karayolları sınır çizgisi içinde kalan alanlar ile karayolları sınır çizgisi dışında kalan Genel Müdürlüğe devir ve temlik edilmiş taşınmazlar ve tesisler ile mülkiyetinde olan taşınmaz ve tesislerin kiraya verilmesi, ön izin verilmesi, irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesi sonucunda elde edilen gelirler,
- d) Müteahhitlere sözleşmeleri gereğince verilen malzeme, araç-gereç, depo, arazi ve sair unsurlardan elde edilen kira bedelleri,
- e) Taahhütlerini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen müteahhitlerden alınan tazminatlar ile gelir kaydedilen teminatlar,
- f) Taşınmaz satışından veya kiraya verilmesinden elde edilen gelirler,
- g) Lüzumu kalmayan veya hurdaya ayrılan karayolu makineleri ve atölyelere ait sair eşyanın satışlarından elde edilen gelirler,
- ğ) İhale şartnamesi veya dokümanı satışlarından elde edilen gelirler,
- h) İşletme hakkı verilen hizmet tesislerinden elde edilen gelirler,
- ı) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden gelen hizmet talepleri çerçevesinde elde edilen gelirler,
- i) Her türlü bağış, yardım ve nema gelirleri ile diğer gelirler.

(2) Genel Müdürlüğün her türlü iç ve dış borçlanması Hazine Müsteşarlığının iznine bağlıdır.

Genel Müdürlüğün para ve mallarının statüsü, istisna ve muafiyetler

MADDE 12- (1) Genel Müdürlüğün bütün para ve malları Devlet malı hükmünde olup, haczedilemez. Bunlar aleyhine işlenen suçlar, Devlet malları aleyhine işlenmiş sayılır.

(2) Genel Müdürlük; bu Kanun kapsamındaki görevleri dolayısıyla yapacağı işlemler yönünden, katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, her türlü vergi, resim, harç ve paydan, tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan her türlü döner sermaye ücretinden muaftır. Ancak, yargı harçlarının Genel Müdürlüğün haklılığı nispetinde karşı taraftan tahsiline ilgili merciince karar verilir.

(3) Genel Müdürlüğe, bu Kanunla verilen görevlerin ifası için gerekli olup Genel Müdürlükçe satın alınan veya ithal edilen, binek araçları hariç, motorlu vasıtalarla, motorlu, motorsuz makine, cihaz, araç-gereç ile bunların yedek parçaları ve lastikleri, katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

(4) Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yol Ağları

Görev ve sorumluluk alanındaki yol ağları

MADDE 13- (1) Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluk alanında bulunan karayolları; Otoyollar, Devlet yolları ve İl yolları olmak üzere üç sınıfa ayrılır.

(2) Otoyol, Devlet yolu ve İl yolu niteliğindeki karayolu ağları; kamu yararı, millî savunma ihtiyaçları ve bu ağların gelişmesine tesir eden ekonomik etkenler göz önünde tutulmak suretiyle Genel Müdürlük tarafından ilgili kuruluşların görüşü alınarak tespit edilir ve Bakan onayı ile uygulanır. Düzeltmeler, değiştirmeler, eklemeler ve çıkarmalar da aynı usulle yapılır.

(3) Genel Müdürlüğün görev alanından çıkarılan karayollarına ait tüm hak ve sorumluluklar, gerekli yazılı bildirim yapıldıktan sonra başkaca işleme gerek kalmaksızın ilgili idarelere devredilmiş sayılır.

(4) Başka bir kurumun sorumluluğunda iken Genel Müdürlüğün görev alanına dâhil edilen karayolları ile Genel Müdürlüğün görev alanından çıkarılan karayolları kenarında münhasıran devralınan veya devredilen karayolu kesimi ile ilgili yapı ve tesislerin devir ve temlikine ilişkin hususlar, taraflar arasında imzalanacak protokol ile belirlenir.

Geçiş ücretlerinin belirlenmesi

MADDE 14 - (1) Otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarının geçişi ücretli olacak kesimleri Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan tarafından belirlenir. Bu karayollarının geçiş ücretleri ile bu ücretlerin yeniden belirlenmesi; ücretlendirilen karayolunun mesafesi, trafik yoğunluğu, aracın cinsi, sosyal ve ekonomik faktörler dikkate alınarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen esas ve usullere göre Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan onayı ile yürürlüğe girer.

(2) Geçiş ücretli olan otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından, işletme hakkı verilen veya devredilenler hariç, ücretsiz olması uygun görülen kesimleri ile ücretsiz geçiş yapmasına izin verilecekler genel hükümlere göre belirlenir.

(3) 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanun hükümlerine göre işletme hakkı verilen veya devredilen karayollarında geçiş ücretinin belirlenmesine ilişkin esas ve usuller ile ücretsiz geçiş yapmasına izin verilecek olanlar sözleşmelerde düzenlenir.

Karayollarında erişme kontrolü uygulaması

MADDE 15 - (1) Belediye sınırları içindekiler de dâhil olmak üzere, Genel Müdürlüğün görev alanındaki karayolları, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Bakan onayı ile erişme kontrollü karayoluna dönüştürülebilir veya erişme kontrolü kaldırılabilir.

(2) Mevcut veya yeniden yapılandırılan karayollarında, erişme kontrolüne geçişin başlangıç tarihi ile yasaklamalar, kısıtlamalar ve erişme kontrolü uygulamasının kaldırılması Resmî Gazetede yayımlanır.

(3) İşletme hakkı verilen veya devredilen erişme kontrolü uygulanan karayollarının ücretli ve erişme kontrollü olma niteliği sözleşmeleri süresince korunur.

Ulaşımın devamlılığı

MADDE 16 – (1) Erişme kontrolü uygulanması nedeniyle söz konusu karayolları sınırına bitişik taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahiplerinin karayollarına giriş ve çıkışlarının iptal edilmesi halinde; Genel Müdürlük tarafından taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahiplerinin ulaşimleri, toplayıcı yol yapılarak veya herhangi bir şekilde, mümkün olan en kısa mesafeden istifade edilerek sağlanır.

(2) Bu madde çerçevesinde ulaşım imkânı sağlanan taşınmaz sahipleri ile bu taşınmazlarla ilgili diğer hak sahipleri, Genel Müdürlükten ulaşım düzenine ilişkin olarak başka bir talepte bulunamaz.

Erişme kontrolü uygulanan karayollarına bağlantı, şehir geçişleri ve yerleşim

MADDE 17 - (1) Erişme kontrolü uygulanan karayollarına bağlantılar Genel Müdürlüğün uygun gördüğü yerlerde ve şekillerde yapılır. Erişme kontrolü uygulanan karayolu çevresinin bu bağlantı noktalarına ulaşımı, toplayıcı yollarla veya bağlantı noktasına ulaşan diğer yollar vasıtasıyla sağlanır.

(2) Erişme kontrolü uygulanan karayollarına bitişik taşınmaz sahipleri ile kiracıları veya kullananların arazilerinden erişme kontrolü uygulanan karayoluna doğrudan giriş ve çıkış hakları yoktur.

(3) Erişme kontrolü uygulanan karayolunun şehir geçişlerinde karayolunun şehir ile bağlantı ve ilişkilerinin düzenlenmesi, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine, Bakanlık ve ilgili belediye tarafından müştereken kararlaştırılır. İşletme hakkı verilen veya devredilen erişme kontrolü uygulanan karayollarında, şehir geçiş güzergâhının veya karayolunun şehir ile bağlantı ve ilişkilerinin değiştirilmesinde işletici şirketin görüşü alınır.

(4) Belediye ve mücavir alan sınırları dışında, erişme kontrolü uygulanan karayolu çevresinde, ilgili idare tarafından imar düzenlemesi yapılmadan önce, Genel Müdürlüğün olumlu görüşü alınır. Olumlu görüş alınmadan imar planı kesinleştirilemez.

Karayollarında kurulacak tesisler ve yasaklanan faaliyetler

MADDE 18 - (1) Erişme kontrolü uygulanan karayolu sınırları içinde Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak tesis veya yapılacak faaliyetler dışında tesis kurulması veya faaliyette bulunulması yasaktır.

(2) Erişme kontrolü uygulanan karayolu sınırları içinde Genel Müdürlüğün izniyle kurulacak tesisler ve eklentileri mimarî, statik, tesisat ve her türlü fennî mesuliyeti Genel Müdürlükte olmak kaydıyla 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen yapı ruhsatıyesine tâbi değildir. Bu tesislerin plan ve projesi ile mülkiyet bilgileri inşaat başlamadan önce ilgili idarelere bildirilir. Bu tesisler erişme kontrolü uygulanan karayolunun müştemilatından sayılır. Bu tesislerin işletilmesi ile ilgili resmi makamlarca verilecek izin, ruhsat ve lisanslar bakımından, ilgili tesislerin kesinleşmiş karayolu güzergâh planlarına işlenmesi yeterli olup, ayrıca imar planına işlenme şartı aranmaz.

(3) Erişme kontrolü uygulanan karayolu sınırları içinde ve sınırlarında, Genel Müdürlükten izin alınmaksızın herhangi bir toprak hareketi, inşaat ve tesisat yapılması yasaktır.

(4) Erişme kontrolü uygulanan karayolları dışında kalan diğer karayollarının kenarında yapılacak tesislerin yola uzaklığı, yola giriş ve çıkış bağlantıları 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu ve ilgili mevzuat çerçevesinde Genel Müdürlüğün uygun görüşü ile belirlenir.

(5) Karayollarının fiziki güvenliği ile trafik güvenliğinin sağlanması amacıyla, karayolunu etkileyen deniz, göl, nehir ve dere kenarları da dâhil olmak üzere karayolu kenarlarında 4/6/1985

tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca, maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce Genel Müdürlüğün uygun görüşünün alınması zorunludur. Uygulamaya ilişkin diğer hususlar Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Genel Müdürlükçe hazırlanarak Bakanlık tarafından yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.

(6) Karayolları sınıır çizgileri dâhilinde çevre kirliliğe neden olan ve/veya trafik güvenliğini tehlikeye sokan her türlü atık madde ile moloz, inşaat, evsel, kimyasal ve benzeri atıkların bırakılması yasaktır.

(7) Karayolları yapı ve tesislerine yapılan her türlü müdahaleler kolluk kuvvetleri nezaretinde Genel Müdürlükçe veya Genel Müdürlüğün bildirimine üzerine mahallî mülkî amirliklerce ortadan kaldırılır. Bu müdahaleler sonucu oluşan zarar ve masraflar ile altıncı fıkradaki atıkların kaldırılması için yapılan masraflar sebep olanlardan tahsil edilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çalışma Esasları

Karayolu güzergâhının tespiti

MADDE 19 - (1) Genel Müdürlük, otoyol, devlet ve il yolları ağına giren karayolu güzergâhlarına ve bunların değişikliklerine ilişkin planlarını hazırlayarak, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerlerde imar planlarına işlenmesini belediye veya ilgili kurum ve kuruluşlardan talep eder. Belediye veya ilgili kurum ve kuruluşlar, karayolu güzergâhlarına ilişkin söz konusu planlara varsa itirazlarını en geç otuz gün içinde bildirir. Bu süre sonunda itiraz edilmemişse güzergâh planları, ilgili kurum veya kuruluşlar açısından imar planına esas olmak üzere kesinleşir. İlgili kurum ve kuruluşlarca itiraz edilmesi halinde ise karayolu güzergâh planlarına yapılacak itirazlar Genel Müdürlükçe değerlendirilerek, itiraz tarihinden itibaren en geç yirmi gün içinde sonuçlandırılır. Belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerlerde ise karayolu güzergâh planları, il özel idareleri veya ilgili kurum ve kuruluşlarla koordine edilmek suretiyle Genel Müdürlükçe doğrudan tayin ve tespit edilir ve uygulaması bu çerçevede yapılır. Bu fıkra hükümlerine göre son halini alan yol güzergâh planları Bakan onayı ile yürürlüğe girer. Bakan bu yetkisini Genel Müdüre devredebilir.

(2) İlgili kurum veya kuruluşlar mevcut imar planlarını kesinleşen karayolu güzergâh planlarına uygun olarak en fazla altmış gün içinde revize eder. İmar mevzuatının gerektirdiği diğer işlemler ilgili kurum ve kuruluş tarafından yürütülür. Revize edilen imar planına yapılan ve karayolu güzergâhında değişiklik gerektiren itirazlar Genel Müdürlükçe karara bağlanır.

(3) Karayolu güzergâh planlarının belirlenen süre sonunda, ilgili kurum veya kuruluşca imar planlarına işlenmemesi hâlinde, kesinleşen karayolu güzergâh planları Genel Müdürlükçe imar planlarına işlenir. Karayolu güzergâhlarının işlendiği imar planları Bakan tarafından re'sen onaylanmak suretiyle kesinleşir ve ilgili kurum ve kuruluşca bildirilir. Kesinleşen imar planlarının bir sureti Bayındırlık ve İskân Bakanlığına da gönderilir. Bu şekilde kesinleştirilen imar planları ile ilgili diğer işlemler, ilgili kurum ve kuruluş tarafından imar mevzuatının gerektirdiği şekilde yürütülür.

(4) Kesinleşen imar planlarında karayolu ve çevresine ilişkin daha sonra yapılacak her türlü ilave, değişiklik ve diğer çalışmalarda, trafik ve karayolu güvenliği açısından Genel Müdürlüğün görüşü alınır. Bu plana ilişkin değişiklikler hakkında ilgili mevzuatına göre ilan süresinin başladığı tarihte Genel Müdürlüğe bilgi verilir.

(5) İlgili kurum veya kuruluşlar, kesinleşen karayolu güzergâh planlarına ilişkin olarak yapacakları imar planı çalışmalarında, Genel Müdürlükçe karayolu güzergâhına ilişkin hazırlanan jeolojik, jeoteknik ve fotogrametrik raporları esas almak zorundadır.

(6) Bu madde hükümleri çerçevesinde kesinleşen karayolu güzergâh planları kapsamında karayollarının yer aldığı alanlara ilişkin olarak, belediyeler veya il özel idarelerince, ilk kez yapılan imar planı düzenlemelerinde, otoyollar hariç olmak üzere, kesinleşmiş güzergâh planlarındaki karayolları, 3194 sayılı Kanunun 18 inci maddesi hükümleri dâhilinde oluşturulacak düzenleme ortaklık payları hesabına dâhil edilir. İlgili belediyeler veya il özel idareleri, söz konusu işlemleri Genel Müdürlük ile koordineli olarak ve ivedilikle sonuçlandırır.

Çalışma programının hazırlanması

MADDE 20 - (1) Genel Müdürlük, görev alanına giren karayollarına ilişkin üç yıllık çalışma programını hazırlayarak Bakan onayı ile uygulamaya koyar.

(2) Genel Müdürlük, görev alanına giren karayollarının bakımı ve onarımı ile ilgili olarak ilk yılı bütçesinde yeterli ödeneği bulunması kaydıyla, Maliye Bakanlığının görüşü üzerine üç yıla kadar gelecek yıllara sâri olacak şekilde yüklenmelere girişebilir.

Diğer kurum ve kuruluşların taleplerinin karşılanması

MADDE 21 - (1) Genel Müdürlük; kamu kurum ve kuruluşlarının görev alanına ilişkin hizmet talepleri ile gerçek veya tüzel kişilerin konaklama tesisleri, akaryakıt satış istasyonları ve benzeri tesislerin karayoluna giriş ve çıkışlarının düzenlenmesine dair taleplerini, kendi çalışma programını da dikkate alarak yapılacak anlaşmalar çerçevesinde ve ücreti mukabilinde yerine getirmeye yetkilidir.

Kamulaştırma ve tahsis

MADDE 22 - (1) Genel Müdürlük, görev alanına giren her türlü karayolunun yapımı, geliştirilmesi, çevresinin korunması ve düzenlenmesi ve/veya tesislerin yapımı için gerekli taşınmazları kamulaştırma yetkisine sahiptir.

(2) İşletme hakkı verilen veya devredilen erişme kontrollü karayollarında, ihtiyaç doğması hâlinde yapılacak kamulaştırma işlemleri Genel Müdürlükçe yapılır. Sözleşmelerde, kamulaştırma bedelinin tamamının veya bir kısmının işletici şirketçe ödenmesi hususu hükme bağlanabilir. Kamulaştırılan taşınmazlar ile üzerinde yapılan yapı ve tesisler Devlet malı hükmündedir.

(3) Karayolu güzergah planlarına uygun olarak yapılan kamulaştırmalarda ilgili karayolu güzergah planı yürürlükte olduğu sürece 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 23 üncü maddesi hükmü uygulanmaz.

(4) Genel Müdürlüğün görev ve faaliyetlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar, Genel Müdürlüğün talebi üzerine Maliye Bakanlığınca Genel Müdürlüğe tahsis edilir.

Trampa yetkisi

MADDE 23- (1) Genel Müdürlük; karayollarının yapımı ile ilgili olarak ihtiyaç duyacağı taşınmazların kamulaştırılmasında, kamulaştırma bedellerine karşılık gelmek üzere, Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında olup da kendisine devir ve temlik edilmesi suretiyle elde ettiği taşınmazları, ilgililerin muvafakati dâhilinde trampa yapmaya yetkilidir.

(2) Karayolu güzergâhlarında yer alıp da bu madde hükümleri çerçevesinde trampa işlemlerinde kullanılmaya uygun olan, il ve ilçe merkezlerinde mahalle sınırları ile köy ve belde sınırları içerisinde kalan, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlar, Genel Müdürlük tarafından maksadı ve sınırları belirlenerek alınacak kamu yararı kararında gösterilir. Söz konusu taşınmazlardan, Maliye Bakanlığınca devrinde sakınca olmadığı tespit edilenler, Genel Müdürlüğün talebi üzerine, Maliye Bakanlığınca tapu kütüklerine devir amacını gösteren şerh konulmak suretiyle Genel Müdürlüğe bedelsiz olarak devir ve temlik olunur.

(3) Genel Müdürlük, trampa işlemlerinde kullanılmak üzere devir ve temlik edilen taşınmazlar üzerinde, varsa çevre düzeni planı ve diğer planlardaki arazi kullanım kararlarını da göz önünde bulundurarak, gerektiğinde arazi düzenlemesi yapmaya veya yaptırmaya yetkilidir. Arazi düzenlemesi, Genel Müdürlüğe devredilen taşınmazların, tevhit ve ifraz işlemlerinden oluşur.

(4) Trampa edilecek taşınmazların değer tespitinde 2942 sayılı Kanunda öngörülen usul ve esaslar uygulanır.

(5) Genel Müdürlük, Maliye Bakanlığınca kendisine devir ve temlik edilen taşınmazların tevhit ve ifraz işlemleri sonucu oluşan arazileri kendi adına tescil ettirmeye, trampa işlemleri kapsamında tapu sicillerinde devir, tescil ve diğer her türlü işlemi yapmaya, trampa edilecek taşınmazlar arasında ortaya çıkabilecek değer farklılıklarını oran kısıtlaması olmaksızın ödemeye ya da tahsil etmeye yetkilidir. Maliye Bakanlığınca, bu maddede belirtilen amaçlarla kullanılmak üzere Genel Müdürlüğe devir ve temlik olunan taşınmazlardan, devir ve temlik tarihinden itibaren beş yıl içinde trampa işleminde kullanılmayanlar Maliye Bakanlığına iade edilir.

(6) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ve Maliye Bakanlığının müştereken çıkaracağı yönetmelikle belirlenir.

Karayollarında tesisat kurulması ve yerlerinin değiştirilmesi

MADDE 24- (1) Genel Müdürlüğün görev alanında bulunan karayollarının sınırları dâhilinde her türlü su, kanalizasyon, doğalgaz ve petrol boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat kurulması veya bu amaçlarla herhangi bir şekilde karayollarında faaliyette bulunulması, Genel Müdürlüğün iznine tâbidir. İhtiyaç hâlinde, söz konusu tesisatın yerlerinin değiştirilmesi, Genel Müdürlükçe ilgili kuruluşlardan talep edilebilir. İlgili kurum veya kuruluşlar, her türlü masrafı kendilerine ait olmak üzere, Genel Müdürlükçe belirtilen sürede bu değişikliği gerçekleştirmek zorundadır. Aksi hâlde Genel Müdürlük, yer değiştirme işlemlerini, giderleri ilgili kurum ve kuruluştan tahsil edilmek üzere, bizzat yapar veya yaptırır.

(2) Her türlü su, kanalizasyon, doğalgaz ve petrol boru hatları ile elektrik ve haberleşme hatları ve benzeri tesisat kurulması için ilgililere kanunen tanınmış olan haklar, erişme kontrolü uygulanan karayolları sınırları içinde geçerli değildir.

(3) Karayollarının yapımı aşamasında, onaylanmış karayolu projeleri uyarınca karayolu sınır çizgisi içinde kaldığı tespit edilen, kamu kurum ve kuruluşları veya mevzuatı uyarınca özel kişiler tarafından tesis edilmiş ya da işletilmekte olan su, kanalizasyon, doğalgaz ve petrol boru hatları ile elektrik, haberleşme hatları ve ilgili tesisler, Genel Müdürlüğün talebi üzerine ilgilisi tarafından karayolu yapımını engellemeyecek şekilde yeniden düzenlenir. Gerekli hâllerde giderlerin nasıl karşılanacağı, Genel Müdürlük ile ilgili kişi, kurum ve kuruluş arasında yapılacak mutabakatla belirlenir. Hizmetin görülmesi açısından zorunluluk bulunması ve Genel Müdürlükçe belirtilen sürede

yer değiştirme işlemlerinin yapılmaması hâlinde, üzerindeki hizmetlerin aksatılmamasına özen gösterilerek, teknik usul ve esaslarına uygun bir şekilde söz konusu tesisatın yer değiştirme işlemi bizzat Genel Müdürlükçe yapılır veya yaptırılır.

(4) İşletme hakkı verilen veya devredilen erişme kontrolü uygulanan karayollarında, bu madde kapsamında yer alan hususlar sözleşme ile düzenlenir.

Personele açılan davalarda hukuki yardım

MADDE 25- (1) Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekâlet verdikleri avukata, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre yayımlanan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı halinde geri alınmak kaydıyla, Komisyon kararı üzerine Genel Müdür onayı ile karşılanabilir. Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin esas ve usuller yönetmelikle düzenlenir.

Sulh yoluyla çözüm yetkisi

MADDE 26- (1) Genel Müdürlüğün görev alanına giren işlerin yürütülmesi ile ilgili olarak, Genel Müdürlük ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek veya tüzel kişiler arasında ortaya çıkabilecek, ivedilikle çözülmesinde yarar görölen, bir sözleşme bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, henüz yargı mercilerine, hakeme veya icraya intikal etmemiş olan uyuşmazlıklarda; kovuşturulmasında veya yüksek dereceli merci ve mahkemelerde incelenmesini istemekte fayda umulmayan dava ve icra takiplerinden vazgeçilmesinde; anlaşma veya sözleşmelerin değiştirilmesinde veya bozulmasında; tanınacak veya terkin edilecek hak ve işe karşılık gelen menfaatlerden,

a) 1.000.000 Türk Lirasına kadar olanların sulh yolu ile hallinde Genel Müdür,

b) 1.000.001 Türk Lirasından 10.000.000 Türk Lirasına kadar olanların sulh yolu ile hallinde Genel Müdürün teklifi üzerine Bakan,

c) 10.000.001 Türk Lirasından fazla olanların sulh yolu ile hallinde ise Bakanlar Kurulu, yetkilidir.

(2) Bu maddede belirtilen parasal sınırların karşılığı her yıl Merkezî Yönetim Bütçe Kanununda gösterilir. Bu madde kapsamında yapılan işlemler, Genel Müdürlüğün ilgili yıla ait faaliyet raporunda gösterilir.

Eğitim

MADDE 27- (1) Genel Müdürlük, görev alanına giren konularda, kendi personeli ile gerektiğinde ücreti karşılığında kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörden yerli ve yabancı ilgililerin iştirak edebileceği sertifikalı eğitim programları düzenleyebilir. Bu amaçla, Genel Müdürlük bünyesinde eğitim merkezi kurulabilir. Eğitim merkezinin çalışma esas ve usulleri yönetmelikle düzenlenir.

Malzeme ocaklarından ve kamuya ait diğer yerlerden faydalanma

MADDE 28- (1) Genel Müdürlük, deprem, sel, çığ, su baskını ve benzeri tabii afetler nedeniyle hasar gören karayolu, köprü, tünel ve sanat yapılarının gecikmeksizin onarılması veya trafik güvenliğinin acilen sağlanarak trafiğe geçit verilebilmesi için, zorunlu durumlarda olayın vuku

bulduğu mahalde veya yakınındaki kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufunda bulunan taş, kum ve ariyet ocağı gibi malzeme ocaklarından, izin almaksızın ve bedelsiz olarak malzeme kullanmaya yetkilidir.

(2) Karayolu güzergah planları uyarınca, devlet ormanları ile milli parklar kapsamındaki alanlarda, durumu ve sınıfına bakılmaksızın 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamındaki alanlarda, hazinenin özel mülkiyetinde ve Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerde, 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamındaki yapı ve inşaat hammaddelerinin üretimine yönelik olarak gerekli olan sahalarda, karayolu sınır çizgisi içinde kalan ve karayolunun yapım, bakım ve onarım işlemleri için gerekli olan alanlar ile hammadde üretim izin alanları ve tesis alanları için ilgili mevzuatına göre alınması gereken izin ve işlemler Genel Müdürlüğün müracaatından itibaren, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından 60 gün içinde sonuçlandırılır. Bu izinler için Mera Kanunundan kaynaklanan ot bedeli hariç herhangi bir bedel ve teminat talep edilemez.

Otoyollar ve tesislerde işletme haklarının verilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklarının işletme hakkının verilmesi 4046 sayılı Kanun hükümleri uyarınca Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca gerçekleştirilir. 4046 sayılı Kanun kapsamında mevcut otoyolların işletme hakkının verilmesi imtiyaz sözleşmeleri ile düzenlenir. 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

(2) İşletme hakkı verilen otoyollarda uygulanacak geçiş ücretlerinin belirlenmesinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Genel Müdürlükçe uygulanmakta olan geçiş ücretleri esas alınır. Bu Kanunun yürürlük tarihinden sonra mevcut otoyollara yeni güzergâhların ilave edilmesi veya güzergâhlarının değiştirilmesi durumunda Genel Müdürlükçe yürürlüğe konulan ilk uygulama ücretleri esas alınır. Esas alınan bu ücretler katma değer vergisinden arındırılıp sözleşmelerde belirlenen formül ve usullere göre güncellendikten sonra bulunan miktarlara, katma değer vergisi ilave edilmesi suretiyle işletme hakkının başladığı tarih itibarı ile uygulanacak olan geçiş ücretleri belirlenir.

(3) Takip eden takvim yıllarına ilişkin geçiş ücretleri; her takvim yılı için geçerli olmak üzere sözleşmelerde belirlenecek formül ve usullere göre tespit edilerek uygulanır. Hesaplanan araç geçiş ücretlerinin küsuratlı çıkması hâlinde ücretler katma değer vergisi dâhil olarak yirmi beş kuruş veya katlarına tamamlanır.

(4) Ücretsiz geçiş yapmasına izin verilecek olanlar sözleşmelerde belirlenir.

Geçiş ücretini ödememe ve güvenliğin ihlali

MADDE 30- (1) Genel Müdürlük işletimindeki otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerine Genel Müdürlük tarafından, o güzergâhın en uzun mesafesine ait geçiş ücretinin on katı tutarında idarî para cezası verilir.

(2) Erişme kontrolü uygulanan karayollarında kısıtlanan ve yasaklanan işler veya hareketleri yapanlar ve yaptırımlar ile koruma alanı içine giren hayvanların sahiplerine ve bu Kanunun 18 inci maddesinin altıncı fıkrasında yasaklanan fiilleri işleyenlere, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen

personel veya trafik polisi, trafik polisinin görev alanı dışında kalan yerlerde jandarma personeli tarafından beş yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanununun 18 inci maddesinin altıncı fıkrasında yasaklanan fiillerin şehirlerarası yolcu ve yük taşımacılığı yapanlar tarafından işlenmesi halinde bu fıkra da belirtilen idari para cezası iki katı olarak uygulanır.

(3) Bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen idari para cezaları ile geçiş ücretleri ve ikinci fıkrasında yer alan idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içinde ödenir. Bu sürede ödenmeyen geçiş ücretleri ve idari para cezaları 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilir. Vergi daireleri tarafından tahsil edilen geçiş ücretleri, tahsilâtın yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar Genel Müdürlük hesaplarına aktarılır.

(4) Birinci fıkraya uyarınca ödenmesi gereken idari para cezaları ile geçiş ücretleri ödenmeden, kabahatin işlendiği araçların fennî muayeneleri ile satış ve devirleri yapılmaz.

(5) 4046, 3465 ve 3996 sayılı Kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar veya erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yapan araç sahiplerinden, işletici şirket tarafından o güzergâhın en uzun mesafesine ait geçiş ücreti ile birlikte, bu ücretin on katı tutarında ceza, genel hükümlere göre tahsil edilir. Ücretin on katı fazlası olarak tahsil edilen ceza tutarının yüzde altmış, tahsilini izleyen ayın yedinci günü mesai bitimine kadar, işletici şirket tarafından Hazine payı olarak, yıllık kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenen bir bildirimle ödenir. İşletici şirket tarafından Hazine payının eksik bildirilmesi veya hiç bildirilmemesi ya da bildirildiği halde süresinde ödenmemesi halinde, Hazine payının ödenmesi gerektiği tarih ile tahsil edildiği tarih arasında geçen süreye 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesine göre uygulanacak gecikme zammı ile birlikte ilgili vergi dairesince 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

(6) 4046, 3465 ve 3996 sayılı Kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar veya erişme kontrolünün uygulandığı karayollarından ücretsiz geçiş yapan araçlar, işletici şirket tarafından bu maddenin yedinci fıkrasında öngörülen sürenin bitimini takip eden ilk iş gününde en yakın trafik kuruluşuna bildirilir.

(7) Geçiş ücretlerini ödemediği geçiş yapanlardan, ödemesiz geçiş tarihini izleyen 3 gün içinde yükümlü olduğu geçiş ücretini usulüne uygun olarak ödeyenlere, bu maddenin birinci fıkrası ile beşinci fıkrasında belirtilen cezalar uygulanmaz.

Yöneticilerin sorumluluğu ve yetki devri

MADDE 31 - (1) Genel Müdürlüğün her kademedeki yöneticileri yapmakla yükümlü buldukları hizmet ve görevlerini; mevzuat hükümlerine, stratejik plan ve programlarına uygun olarak yürütmekten üst kademelere karşı sorumludur.

(2) Genel Müdür ve her kademedeki yöneticiler, sınırlarını açıkça belirlemek kaydıyla yetkilerinden bir kısmını astlarına devredebilirler. Yetki devri, yetki devreden amirin sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

Düzenleme yetkisi

MADDE 32 - (1) Genel Müdürlük; kanunlarla görevli, yetkili ve sorumlu kılındığı hizmetlerin yürütülmesi amacıyla yönetmelik ve diğer idari düzenlemeleri yapmaya yetkilidir.

ALTINCI BÖLÜM

Değiştirilen Hükümler

MADDE 33- (1) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun;

a) 16 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Devlet ormanları içinde maden aranması ve işletilmesi ile madencilik faaliyeti için zorunlu; tesis, yol, enerji, su, haberleşme ve altyapı tesislerine, fon bedeli hariç, bedeli alınarak temdit dâhil ruhsat süresini geçmemek üzere Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilir. Ancak Devlet ormanları sınırları içindeki tohum meşcereleri, gen koruma alanları, muhafaza ormanları, orman içi dinlenme yerleri, karayolları ön görünüm bölgeleri, endemik ve korunması gereken nadir ekosistemlerin bulunduğu alanlarda maden aranması ve işletilmesi için maden ruhsatı verilmesi Çevre ve Orman Bakanlığının muvafakatine bağlıdır. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin; baraj, gölet, liman ve yol gibi yapılarda dolgu amaçlı kullanacağı her türlü yapı hammaddesi üretimi için yapacağı madencilik faaliyetleri ile zorunlu tesislerinden bedel alınmaz.”

“Madencilik faaliyetleri sonucu doğal yapısı bozulan orman alanları rehabilite edilir. Rehabilite maksadı ile bu alanların orman yetiştirilmek üzere inşaat, yıkıntı ve hafriyat atıkları ile doldurularak ağaçlandırmaya hazır hale getirilmesi için Büyükşehir mücavir alanlarında Büyükşehir belediyelerine, diğer yerlerde ise il ve ilçe belediyelerine bedeli karşılığında izin verilebilir.”

b) 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Savunma, ulaşım, enerji, haberleşme, su, atık su, petrol, doğalgaz, altyapı, katı atık bertaraf ve düzenli depolama tesislerinin; baraj, gölet, sokak hayvanları barınağı ve mezarlıkların; Devlete ait sağlık, eğitim ve spor tesislerinin ve bunlarla ilgili her türlü yer ve binanın Devlet ormanları üzerinde bulunması veya yapılmasında kamu yararı ve zaruret olması halinde, gerçek ve tüzel kişilere bedeli mukabilinde Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir.”

c) Ek 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“9/5/1985 tarihli ve 3202 sayılı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanun çerçevesinde köye ve bağlı yerleşim birimlerine yönelik yol, su, atık su, gölet, mezarlık ve altyapı hizmetlerinin yerine getirilmesi maksadı ile verilen izinlerden bedel alınmaz.”

ç) Ek 10 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11- Bu Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre;

a) Sağlık, eğitim ve spor tesisi yapımı maksadıyla izin verilen tesislerdeki kafeterya, kantin, otopark gibi yan üniteler ile aynı fıkra kapsamında izin verilen diğer tesislerin tamamının veya bir bölümünün kiralanmasına veya işletme hakkının devredilmesiyle ilgili olarak, bu işlemleri gerçekleştirecek genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına izin verilebilir.

b) Turizm izinleri dışındaki, izinlere konu tesislerin izin sahibi tarafından üçüncü kişilere kiralanması halinde; kira bedelinin yüzde ellisi her yıl Orman Genel Müdürlüğü özel bütçe hesabına izin sahibi tarafından yatırılır.

c) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına verilen bedelsiz izinlerin işletme hakkının devri hâlinde işletme hakkı devir bedeli üzerinden ormanlık

alanların devredilen toplam kullanım alanları içindeki yüzde oranı dikkate alınarak hesaplanacak tutarın binde beşi bir defaya mahsus olmak üzere işletici tarafından devir alma tarihinden itibaren üç ay içinde defaten Orman Genel Müdürlüğü özel bütçe hesabına yatırılır.

ç) Kamu kurum ve kuruluşlarına verilen bedelli izinlerin işletme hakkının devri halinde taahhüt senedinde yer alan bedeller dışında işletme hakkı bedeli üzerinden herhangi bir bedel alınmaz.

d) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına verilen izinlere konu tesislerin, 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanun kapsamında yap-işlet-devret modeli ile yaptırılması hâlinde, işletme hakkı bedeli üzerinden herhangi bir bedel alınmaz.

İşletme hakkını devir alanların yapacağı kiralamalar ve kullanım hakkı devir işlemlerinden ayrıca bir bedel alınmaz.

İzin sahibinin, izin başlangıcında alınan taahhüt senedinden doğan yükümlülükleri işletme hakkı kullanım süresi içinde de devam eder.”

d) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu Kanunun 17 nci maddesi hükümlerine göre 8/11/2003 tarihinden önce verilen turizm ve diğer izinlerin kesin izin hakları devam eder, izinli saha içinde kalmak kaydıyla mevcut tesislere tadilat, kapasite, tür ve sınıf değişikliği izni verilebilir. Çevre ve Orman Bakanlığınca verilen tadilat, kapasite, tür ve sınıf değişikliği izinleri dâhil olmak üzere daha önce turizm amaçlı tesisler için verilen izinler ile diğer izinlerin irtifak hakkına dönüştürülmesinin izin sahibi tarafından talep edilmesi halinde, izin sahibi lehine bu Kanunun 115 inci maddesine göre irtifak hakkı tesis edilebilir.”

MADDE 34 – (1) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun;

a) 7 nci maddesinin f) ve h) bentlerinin sonuna “veya aldırılmak” ibareleri ile j) bendinin başına “Trafik zabitasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere” ibareleri eklenmiştir,

b) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ulaştırma Bakanlığının ilgili birimleri, bu Kanun ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, bu Kanun açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak, tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idarî para cezası vermek, bu maddede belirlenen idarî tedbirleri almak, trafik zabitasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idarî para cezasına dair tutanak düzenlemek.”

c) 13 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdür.”

ç) 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Trafığı düzenlemede kullanılan işaret levhaları, ışıklı ve sesli işaretler, yer işaretlemeleri ile benzeri trafik işaretleri, karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli kuruluşlarca temin ve tesis edilerek sürekliliği ve işlerliği sağlanır.”

d) 16 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca bunlar, bütün sorumluluk ve giderler mal sahibine ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşça kaldırılır.”

e) 50 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Motorlu araçların cins ve kullanma amaçlarına göre sürülebileceği en çok ve en az hız sınırları, şehirlerarası çift yönlü karayollarında 90 km/s, bölünmüş yollarda 110 km/s, otoyollarda 120 km/s hızı geçmemek üzere yönetmelikte belirlenir.”

f) 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Söz konusu tutanaklar elektronik ortamda da üretilebilir ve düzenlenebilir. Buna dair usul ve esaslar İçişleri ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken belirlenir.”

MADDE 35 - (1) 9/4/1987 tarihli ve 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “karayolu yapımı ve teçhizatı ile ilgili hususlar hariç ve” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 36 - (1) 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunun;

a) 2 nci maddesinde yer alan “yolculukla ilgili tesislerin” ibaresi “hizmet tesislerinin” olarak değiştirilmiştir.

b) 3 üncü maddesinin (a) bendinde yer alan, “Bayındırlık ve İskân Bakanını” ibaresi “Ulaştırma Bakanını”, (b) bendinde yer alan “Bayındırlık ve İskân Bakanlığını” ibaresi “Ulaştırma Bakanlığını” olarak ve (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Hizmet tesisleri; otel, motel, lokanta, akaryakıt istasyonu ve diğer tesisleri,”

c) 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yer alan “yolculukla ilgili” ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

ç) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanununun 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerine göre verilecek görev, tespit edilen görev yerinde bütün tesisleri ile birlikte otoyolun veya hizmet tesislerinin projelendirilerek veya projesine göre yapımı, bakımı ve işletilmesini kapsayabileceği gibi 4046 sayılı Kanun kapsamına alınanlar hariç otoyolların, işletme ve bakım tesislerinin veya hizmet tesislerinin bakımı, iyileştirilmesi, genişletilmesi veya işletme haklarının devri şeklinde de olabilir.”

MADDE 37- (1) 21/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünde tren üzerinde fiili görev yapmakta olan sözleşmeli personele, tren üzerinde görev yaptığı sürelerle göre belirlenmek ve günde iki öğünü geçmemek üzere, belirlenecek esaslara göre ücretsiz yemek veya kumanya verilebilir.”

MADDE 38 - (1) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) sayılı cetvelde yer alan “42) Karayolları Genel Müdürlüğü” ibaresi bu cetvelden çıkarılmış, anılan Kanuna ekli (II) sayılı cetvelin “B) Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “7) Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu” sırasından sonra gelmek üzere “8) Karayolları Genel Müdürlüğü” ibaresi eklenmiş, (I) ve (II) sayılı cetvellerdeki idarelerin sıra numaraları teselsül ettirilmiştir.

MADDE 39 - (1) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü maddesindeki Dış borcun tahsisi tanımında yer alan “üniversiteler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Karayolları Genel Müdürlüğüne” ve Hazine geri ödeme garantisini tanımında yer alan “sair yerel yönetim kuruluşları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 5018 sayılı Kanunun II/B sayılı cetvelinde yer alan idareler” ibareleri eklenmiştir.

b) Geçici 18 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce Karayolları Genel Müdürlüğünün yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla imzalanan kredi anlaşmaları ile temin edilen dış krediler Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullanılmaya devam edilir.”

MADDE 40- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun ile 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında gerçekleştirilen veya gerçekleştirilecek karayolları yatırımları için Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazların üzerinde tesis edilen irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilen kullanma izinlerinde, irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri ile hasılat payı alınmaz.”

MADDE 41 - (1) Bu Kanuna Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Karayolları Genel Müdürlüğüne ait bölümünden çıkarılmış, ekli (3), (4) ve (5) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Karayolları Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 42 - (1) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile 6/6/1972 tarihli ve 1593 sayılı Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır. Mevzuatta anılan Kanunlara yapılan atıflar bu Kanunun ilgili hükümlerine yapılmış sayılır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunla yapılan düzenlemeler sonucunda kadro unvanları değişmeyenler, herhangi bir işleme gerek kalmaksızın aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılır.

(2) Bu Kanunla yapılan düzenlemelere göre kadro unvanları kaldırılan veya değiştirilen daire başkanlarından bu Kanunla oluşturulan daire başkanı kadrolarına otuz gün içinde atanamayanlar, ekli (4) sayılı listede belirten müşavir kadrolarına atanmış sayılır. Müşavir kadrolarının herhangi bir nedenle boşalması veya kullanılmaması hâlinde, anılan kadrolar herhangi bir işlem yapılmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bunlar, yeni bir kadroya atanıncaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge,

her türlü zam ve tazminatları ile diğer malî haklarını almaya devam eder. Bunların, atandıkları yeni kadrolarının aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer malî hakları toplamının net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer malî hakları toplamının net tutarından az olduğu takdirde aradaki fark, atandıkları kadroda kaldıkları sürece, farklılık giderilinceye kadar, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi olmaksızın tazminat olarak ödenir.

(3) Genel Müdürlüğün merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında avukat olarak görev yapmakta iken 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 28 inci maddesine dayanılarak hazine avukatı olarak atananlardan bu Kanunun yayımı tarihinde görevde bulunanlar, onbeş gün içinde başvurmaları halinde Genel Müdürlüğün teşkilat yapısı göz önünde bulundurulacak, görev yapmakta oldukları yere öncelik verilmek suretiyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla işgal ettikleri kadro derecelerine göre, başvurdukları tarihten itibaren onbeş gün içinde Genel Müdürlükçe merkez veya taşra teşkilatında avukat unvanlı kadrolara atanırlar. Bu fıkra hükmüne göre atananların, atandıkları kadroların aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla mesai ücreti ve avukatlık vekâlet ücreti hariç diğer malî hakları toplamının net tutarının, önceki kadrolarına ilişkin olarak en son ayda aldıkları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla mesai ücreti ve avukatlık vekâlet ücreti hariç diğer malî hakları toplamının net tutarından az olması hâlinde, aradaki fark, atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece, farklılık giderilinceye kadar, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir. Bu Kanunla ihdas edilen diğer avukat kadrolarına, 2010 ve 2011 Yılı Bütçe Kanunlarındaki sınırlamalara tabi olmaksızın atama yapılır.

(4) Maliye Bakanlığı uhdesinde hazine avukatları tarafından takip edilmekte olan Genel Müdürlük ile ilgili dava ve icra takiplerine ilişkin tüm dosyalar, Maliye Bakanlığı ve Genel Müdürlükçe müştereken belirlenecek esaslara göre bu Kanunun yayımını izleyen altı ay içinde Genel Müdürlüğe devredilir. Bu şekilde devredilen dava ve icra takipleriyle ilgili olarak devir tarihine kadar yapılmış her türlü işlem Genel Müdürlük adına yapılmış sayılır.

(5) Genel Müdürlüğün mülkiyetinde iken 5018 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazineye devredilen taşınmazlardan satışı yapılmamış, başka kurum ve kuruluşlara tahsis edilmemiş ve devredilmemiş olanların mülkiyeti, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde Genel Müdürlüğe devredilir.

(6) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Genel Müdürlüğün muhasebe hizmetlerini yürüten ve Maliye Bakanlığı kadrolarında bulunan personel, Genel Müdürlüğün talebi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren beş yılı geçmemek üzere muhasebe hizmetlerini yürütmeye devam eder.

(7) Genel Müdürlüğün bu Kanunun yayımlandığı yıla ilişkin harcamaları, söz konusu yıl Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesindeki ödeneklerden yapılır ve Genel Müdürlüğün tahsil edilen gelirleri de genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilir. Genel Müdürlüğün bu Kanunun yayımlandığı yıla ilişkin bütçe uygulamaları, genel bütçeli idareler için uygulanan usûl ve esaslar çerçevesinde yürütülür.

(8) Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, mevcut düzenleyici işlemlerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

(9) Bu Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen geçiş ücretlerinin belirlenmesine ilişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde geçiş ücretleri belirleninceye kadar, mevcut otoyollar bakımından, bu Kanunun yürürlük tarihi itibari ile geçerli olan ücretlerin uygulanmasına devam olunur.

Yürürlük

MADDE 43- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 44- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EK Lİ CETVELLER
(1) Sayılı Cetvel
KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

MERKEZ TEŞKİLATI

<u>Genel Müdür</u>	<u>Genel Müdür Yardımcısı</u>	<u>Ana Hizmet Birimleri</u>	<u>Danışma ve Denetim Birimleri</u>	<u>Yardımcı Hizmet Birimleri</u>
Genel Müdür	Genel Müdür Yardımcısı Genel Müdür Yardımcısı Genel Müdür Yardımcısı Genel Müdür Yardımcısı	Ettit ve Proje Dairesi Başkanlığı Teknik Araştırma Dairesi Başkanlığı Yapım Dairesi Başkanlığı Otoyollar Dairesi Başkanlığı Bakım ve Trafik Güvenliği Dairesi Başkanlığı Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı Köprüler Dairesi Başkanlığı Emlak ve Kamulaştırma Dairesi Başkanlığı	Tefiş Kurulu Başkanlığı Hukuk Müşavirliği Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı	İnsan Kaynakları Dairesi Başkanlığı İdari İşler Dairesi Başkanlığı

(2) Sayılı Cetvel

**1- İSTANBUL BOĞAZIÇI VE FATİH SULTAN MEHMET
KÖPRÜLERİ**

SINIF	ARAÇ TİPİ	KÖPRÜ GEÇİŞ ÜCRETİ
1	AKS ARALIĞI 3.20 m'DEN KÜÇÜK İKİ AKSLI ARAÇLAR Otomobiller, Motosiklet Aks aralığı 3.20 m.'den küçük Kamyon, Kamyonet ve Minübüsler dahil	3.75
2	AKS ARALIĞI 3.20 m.'DEN BÜYÜK HER TÜRLÜ İKİ AKSLI ARAÇLAR DAHİL Kamyonet, Pikap, Jeep, Ambulans ve Cenaze arabası Küçük otobüs Büyük otobüs Kamyon	5.00
3	3 AKSLI HER TÜRLÜ ARAÇLAR Otobüs, Kamyon ve Treyler (bir ilave akslı 1.ve 2.sınıflar)	9.25
4	4 VE 5 AKSLI HER TÜRLÜ ARAÇLAR Otobüs, Kamyon ve Treyler (iki ilave akslı 1.sınıflar) (bir ilave akslı 2.sınıflar)	23.50
5	6 VE YUKARI AKSLI ARAÇLAR Römorklu Kamyon ve Treyler	29.25

NOT:

a) Karayolları Genel Müdürlüğü 17.Bölge Müdürlüğünce gece geçişine izin verilen az tehlikeli madde yüklü araçlar, dahil oldukları sınıflara bağlı olarak normal ücretin;

1,2,3 No.lu sınıf için 10 katı,
4 ve 5 No.lu sınıf için 5 katı,

olmak üzere her iki yön için ücret öderler.

b) Ücretlere KDV dahildir.

c) 3 gün önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarifede belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar artırılarak uygulanabilir.

		203,450 Km	200,250 Km	188,150 Km	178,450 Km	168,450 Km	162,550 Km	153,450 Km
KAYNAŞLI	1	6,50	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
	2	7,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
	3	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	8,75
	4	14,50	14,50	14,50	14,50	12,25	12,25	12,25
	b	17,50	17,50	17,50	17,50	14,50	14,50	14,50
		226,080 Km	222,880 Km	210,780 Km	207,080 Km	191,080 Km	185,180 Km	176,080 Km
ABANT	1	11,25	9,75	9,75	9,75	9,75	9,75	9,75
	2	14,50	13,00	13,00	13,00	13,00	13,00	13,00
	3	18,75	18,75	18,75	18,75	18,75	18,75	16,75
	4	24,00	24,00	24,00	24,00	24,00	21,50	21,00
	b	29,25	29,25	29,25	29,25	26,25	26,00	28,00
		233,880 Km	230,680 Km	218,580 Km	208,880 Km	198,880 Km	192,980 Km	183,880 Km
BOLU BATI	1	11,25	11,25	11,25	11,25	11,25	11,25	11,25
	2	15,00	14,50	14,50	14,50	14,50	14,50	14,50
	3	21,00	21,00	21,00	21,00	21,00	21,00	17,25
	4	26,75	26,50	26,50	26,50	23,50	23,50	23,50
	b	34,00	33,25	33,25	33,25	30,25	30,25	30,25
		253,380 Km	250,180 Km	238,080 Km	228,380 Km	218,380 Km	212,480 Km	203,380 Km
ÇAYDURT	1	12,25	11,75	11,25	11,25	11,25	11,25	11,25
	2	15,00	15,00	14,50	14,50	14,50	14,50	14,50
	3	21,50	21,50	21,50	21,50	21,50	21,50	17,75
	4	28,50	28,50	27,75	27,75	25,50	25,50	25,50
	b	34,00	34,00	33,25	33,25	30,25	30,25	30,25
		276,380 Km	273,180 Km	261,080 Km	251,380 Km	241,380 Km	235,480 Km	226,380 Km
YENİÇAĞA	1	13,00	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75
	2	16,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00
	3	21,50	21,50	21,50	21,50	21,00	18,00	15,25
	4	28,50	28,50	27,75	27,75	25,50	25,50	25,50
	b	34,50	34,00	34,00	34,00	31,00	31,00	31,00
		288,880 Km	285,680 Km	273,580 Km	263,880 Km	253,880 Km	247,980 Km	238,880 Km
GEREDE	1	13,00	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75
	2	16,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00
	3	23,50	23,50	23,50	23,50	22,75	22,75	19,50
	4	28,50	28,25	27,75	27,75	25,50	25,50	25,50
	b	34,50	34,00	34,00	34,00	31,00	31,00	31,00
		333,880 Km	330,680 Km	318,580 Km	308,880 Km	298,880 Km	292,980 Km	283,880 Km
PELİTÇİK	1	13,00	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75
	2	16,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00
	3	23,50	23,50	23,50	23,50	23,50	23,50	23,50
	4	29,75	29,75	28,25	28,25	27,75	27,75	27,75
	b	36,00	35,25	35,25	35,25	34,00	34,00	34,00
		349,880 Km	346,680 Km	334,580 Km	324,880 Km	314,880 Km	308,980 Km	299,880 Km
ÇELTİKÇİ	1	13,00	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75
	2	16,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00	15,00
	3	23,50	23,50	23,50	23,50	23,50	23,50	19,50
	4	29,75	28,75	28,25	28,25	26,00	26,00	26,00
	b	36,00	35,25	35,25	35,25	34,00	34,00	34,00
		380,680 Km	377,480 Km	365,380 Km	355,680 Km	345,680 Km	339,780 Km	330,680 Km
AKINCI	1	13,50	12,25	12,25	12,25	12,25	12,25	12,25
	2	17,00	15,50	15,50	15,50	15,50	15,50	15,50
	3	24,00	24,00	24,00	24,00	24,00	24,00	20,25
	4	30,50	30,25	29,75	29,75	28,25	28,25	28,25
	b	37,00	36,50	36,50	36,50	35,25	35,25	35,25

Not: 3 Gün önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarife belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar arttırılarak uygulanabilir. Ücretlere KDV Dahildir.

1	3	5
2	4	6

KÖRFEZ	KANDIRA	DOĞU İZMİT	SAPANCA	A.PAZARI	AKYAZI	HENDEK	DÜZCE	KAYNAŞLI
					1	3	5	
					2	4	6	
7,000 Km								
1.50								
1.75								
2.00								
2.50								
5.00								
19,000 Km								
1.50								
1.75								
2.75								
4.25								
5.00								
26,350 Km	7,390 Km							
1.50	1.50							
1.75	1.75							
2.50	2.00							
5.00	3.00							
6.50	5.00							
45,850 Km	26,850 Km	19,500 Km						
2.00	1.50	1.50						
2.25	1.75	1.75						
4.25	2.50	2.75						
6.50	5.00	4.75						
7.75	6.50	5.00						
59,350 Km	40,350 Km	33 Km	13,500 Km					
2.00	2.00	2.00	1.50					
2.25	2.25	2.25	1.75					
4.25	2.50	2.50	2.75					
6.50	5.00	5.00	3.50					
7.75	6.50	6.50	5.00					
75,150 Km	56,150 Km	48,800 Km	28,300 Km	15,800 Km				
2.75	2.00	2.00	1.50	1.50				
3.50	2.25	2.25	1.75	1.75				
6.50	4.25	4.25	2.50	2.75				
7.75	6.50	6.50	4.25	3.50				
8.75	7.75	7.75	6.50	5.00				
88,850 Km	69,850 Km	62,300 Km	42,800 Km	29,300 Km	13,500 Km			
2.75	2.75	2.75	2.50	1.50	1.50			
3.50	3.50	3.50	2.25	1.75	1.75			
6.50	6.50	6.50	4.25	2.50	2.75			
8.75	7.75	7.75	6.50	5.00	3.50			
11.75	8.75	8.75	7.75	6.50	5.00			
120,650 Km	101,650 Km	94,300 Km	74,800 Km	61,300 Km	45,500 Km	32 Km		
3.50	3.50	2.75	2.75	2.75	2.00	2.00		
6.00	5.00	3.50	3.50	3.50	2.25	1.75		
7.75	7.75	6.50	6.50	6.50	4.25	2.50		
8.75	8.75	8.75	7.75	7.75	6.50	5.00		
12.25	11.75	11.75	8.75	8.75	7.75	6.50		

ABANT	BOLU BATI	ÇAYDURT	YENİÇAĞA	GEREDE	PELİTÇİK	ÇELTİKÇİ
				1	3	5
				2	4	6

7,800 Km						
1.50						
1.75						
2.00						
2.75						
4.50						
27,300 Km	19,500 Km					
1.50	1.50					
1.75	1.75					
3.25	2.00					
4.50	2.75					
4.75	4.50					
80,300 Km	42,500 Km	23,000 Km				
2.00	1.50	1.50				
2.25	1.75	1.75				
3.25	2.75	2.75				
4.50	4.50	4.50				
5.00	5.00	5.00				
62,800 Km	55 Km	35,500 Km	12,500 Km			
2.00	2.00	1.50	1.50			
2.25	2.25	1.75	1.75			
2.75	2.75	2.75	2.25			
4.50	4.50	4.50	4.50			
5.00	5.00	5.00	5.00			
107,800 Km	100 Km	80,500 Km	57,500 Km	45 Km		
2.00	2.00	2.00	2.00	1.50		
2.25	2.25	2.25	2.25	1.75		
4.50	4.50	4.25	2.75	2.75		
5.00	5.00	4.50	4.50	4.50		
6.50	6.50	5.00	5.00	5.00		
123,800 Km	115,800 Km	98,300 Km	73,300 Km	60,800 Km	15,800 Km	
2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	1.50	
2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	1.75	
4.50	4.50	4.50	4.50	2.75	2.00	
5.00	5.00	5.00	4.50	4.50	2.75	
6.50	6.50	6.50	5.00	5.00	4.50	
154,800 Km	146,800 Km	127,300 Km	104,300 Km	91,800 Km	46,800 Km	31,000 Km
2.75	2.75	2.75	1.75	1.75	1.50	1.50
3.50	3.50	3.50	2.00	2.00	1.75	1.75
5.00	5.00	5.00	4.50	4.50	2.75	2.75
6.00	5.50	5.50	5.00	5.00	4.50	4.50
7.75	7.75	7.75	6.50	6.50	5.00	5.00

Not: 3 Gün önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarifede belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar arttırılarak uygulanabilir.
Ücretlere KDV Dahildir.

1	3	5
2	4	6

4-ÇUKUROVA OTOYOLU (POZANTI ADANA BATI KESİMİ)

İSTASYON	Snf	POZANTI	TEKİR	ÇAMALAN	YENİCE	ADANA BATI	ÇAMTEPE	TARSUS
TEKİR		14 Km						
	1	1.50						
	2	1.75						
	3	2.75						
	4	4.50						
ÇAMALAN	5	5.00						
		30 Km	16 Km					
	1	2.00	1.50					
	2	2.25	1.75					
	3	4.25	2.75					
YENİCE	4	4.50	4.25					
	5	5.00	4.50					
		66 Km	52 Km	36 Km				
	1	2.00	2.00	2.00				
	2	2.25	2.25	2.25				
ADANA BATI ALIN	3	5.00	4.50	4.25				
	4	6.50	5.00	4.50				
	5	7.75	6.50	5.00				
		76.5 Km	62.5 Km	46.5 Km	19 Km			
	1	2.00	2.00	2.00	1.50			
ÇAMTEPE	2	2.25	2.25	2.25	1.75			
	3	5.00	4.50	4.25	2.00	1.50		
	4	6.50	5.00	4.50	3.50	1.75		
	5	7.75	6.50	5.00	4.50	2.00	1.50	
		62 Km	48 Km	32 Km	8 Km	16 Km		
TARSUS	1	2.00	2.00	2.00	1.50	1.50		
	2	2.25	2.25	2.25	1.75	1.75		
	3	5.00	4.50	4.50	2.75	2.75		
	4	6.50	5.00	5.00	4.25	4.25		
	5	7.75	6.50	6.50	4.50	4.50		
	71 Km	57 Km	41 Km	17 Km	25 Km	9 Km		
MERSİN A	1	2.00	2.00	2.00	1.50	2.00	1.50	
	2	2.25	2.25	2.25	1.75	2.25	1.75	
	3	5.00	4.50	4.50	2.75	4.25	2.00	
	4	6.50	5.00	5.00	4.25	4.50	3.50	
	5	7.75	6.50	6.50	4.50	5.00	4.50	
	94 Km	80 Km	64 Km	40 Km	49 Km	33 Km	24 Km	
MERSİN A	1	2.75	2.75	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00
	2	3.50	3.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25
	3	6.50	5.00	5.00	4.50	4.50	4.25	4.25
	4	7.75	7.75	6.50	5.00	5.00	4.50	4.50
	5	9.50	8.75	7.75	6.50	6.50	5.00	5.00

Not: 3 Gün önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarifede belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar artırılarak uygulanabilir.
Ücretlere KDV Dahildir.

BÜYÜKŞEHİR	10 ANTEP PAZARI										10 ANTEP PAZARI										10 ANTEP PAZARI									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
BİRİNCİ	1	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75	2,75
	2	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50
	3	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
	4	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00
	5	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00
İKİNCİ	1	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50
	2	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50
	3	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75
	4	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50
	5	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50
ÜÇÜNCÜ	1	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50
	2	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50
	3	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75
	4	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50
	5	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50	13,50

Not: 3 Günlük önceden kamuyoluna duyurulmak kaydıyla günlük 3 saat geçmemek üzere tarifeyle belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar artırılarak uygulanabilir. Ücretlere KDV Dahildir.

6- İZMİR ÇEŞME OTOYOL KESİMİ

İSTASYON	Snf	SEHİTLİK	S.HİSAR	URLA	KARABURUN	ZEYTİNLER	ALAÇATI
SEFERİHİSAR		11,600 Km					
	1	1.50					
	2	1.75					
	3	2.50					
	4	3.00					
	5	3.50					
URLA		21,000 Km	9,400 Km				
	1	2.00	2.00				
	2	2.25	2.25				
	3	2.75	2.50				
	4	4.50	3.00				
	5	5.00	5.00				
KARABURUN		29,800 Km	18,200 Km	8,800 Km			
	1	2.00	2.00	2.00			
	2	2.25	2.25	2.25			
	3	2.75	2.50	2.50			
	4	4.50	3.50	3.00			
	5	5.00	5.00	5.00			
ZEYTİNLER		42,200 Km	30,600 Km	21,200 Km	12,400 Km		
	1	2.00	2.00	2.00	2.00		
	2	2.25	2.25	2.25	2.25		
	3	4.50	2.75	2.75	2.50		
	4	5.00	4.50	4.50	3.50		
	5	6.50	5.00	5.00	4.50		
ALAÇATI		59,100 Km	47,500 Km	38,100 Km	29,300 Km	16,900 Km	
	1	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	
	2	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	
	3	4.50	4.50	2.75	2.75	2.50	
	4	5.00	5.00	4.50	4.50	3.50	
	5	6.50	6.50	5.00	5.00	5.00	
ÇEŞME		67,900 Km	56,300 Km	46,900 Km	38,100 Km	25,700 Km	8,800 Km
	1	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00
	2	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25
	3	4.50	4.50	4.50	2.75	2.75	2.50
	4	5.00	5.00	5.00	4.50	4.50	3.00
	5	6.50	6.50	6.50	5.00	5.00	5.00

Not: 3 Gün Önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarifede belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar artırılarak uygulanabilir.
Ücretlere KDV Dahildir.

7- İZMİR AYDIN OTOYOL KESİMİ

İSTASYON	Snf	İŞIKKENT	TAHTALIÇAY	TORBALI	BELEVİ	GERMENCİK
TAHTALIÇAY		9,150 Km				
	1	1.50				
	2	1.75				
	3	2.50				
	4	3.00				
	5	5.00				
TORBALI		23,150 Km	14,000 Km			
	1	2.00	2.00			
	2	2.25	2.25			
	3	2.75	2.50			
	4	4.50	3.50			
	5	5.00	5.00			
BELEVİ		44,400 Km	35,250 Km	21,250 Km		
	1	2.00	2.00	2.00		
	2	2.25	2.25	2.25		
	3	2.75	2.75	2.50		
	4	5.00	5.00	4.50		
	5	6.50	6.50	5.00		
GERMENCİK		67,700 Km	58,500 Km	44,550 Km	23,300 Km	
	1	2.75	2.00	2.00	2.00	
	2	3.50	2.25	2.25	2.25	
	3	4.50	4.50	2.50	2.50	
	4	5.00	5.00	5.00	4.50	
	5	6.50	6.50	6.50	5.00	
AYDIN BATI		99,600 Km	90,450 Km	65,450 Km	45,200 Km	21,900 Km
	1	2.75	2.75	2.75	2.00	2.00
	2	3.50	3.50	3.50	2.25	2.25
	3	5.00	5.00	4.50	2.75	2.75
	4	6.50	6.50	5.00	5.00	4.50
	5	7.75	7.75	6.50	6.50	5.00

Not: 3 Gün önceden kamuoyuna duyurulmak kaydıyla günde 3 saati geçmemek üzere tarifede belirlenen ücretler maksimum % 50 fazlasına kadar artırılarak uygulanabilir.
Ücretlere KDV Dahildir."

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKİLİ LİSTELER

(1) Sayılı Liste
İPTAL EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Strateji Geliştirme Daire Başkanı	1	1	-	1
GİH	Program ve İzleme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Otoyolları Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Bakım Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Makina İkmal Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Personel ve Eğitim Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Savunma Uzmanı	2	2	-	2
GİH	Savunma Uzmanı	3	2	-	2
GİH	Raportör	3	1	-	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	21	-	21
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	9	-	9
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	10	-	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	16	-	16
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	2	-	2
GİH	Kütüphaneci	6	1	-	1

GİH	Santral Memuru	7	1	-	1
GİH	Santral Memuru	10	1	-	1
GİH	Daktilograf	10	6	-	6
TH	Mühendis	1	25	-	25
TH	Mühendis	2	2	-	2
TH	Mühendis	3	5	-	5
TH	Mühendis	4	5	-	5
TH	Mühendis	5	48	-	48
TH	Matematikçi	1	3	-	3
TH	Matematikçi	6	1	-	1
TH	Jeomorfolog	6	1	-	1
TH	Grafiker	1	1	-	1
TH	Grafiker	7	1	-	1
TH	Tekniker	6	10	-	10
TH	Teknisyen	3	5	-	5
TH	Teknisyen	6	2	-	2
TH	Teknisyen	7	3	-	3
TH	Teknisyen	8	5	-	5
TH	Teknisyen	9	10	-	10
SH	Daire Tabibi	1	1	-	1
SH	Daire Tabibi	5	1	-	1
SH	Fizyoterapist	3	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimcisi	1	2	-	2
SH	Hemşire	1	1	-	1
SH	Sağlık Teknisyeni	3	1	-	1
SH	Sosyal Çalışmacı	6	1	-	1
TOPLAM			214	-	214

İPTAL EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Ayniyat Saymanı	1	1	-	1
GİH	Ayniyat Saymanı	3	1	-	1
GİH	Ayniyat Saymanı	5	1	-	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	20	-	20
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	11	-	11
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	21	-	21
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	11	2	-	2
GİH	Kütüphaneci	4	1	-	1
GİH	Gişe Memuru	6	32	-	32
GİH	Gişe Memuru	7	61	-	61
GİH	Gişe Memuru	8	35	-	35
GİH	Gişe Memuru	9	63	-	63
GİH	Gişe Memuru	10	83	-	83
GİH	Gişe Memuru	11	4	-	4

GİH	Gişe Memuru	12	1	-	1
GİH	Çocuk Eğitimsi	9	1	-	1
THS	Jeomorfolog	5	1	-	1
TH	Kimyager	1	1	-	1
SH	Daire Tabibi	1	2	-	2
SH	Daire Tabibi	3	2	-	2
SH	Daire Tabibi	5	2	-	2
SH	Hemşire	1	2	-	2
SH	Hemşire	6	1	-	1
SH	Hemşire	8	1	-	1
SH	Hemşire	9	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimsi	5	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimsi	6	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	1	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	2	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	3	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	4	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	6	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	8	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	9	1	-	1
TOPLAM			405	-	405

(2) Sayılı Liste
İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Otoyollar Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Bakım ve Trafik Güvenliği Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Makine ve İkmal Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Emlak ve Kamulaştırma Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İnsan Kaynakları Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İdari İşler Dairesi Başkanı	1	1	-	1
AH	Avukat	1	2	-	2
AH	Avukat	2	1	-	1
AH	Avukat	3	1	-	1
AH	Avukat	6	6	-	6
TOPLAM			17	-	17

İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Şube Müdürü	1	300	-	300
GİH	Şube Müdürü	3	97	-	97
TH	Başmühendis	1	100	-	100
TH	Başmühendis	3	22	-	22
TH	Mühendis	5	15	-	15
AH	Avukat	1	24	-	24
AH	Avukat	4	17	-	17
AH	Avukat	6	17	-	17
TOPLAM			592	-	592

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNCA KABUL EDİLEN METNE EK Lİ CETVEL

(I) SAVILI CETVEL
KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
MERKEZ TEŞKİLATI

	<u>Ana Hizmet Birimleri</u>	<u>Danışma ve Denetim Birimleri</u>	<u>Yardımcı Hizmet Birimleri</u>
Genel Müdür	Genel Müdür Yardımcısı	Etüd, Proje ve Çevre Dairesi Başkanlığı	İnsan Kaynakları Dairesi Başkanlığı
	Genel Müdür Yardımcısı	Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı	Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı
	Genel Müdür Yardımcısı	Yol Yapım Dairesi Başkanlığı	
	Genel Müdür Yardımcısı	Tesisler ve Bakım Dairesi Başkanlığı	
		Trafik Güvenliği Dairesi Başkanlığı	
		İşletmeler Dairesi Başkanlığı	
		Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı	
		Sanat Yapıları Dairesi Başkanlığı	
		Taşınmazlar Dairesi Başkanlığı	
		Program ve İzleme Dairesi Başkanlığı	

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNCA KABUL EDİLEN METNE EK LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE
İPTAL EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Genel Müdür	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Teftiş Kurulu Başkanı	1	1	-	1
GİH	I.Hukuk Müşaviri	1	1	-	1
GİH	Hukuk Müşaviri	1	9	-	9
GİH	Hukuk Müşaviri	6	7	-	7
GİH	Strateji Geliştirme Daire Başkanı	1	1	-	1
GİH	Program ve İzleme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Etüt ve Proje Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Köprüler Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Teknik Araştırma Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Otoyolları Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Yapım Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Bakım Dairesi Başkanı	1	1	-	1

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Makina İkmal Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Personel ve Eğitim Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İç Denetçi	1	14	-	14
GİH	İç Denetçi	3	1	-	1
GİH	Başmüfettiş	1	23	-	23
GİH	Müfettiş	1	4	-	4
GİH	Müfettiş	3	2	-	2
GİH	Müfettiş Yardımcısı	7	6	-	6
GİH	Şube Müdürü	1	55	-	55
GİH	Uzman	1	5	-	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	1	4	-	4
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	4	3	-	3
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	5	3	-	3
GİH	A.P.K.Uzmanı	1	13	-	13

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Eğitim Uzmanı	1	2	-	2
GİH	Eğitim Uzmanı	5	1	-	1
GİH	Savunma Uzmanı	2	2	-	2
GİH	Savunma Uzmanı	3	2	-	2
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	1	4	-	4
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	8	5	-	5
GİH	Kütüphaneci	6	1	-	1
GİH	Mütercim	5	1	-	1
GİH	Mütercim	6	1	-	1
GİH	Mütercim	8	1	-	1
GİH	Mütercim	9	2	-	2
GİH	Raportör	3	1	-	1
GİH	Programcı	6	1	-	1
GİH	Şef	3	64	-	64
GİH	Şef	4	11	-	11
GİH	Şef	5	11	-	11
GİH	Şef	6	6	-	6

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Şef	7	9	-	9
GİH	Ayniyat Saymanı	1	2	-	2
GİH	Memur	5	3	-	3
GİH	Memur	9	4	-	4
GİH	Memur	10	5	-	5
GİH	Santral Memuru	7	1	-	1
GİH	Santral Memuru	10	1	-	1
GİH	Daktilograf	9	4	-	4
GİH	Daktilograf	10	8	-	8
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	2	-	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	3	-	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	104	-	104
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	16	-	16
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	40	-	40
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	24	-	24

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	38	-	38
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	50	-	50
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	18	-	18
GİH	Çocuk Eğitimcisi	7	1	-	1
GİH	Çocuk Eğitimcisi	9	1	-	1
GİH	Müşavir(Ö)	(1-9)	10	-	10
GİH	Müfettiş(Ö)	(1-7)	40	-	40
GİH	Araştırmacı(Ö)	(1-13)	168	-	168
GİH	Uzman(Ö)	(1-12)	89	-	89
GİH	Şef(Ö)	(3-12)	123	-	123
TH	Mühendis	1	231	-	231
TH	Mühendis	2	5	-	5
TH	Mühendis	3	32	-	32
TH	Mühendis	4	15	-	15
TH	Mühendis	5	161	-	161
TH	Mühendis	6	3	-	3

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Mühendis	7	5	-	5
TH	Mimar	1	6	-	6
TH	Mimar	3	3	-	3
TH	Mimar	5	8	-	8
TH	Bölge Plancısı	5	1	-	1
TH	Şehir Plancısı	1	3	-	3
TH	Şehir Plancısı	5	7	-	7
TH	Arkeolog	1	1	-	1
TH	Arkeolog	6	1	-	1
TH	Jeomorfoloğ	1	4	-	4
TH	Jeomorfoloğ	5	1	-	1
TH	Jeomorfoloğ	6	1	-	1
TH	Fizikçi	5	2	-	2
TH	Fizikçi	6	1	-	1
TH	Matematikçi	1	24	-	24
TH	Matematikçi	3	2	-	2
TH	Matematikçi	4	2	-	2
TH	Matematikçi	5	10	-	10

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
TH	Matematikçi	6	6	-	6
TH	Matematikçi	7	1	-	1
TH	Matematikçi	8	1	-	1
TH	İstatistikçi	1	2	-	2
TH	İstatistikçi	2	1	-	1
TH	İstatistikçi	3	1	-	1
TH	İstatistikçi	5	3	-	3
TH	Ekonomist	1	2	-	2
TH	Ekonomist	5	1	-	1
TH	Ekonomist	6	1	-	1
TH	Tekniker	1	46	-	46
TH	Tekniker	3	3	-	3
TH	Tekniker	4	2	-	2
TH	Tekniker	5	1	-	1
TH	Tekniker	6	16	-	16
TH	Tekniker	7	7	-	7
TH	Tekniker	8	4	-	4
TH	Tekniker	9	11	-	11
TH	Grafiker	1	4	-	4

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Grafiker	7	3	-	3
TH	Teknisyen	3	49	-	49
TH	Teknisyen	4	4	-	4
TH	Teknisyen	5	6	-	6
TH	Teknisyen	6	5	-	5
TH	Teknisyen	7	6	-	6
TH	Teknisyen	8	8	-	8
TH	Teknisyen	9	16	-	16
TH	Teknisyen	10	8	-	8
SH	Daire Tabibi	1	6	-	6
SH	Daire Tabibi	2	1	-	1
SH	Daire Tabibi	3	1	-	1
SH	Daire Tabibi	4	1	-	1
SH	Daire Tabibi	5	2	-	2
SH	Uzman (TUT)	1	1	-	1
SH	Sosyal Çalışmacı	6	2	-	2
SH	Biyolog	4	1	-	1

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
SH	Biyolog	5	1	-	1
SH	Psikolog	6	1	-	1
SH	Fizyoterapist	3	1	-	1
SH	Diyetisyen	6	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimcisi	1	5	-	5
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimcisi	6	3	-	3
SH	Hemşire	1	4	-	4
SH	Hemşire	3	1	-	1
SH	Hemşire	5	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	9	1	-	1
SH	Sağlık Teknisyeni	3	1	-	1
SH	Sağlık Teknisyeni	5	1	-	1
YH	Hizmetli	12	4	-	4
YH	Bekçi	5	2	-	2
YH	Bekçi	6	1	-	1
YH	Bekçi	7	1	-	1
YH	Bekçi	10	1	-	1
TOPLAM			1855	-	1855

(2) SAYILI LİSTE
İPTAL EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Bölge Müdürü	1	18	-	18
GİH	Bölge Müdür Yardımcısı	1	59	-	59
GİH	Atölye Müdürü	1	1	-	1
GİH	İkmal Müdürü	1	2	-	2
GİH	Atölye Müdür Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	İkmal Müdür Yardımcısı	1	2	-	2
GİH	Şube Müdürü	1	65	-	65
GİH	Şube Müdürü	3	3	-	3
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	1	19	-	19
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	2	1	-	1
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	-	1
GİH	Kütüphaneci	4	1	-	1
GİH	Şef	3	83	-	83
GİH	Şef	4	10	-	10
GİH	Şef	5	3	-	3

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Şef	7	2	-	2
GİH	Sayman	1	1	-	1
GİH	Ayniyat Saymanı	1	14	-	14
GİH	Ayniyat Saymanı	3	5	-	5
GİH	Ayniyat Saymanı	5	1	-	1
GİH	Memur	5	35	-	35
GİH	Memur	6	31	-	31
GİH	Memur	7	13	-	13
GİH	Memur	8	19	-	19
GİH	Memur	9	15	-	15
GİH	Memur	10	1	-	1
GİH	Ambar Memuru	5	5	-	5
GİH	Ambar Memuru	7	1	-	1
GİH	Gişe Memuru	5	688	-	688
GİH	Gişe Memuru	6	292	-	292
GİH	Gişe Memuru	7	125	-	125
GİH	Gişe Memuru	8	95	-	95
GİH	Gişe Memuru	9	114	-	114

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Gişe Memuru	10	127	-	127
GİH	Gişe Memuru	11	4	-	4
GİH	Gişe Memuru	12	1	-	1
GİH	Daktilograf	5	9	-	9
GİH	Daktilograf	6	2	-	2
GİH	Daktilograf	7	4	-	4
GİH	Daktilograf	8	3	-	3
GİH	Daktilograf	9	1	-	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	1	-	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	234	-	234
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	58	-	58
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	77	-	77
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	58	-	58
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	30	-	30
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	38	-	38

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	38	-	38
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	26	-	26
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	11	2	-	2
GİH	Çocuk Eğitimcisi	1	1	-	1
GİH	Çocuk Eğitimcisi	9	1	-	1
GİH	Araştırmacı(Ö)	(1-13)	27	-	27
GİH	Uzman(Ö)	(1-12)	6	-	6
GİH	Şef(Ö)	(3-12)	17	-	17
TH	Başmühendis	1	194	-	194
TH	Başmühendis	3	12	-	12
TH	Mühendis	1	806	-	806
TH	Mühendis	2	57	-	57
TH	Mühendis	3	93	-	93
TH	Mühendis	4	48	-	48
TH	Mühendis	5	461	-	461
TH	Mühendis	6	10	-	10
TH	Mühendis	7	4	-	4

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
TH	Mimar	1	9	-	9
TH	Mimar	2	3	-	3
TH	Mimar	3	3	-	3
TH	Mimar	4	2	-	2
TH	Mimar	5	24	-	24
TH	Şehir Plancısı	1	1	-	1
TH	Şehir Plancısı	5	16	-	16
TH	Jeomorfolog	1	4	-	4
TH	Jeomorfolog	5	1	-	1
TH	Kimyager	1	1	-	1
TH	Matematikçi	1	10	-	10
TH	Matematikçi	3	1	-	1
TH	Matematikçi	5	2	-	2
TH	İstatistikçi	1	3	-	3
TH	İstatistikçi	5	1	-	1
TH	Tekniker	1	489	-	489
TH	Tekniker	2	36	-	36
TH	Tekniker	3	19	-	19

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Tekniker	4	14	-	14
TH	Tekniker	5	18	-	18
TH	Tekniker	6	52	-	52
TH	Tekniker	7	21	-	21
TH	Tekniker	8	24	-	24
TH	Grafiker	1	2	-	2
TH	Teknisyen	3	243	-	243
TH	Teknisyen	4	52	-	52
TH	Teknisyen	5	30	-	30
TH	Teknisyen	6	8	-	8
TH	Teknisyen	7	11	-	11
TH	Teknisyen	8	26	-	26
TH	Teknisyen	9	49	-	49
SH	Daire Tabibi	1	23	-	23
SH	Daire Tabibi	2	2	-	2
SH	Daire Tabibi	3	5	-	5
SH	Daire Tabibi	5	7	-	7
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	1	-	1

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
SH	Çocuk Gelişimcisi	6	1	-	1
SH	Hemşire	1	16	-	16
SH	Hemşire	2	3	-	3
SH	Hemşire	3	1	-	1
SH	Hemşire	4	1	-	1
SH	Hemşire	5	2	-	2
SH	Hemşire	6	1	-	1
SH	Hemşire	7	2	-	2
SH	Hemşire	8	2	-	2
SH	Hemşire	9	2	-	2
SH	Sağlık Memuru	1	4	-	4
SH	Sağlık Memuru	2	2	-	2
SH	Sağlık Memuru	3	2	-	2
SH	Sağlık Memuru	4	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	5	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	6	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	7	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	8	1	-	1

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
SH	Sağlık Memuru	9	2	-	2
SH	Sağlık Memuru	10	1	-	1
YH	Bekçi	5	1	-	1
YH	Bekçi	7	1	-	1
YH	Bekçi	8	1	-	1
YH	Bekçi	9	1	-	1
TOPLAM			5440	-	5440

(3) SAYILI LİSTE
İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Genel Müdür	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Teftiş Kurulu Başkanı	1	1	-	1
GİH	I.Hukuk Müşaviri	1	1	-	1
GİH	Hukuk Müşaviri	1	9	-	9
GİH	Hukuk Müşaviri	6	7	-	7
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Etüt, Proje ve Çevre Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Yol Yapım Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Tesisler ve Bakım Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Trafik Güvenliği Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İşletme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Makine ve İkmal Dairesi Başkanı	1	1	-	1

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Sanat Yapıları Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Taşınmazlar Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Program ve İzleme Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	İnsan Kaynakları Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Destek Hizmetleri Dairesi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Müşavir	1	10	-	10
GİH	İç Denetçi	1	14	-	14
GİH	İç Denetçi	3	1	-	1
GİH	Başmüfettiş	1	23	-	23
GİH	Müfettiş	1	4	-	4
GİH	Müfettiş	3	2	-	2
GİH	Müfettiş Yardımcısı	7	6	-	6
GİH	Şube Müdürü	1	72	-	72

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Uzman	1	5	-	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	1	4	-	4
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	4	3	-	3
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	5	3	-	3
GİH	A.P.K.Uzmanı	1	13	-	13
GİH	Eğitim Uzmanı	1	2	-	2
GİH	Eğitim Uzmanı	5	1	-	1
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	1	4	-	4
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	8	5	-	5
GİH	Mütercim	6	1	-	1
GİH	Programcı	6	1	-	1
GİH	Şef	3	64	-	64
GİH	Şef	4	11	-	11
GİH	Şef	5	11	-	11
GİH	Şef	6	6	-	6
GİH	Şef	7	9	-	9

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Ayniyat Saymanı	1	2	-	2
GİH	Memur	5	3	-	3
GİH	Memur	9	4	-	4
GİH	Memur	10	5	-	5
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	2	-	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	3	-	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	104	-	104
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	16	-	16
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	19	-	19
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	28	-	28
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	65	-	65
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	16	-	16
GİH	Çocuk Eğitimcisi	7	1	-	1

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Çocuk Eğitimcisi	9	1	-	1
GİH	Müşavir(Ö)	(1-9)	10	-	10
GİH	Müfettiş(Ö)	(1-7)	40	-	40
GİH	Araştırmacı(Ö)	(1-13)	168	-	168
GİH	Uzman(Ö)	(1-12)	89	-	89
GİH	Şef(Ö)	(3-12)	123	-	123
TH	Mühendis	1	200	-	200
TH	Mühendis	2	2	-	2
TH	Mühendis	3	21	-	21
TH	Mühendis	4	9	-	9
TH	Mühendis	5	175	-	175
TH	Mühendis	6	3	-	3
TH	Mühendis	7	5	-	5
TH	Mimar	1	6	-	6
TH	Mimar	3	3	-	3
TH	Mimar	5	8	-	8
TH	Bölge Plancısı	5	1	-	1
TH	Şehir Plancısı	1	3	-	3
TH	Şehir Plancısı	5	7	-	7

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
TH	Arkeolog	1	1	-	1
TH	Arkeolog	6	1	-	1
TH	Jeomorfolog	1	4	-	4
TH	Fizikçi	5	2	-	2
TH	Fizikçi	6	1	-	1
TH	Matematikçi	1	24	-	24
TH	Matematikçi	3	2	-	2
TH	Matematikçi	4	2	-	2
TH	Matematikçi	5	10	-	10
TH	Matematikçi	6	6	-	6
TH	Matematikçi	7	1	-	1
TH	Matematikçi	8	1	-	1
TH	İstatistikçi	1	2	-	2
TH	İstatistikçi	2	1	-	1
TH	İstatistikçi	3	1	-	1
TH	İstatistikçi	5	3	-	3
TH	Ekonomist	1	2	-	2

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Tekniker	1	46	-	46
TH	Tekniker	3	3	-	3
TH	Tekniker	4	2	-	2
TH	Tekniker	5	1	-	1
TH	Tekniker	6	6	-	6
TH	Tekniker	7	3	-	3
TH	Tekniker	8	3	-	3
TH	Tekniker	9	26	-	26
TH	Grafiker	1	3	-	3
TH	Grafiker	7	2	-	2
TH	Teknisyen	3	43	-	43
TH	Teknisyen	4	4	-	4
TH	Teknisyen	5	5	-	5
TH	Teknisyen	6	2	-	2
TH	Teknisyen	7	1	-	1
TH	Teknisyen	8	1	-	1
TH	Teknisyen	9	2	-	2
TH	Teknisyen	10	8	-	8

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
SH	Daire Tabibi	1	5	-	5
SH	Daire Tabibi	3	1	-	1
SH	Uzman (TUT)	1	1	-	1
SH	Sosyal Çalışmacı	6	1	-	1
SH	Biyolog	4	1	-	1
SH	Biyolog	5	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimcisi	1	3	-	3
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	1	-	1
SH	Çocuk Gelişimcisi	6	3	-	3
SH	Hemşire	1	3	-	3
SH	Hemşire	3	1	-	1
SH	Hemşire	5	1	-	1
SH	Sağlık Teknisyeni	5	1	-	1
AH	Avukat	1	2	-	2
AH	Avukat	2	1	-	1
AH	Avukat	3	1	-	1
AH	Avukat	6	6	-	6
YH	Hizmetli	12	4	-	4

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
YH	Bekçi	5	2	-	2
YH	Bekçi	6	1	-	1
YH	Bekçi	7	1	-	1
YH	Bekçi	10	1	-	1
TOPLAM			1750	-	1750

(4) SAYILI LİSTE

İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Müşavir	1	10	-	10
TOPLAM			10	-	10

(5) SAYILI LİSTE
İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU : KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam Kadro Adedi
GİH	Bölge Müdürü	1	18	-	18
GİH	Bölge Müdür Yardımcısı	1	59	-	59
GİH	Atölye Müdürü	1	1	-	1
GİH	İkmal Müdürü	1	2	-	2
GİH	Atölye Müdür Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	İkmal Müdür Yardımcısı	1	2	-	2
GİH	Şube Müdürü	1	100	-	100
GİH	Şube Müdürü	3	20	-	20
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	1	17	-	17
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	2	1	-	1
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	-	1
GİH	Şef	3	83	-	83
GİH	Şef	4	10	-	10
GİH	Şef	5	3	-	3

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Şef	7	2	-	2
GİH	Sayman	1	1	-	1
GİH	Ayniyat Saymanı	1	13	-	13
GİH	Ayniyat Saymanı	3	4	-	4
GİH	Memur	5	35	-	35
GİH	Memur	6	31	-	31
GİH	Memur	7	13	-	13
GİH	Memur	8	19	-	19
GİH	Memur	9	15	-	15
GİH	Memur	10	1	-	1
GİH	Ambar Memuru	5	5	-	5
GİH	Ambar Memuru	7	1	-	1
GİH	Gişe Memuru	5	688	-	688
GİH	Gişe Memuru	6	260	-	260
GİH	Gişe Memuru	7	64	-	64
GİH	Gişe Memuru	8	60	-	60

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Gişe Memuru	9	53	-	53
GİH	Gişe Memuru	10	89	-	89
GİH	Daktilograf	5	8	-	8
GİH	Daktilograf	6	2	-	2
GİH	Daktilograf	7	4	-	4
GİH	Daktilograf	8	3	-	3
GİH	Daktilograf	9	1	-	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	1	-	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	244	-	244
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	58	-	58
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	62	-	62
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	73	-	73
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	15	-	15
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	38	-	38
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	60	-	60

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	10	5	-	5
GİH	Çocuk Eğitimcisi	1	1	-	1
GİH	Araştırmacı(Ö)	(1-13)	27	-	27
GİH	Uzman(Ö)	(1-12)	6	-	6
GİH	Şef(Ö)	(3-12)	17	-	17
TH	Başmühendis	1	240	-	240
TH	Başmühendis	3	20	-	20
TH	Mühendis	1	791	-	791
TH	Mühendis	2	57	-	57
TH	Mühendis	3	93	-	93
TH	Mühendis	4	48	-	48
TH	Mühendis	5	664	-	664
TH	Mühendis	6	10	-	10
TH	Mühendis	7	4	-	4
TH	Mimar	1	9	-	9
TH	Mimar	2	3	-	3
TH	Mimar	3	3	-	3

<u>Sımfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Mimar	4	2	-	2
TH	Mimar	5	24	-	24
TH	Şehir Plancısı	1	1	-	1
TH	Şehir Plancısı	5	16	-	16
TH	Jeomorfolog	1	4	-	4
TH	Matematikçi	1	10	-	10
TH	Matematikçi	3	1	-	1
TH	Matematikçi	5	2	-	2
TH	İstatistikçi	1	2	-	2
TH	İstatistikçi	5	1	-	1
TH	Tekniker	1	489	-	489
TH	Tekniker	2	36	-	36
TH	Tekniker	3	19	-	19
TH	Tekniker	4	14	-	14
TH	Tekniker	5	18	-	18
TH	Tekniker	6	52	-	52
TH	Tekniker	7	21	-	21

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
TH	Tekniker	8	24	-	24
TH	Grafiker	1	1	-	1
TH	Teknisyen	3	243	-	243
TH	Teknisyen	4	52	-	52
TH	Teknisyen	5	30	-	30
TH	Teknisyen	6	8	-	8
TH	Teknisyen	7	11	-	11
TH	Teknisyen	8	26	-	26
TH	Teknisyen	9	49	-	49
SH	Daire Tabibi	1	21	-	21
SH	Daire Tabibi	2	2	-	2
SH	Daire Tabibi	3	3	-	3
SH	Daire Tabibi	5	5	-	5
SH	Hemşire	1	14	-	14
SH	Hemşire	2	3	-	3
SH	Hemşire	3	1	-	1
SH	Hemşire	4	1	-	1
SH	Hemşire	5	2	-	2
SH	Hemşire	7	2	-	2

<u>Smifi</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Tutulan Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
SH	Hemşire	8	1	-	1
SH	Hemşire	9	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	1	3	-	3
SH	Sağlık Memuru	2	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	3	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	5	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	7	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	9	1	-	1
SH	Sağlık Memuru	10	1	-	1
AH	Avukat	1	34	-	34
AH	Avukat	3	10	-	10
AH	Avukat	4	3	-	3
AH	Avukat	6	34	-	34
YH	Bekçi	5	1	-	1
YH	Bekçi	7	1	-	1
YH	Bekçi	8	1	-	1
YH	Bekçi	9	1	-	1
TOPLAM			5630	-	5630

